

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

វប្បធម៌ប្រពៃណីវិទ្យាសាស្ត្រ
តន្ត្រីខ្មែរ

រៀបរៀងដោយ
សាស្ត្រាចារ្យ អ៊ែរ ឆ័យ

L2
781
MAO

សៀវភៅយល់ដឹងវិទ្យាសាស្ត្រសិល្បៈតន្ត្រីខ្មែរ

លោក ម៉ៅ ភឿង
សាស្ត្រាចារ្យតន្ត្រីបូរាណ
មហាវិទ្យាល័យតន្ត្រី
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ

សញ្ញាប័ត្រភិក្ខុយស វិសិស្សករ ឆ្នាំ១៩៩៧

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត : ០១ មករា ១៩៣៧
កើតនៅភូមិសំរោង ឃុំសូភី ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ

ឧបត្ថម្ភថវិកាដោយអង្គការយូណេស្កូកម្ពុជា
បោះពុម្ពលើកទី២ ចំនួន ៣៣៥ ច្បាប់
ខែតុលា ឆ្នាំ២០០០
ព.ស ២៥៤៤

National Library of Cambodia

www.elibraryofcambodia.org

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
~~*~*~*~*~*

លិខិតផ្តល់អំណរគុណ

សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអង្គការយូណេស្កូកម្ពុជា ដែលបានជួយថវិកា ក្នុងការបោះពុម្ពលើកទី២ នេះ ចំនួន ៣០០ច្បាប់ ថែមទៀត ដើម្បីប្រយោជន៍ជាភ្លើងរតក វប្បធម៌របស់ខេមរៈជាតិ ។ ហើយសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសលោក ហ្វេងប្រែម ប៊ីហ្គ ដែលបានជួយខ្លះខ្លះទៀតចាត់ចែងគ្រប់យ៉ាងក្នុងការបោះពុម្ពលើកទី២ នេះ ។

ទូលព្រះបង្គំសូមថ្លែងនូវព្រះមហាករុណាទីតុណ្ហ របស់ព្រះករុណា សម្តេចឪ និង សម្តេចវ៉ែម ដែលយកព្រះទ័យទុកជាក់លើកទឹកចិត្ត សរសើរស្នាដៃនេះ ហើយថែទាំបញ្ជូនព្រះរាជទានរដ្ឋាន់ចំពោះទូលព្រះបង្គំ ចំនួន 500 \$ (ប្រាំរយដុល្លារអាមេរិក) ។

សូមថ្វាយព្រះរាជកុសលដ៏ថ្លៃថ្លានេះ ចំពោះព្រះអង្គជាម្ចាស់ដ៏ត្រជាក់ដល់កូនចៅជ្រុងភោគបានយីងយូរតទៅអាណាត ឆឹង សូមថ្លែង អំណរគុណ ចំពោះសម្តេច **ឡុន សែន** និង លោកជំទាវ ដែលបានជួយតាំទ្រ ហើយបានផ្តល់ ថវិកាបោះពុម្ពលើកទី ១ ។

សូមអោយសម្តេច និង លោកជំទាវព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ បានប្រកបដោយសិរីសួស្តី វិបុលសុខគ្រប់ប្រការ ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបានសូមឧទ្ទិសស្នាដៃនេះ ជូនលោកអ្នកមានគុណព្រមទាំងខេមរៈជនគ្រប់ ១រូប ។

សូមអរគុណចំពោះកញ្ញា **ណា ស៊ុមីស្រុត** សាស្ត្រាចារ្យតន្ត្រីសាកលនៅមហាវិទ្យាល័យ តូរ្យតន្ត្រី ជនជាតិអង់គ្លេស ដែលបានជួយបកប្រែសំរួលពីភាសាខ្មែរទៅជាអង់គ្លេស ។

សូមអោយស្នាដៃនេះ ក្លាយជាប្រយោជន៍រួមរបស់កុលបុត្រខ្មែរ គ្រប់រូប សូមអោយស្រឡាញ់ និង ទ្រទ្រង់សិល្បៈវប្បធម៌ ដែលជាភ្លើងរតកជាប្រលឹងជាតិយើង ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០០

ហត្ថលេខា

ម៉ៅ ឆៀង សាស្ត្រាចារ្យ តន្ត្រីបុរាណ

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច
ព្រះនរោត្តម សីហនុ
ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជូន លោក ម៉ៅ ភឿង
តំណាងសាស្ត្រាចារ្យតូប្រតិទិនបូរណ
វិទ្យាល័យតូប្រតិទិនសកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ

លោកសាស្ត្រាចារ្យជាទីស្រឡាញ់រាប់អានដ៏ជ្រាលជ្រៅ

ខ្ញុំបានទទួលរួចហើយលិខិតរបស់លោកសាស្ត្រាចារ្យ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ព្រមទាំងសៀវភៅតូប្រតិទិនខ្មែរមួយច្បាប់ផង ។

ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅ និងសូមសរសើរដ៏កក់ក្តៅលោកសាស្ត្រាចារ្យដែលបានខិតខំធ្វើការស្រាវជ្រាវ រៀបចំ ចងក្រងឯកសារទាំងនោះជាសៀវភៅ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយក្នុងមជ្ឈដ្ឋានជាតិ ក្នុងគោលបំណងថែរក្សាវប្បធម៌ជាតិយើងឱ្យបានគង់វង្សរៀងទៅ ។

ខ្ញុំសូមជួយឧបត្ថម្ភជាថវិកានូវទឹកប្រាក់ចំនួន៥០០ដុល្លារអាមេរិក (ប្រាំរយដុល្លារអាមេរិក) ហើយសូមលោកសាស្ត្រាចារ្យអញ្ជើញទៅយកទឹកប្រាក់ចំនួន៥០០ដុល្លារអាមេរិកនេះពីឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី គង់ សំអុល ។

សូមលោកសាស្ត្រាចារ្យ ទទួលនូវសេចក្តីស្រឡាញ់រាប់អានដ៏ជ្រាលជ្រៅ អំពីខ្ញុំ និងសម្តេចព្រះរាជអគ្គមហេសី ។

ស សីហនុ

នរោត្តម សីហនុ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លិខិតថ្លែងអំណរគុណ

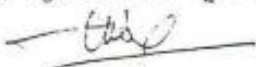
ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ម៉ែវ ឆៀង ជាសាស្ត្រាចារ្យតន្ត្រីបុរាណ ទៅមហាវិទ្យាល័យតន្ត្រីនៃ សកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ ។

សូមគោរពជូន

សម្តេច ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ និងជាអនុប្រធានគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា ព្រមទាំងលោកជំទាវ ។

ក្រោយពីខ្ញុំបាទ ម៉ែវ ឆៀង បានទទួលលិខិតថ្លែងអំណរគុណនិងកោតសរសើរពីស្នាដៃ ខ្ញុំដែលបានសរសេរចងក្រងឯកសារតន្ត្រីបុរាណខ្មែរទុកឱ្យកុលបុត្រកុលធីតាខ្មែរជំនាន់ក្រោយ សិក្សាស្រាវជ្រាវខ្ញុំមានសេចក្តីរំភើបសប្បាយរីករាយណាស់ ទន្ទឹមនេះទៀត សម្តេច និងលោក ជំទាវបានជួយជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់ខ្ញុំ ឱ្យកាន់តែមានកម្លាំងចិត្តខ្លាំងក្លាថែមទៀតដោយសម្តេច និងលោកជំទាវបានផ្តល់ថវិកាដ៏ថ្លៃថ្នាផ្ទាល់ ជួយបោះពុម្ពសៀវភៅនេះចំនួន ១០០ក្បាល ដើម្បី ផ្សព្វផ្សាយនិងចំណែកចំនួន ៥០០ចុល្លារអាមេរិក ទៀតផង ។

ចំពោះកុសលផលបុណ្យ ដែលកើតចេញពីទឹកចិត្តសប្បុរសធម៌ មនុស្សធម៌របស់សម្តេច មកលើសៀវភៅនេះ ខ្ញុំបាទសូមបូងសូងដល់វត្ថុសក្តិសិទ្ធក្នុងលោកទាំងអស់ សូមជួយថែរក្សា សម្តេចនិងលោកជំទាវ ក្នុងនាមជានាយករដ្ឋមន្ត្រីផង និងក្នុងនាមជាប្រមុខបក្សផង ឱ្យមាន សុខភាពល្អ ដើម្បីបន្តដឹកនាំនាំនាវាកម្ពុជាឆ្ពោះទៅកាន់ត្រើយសុភមង្គល ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៩ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨

ម៉ែវ ឆៀង

សម្តេច ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី ២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

សុំបង្ខំជូន
លោក ម៉ៅ ឆ័យ សាស្ត្រាចារ្យគន្ធីបុរាណ
មហាវិទ្យាល័យគុប្បតន្ត្រី

លោកសាស្ត្រាចារ្យជាតិការពារកម្ពុជា !

ខ្ញុំបានទទួលសៀវភៅមួយក្បាលរបស់លោកស្រីហើយ ដែលលោកបានធ្វើមកឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំសូមគោតសរសើរចំពោះស្មារតីយកចិត្តទុកដាក់ស្រឡាញ់ប្រពៃណី វប្បធម៌ជាតិ និងទំនុកចិត្តចងក្រងចោះពុម្ពជាសៀវភៅ ស្ថិតិគន្ធីប្រពៃណីជាតិ សម្រាប់ជាជំនួយបណ្តុះបណ្តាលដល់ ស្មារតីកុលបុត្រកុលទិតាខ្មែរដ៏ទាន់ក្រោយឱ្យយល់ពីតម្លៃវប្បធម៌ជាតិ ។

ខ្ញុំសូមអបអរសាទរ និងសូមរួមចំណែកជួយឧបត្ថម្ភចោះពុម្ពសៀវភៅនេះចំនួន ១០០ក្បាល ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការទិតទំប្រឹងប្រែងយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកចំពោះជាតិមាតុភូមិ នៃយើង រាល់គ្នា ។

សូមលោកសាស្ត្រាចារ្យបានប្រកបដោយពុទ្ធនរោងច្រាំប្រកាស អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ បដិភាណៈ និងពរជ័យពីរប្រការទៀតគឺអភិវឌ្ឍនៈនិងសុភមង្គលកុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។ សូមលោកសាស្ត្រាចារ្យ ទទួលនូវការរាប់អានដ៏ជ្រាលជ្រៅពីខ្ញុំ ។

- ១២២៥ ៥០០ ០០០ USD.
(ម៉ៅ ឆ័យ)

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨

ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំព្រះករុណា ឈ្មោះ ម៉ៅ ភឿង សាស្ត្រាចារ្យ តម្រូវប្រារព្ធនៅវិទ្យាល័យតូប្រុក ខេត្តសៀមរាប វិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ ។

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំក្រាបសួរចូលព្រះបាទនៃ
សម្តេចឪ និង សម្តេចម៉ែ ជាព្រះមិត្តាឯករាជ្យជាតិ និង មិត្តាចម្បត្តិជាតិ
ដោយគត្តិក្ខត្តុះចតិកា

កម្មវត្ថុ : សូមថ្វាយសៀវភៅតម្រូវប្រារព្ធមួយច្បាប់ចំពោះសម្តេចឪ និង សម្តេចម៉ែ

ដោយយោងទៅតាមការខ្វះខាតក្នុងខ្នាតជាច្រើនស្ទើរតែគ្មានសល់ ដោយសារប្រទេសយើងមានការទទួលបានទារុណកម្ម អកុសល ផ្នែកសង្គមកិច្ច ការរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដោយវេទនាហួសនិស័យ ដូច្នេះបានជាទូលព្រះបង្គំខ្ញុំ ខំប្រឹងប្រែង ព្យាយាមធ្វើការស្រាវជ្រាវរកកម្មវត្ថុ ដើម្បីធ្វើឯកសារភ្លេងសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលសិស្ស និងស្រី ទៅអនាគត មិនដៅពង្រឹង និង ពង្រីកព្រលឹងជាតិ ចងក្រងក្បួនខ្នាត និង បទភ្លេងប្រកបដោយប្រយោជន៍ដោយគ្រឹមត្រូវ ពិតប្រាកដកុំអោយប្រែក្លាយខុសពីមុន សៀវភៅដ៏ដូចជាតម្រូវប្រារព្ធនៃទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបានស្រាវជ្រាវថែបញ្ជូនក្នុងខ្សែអាត់ទំនួន ៣០០បទ ហើយ ក្នុងបទភ្លេងនេះមាន ៖ បទភ្លេងអារក្ស បទភ្លេងភាពាហ៍ពិពាហ៍ បទមហោរី បទភ្លេងពិណពាទ្យ បទភ្លេងបាសាក់ ទុកជាឯកសារ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះនៅខ្វះថវិកាជាច្រើន ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្តទៅទៀត ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំសាស្ត្រាចារ្យតម្រូវប្រារព្ធនៅអង្គការសង្គ្រោះស្រីសម្តេចឪ និង សម្តេចម៉ែតែប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចជួយឧបត្ថម្ភជាថវិកាបន្តិចបន្តួច ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវបទភ្លេងប្រកបដោយន័យទៅទៀត ដើម្បីជូនពង្សក្មេងទូទាំងប្រទេស អោយកុសបុត្រកុសលវិភាគទាយសំដឹងពីវិស័យវប្បធម៌ ប្រពៃណីជាតិផ្នែកប្រកបដោយន័យ ដែលជាភ្នំរតន ឬ ក៏ជាអច្ឆរិយវត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់ដួងភារបស់យើង ។

ជាមីបញ្ចប់ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំសាស្ត្រាចារ្យតម្រូវប្រារព្ធនៅអង្គការសង្គ្រោះស្រីសម្តេចឪ និង សម្តេចម៉ែ គឺ ពុទ្ធវរគនៈ ធម្មវរគនៈ សង្ឃវរគនៈ និង បារមីព្រះមហាស្មេតដ៏ត្រ និង វត្តសុភ័សិទ្ធក្នុងលោក សូមលោកមេត្តាអភិបាលផែរក្សា អង្គសម្តេចឪ និង សម្តេចម៉ែខ្ញុំ សូមព្រះអង្គស្ថិតនៅក្រោមម្លប់បារមីដ៏ត្រជាក់ប្រកបដោយពុទ្ធវរគនៈទាំងប្រាករ គឺ អាយុវណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ បដិភាណ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ចូរមិនភ្លេចសូមព្រះមេត្តាប្រោសក្រោមល្អងចូលព្រះបាទ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០
តំណាងសាស្ត្រាចារ្យតូប្រុក ខេត្តសៀមរាប

ម៉ៅ ភឿង

មាតិកា

~ ~ ~

	ទំព័រ
១ មតិអ្នកនិពន្ធ	i
១ - បុព្វប្រវត្តិសង្ខេបនៃវប្បធម៌ផ្នែកតន្ត្រីបុរាណខ្មែរ	១
២ - ចរិតខ្មែរ	៥
៣ - អំពីតន្ត្រីបុរាណខ្មែរ	៦
ក. អំពីនិយមន័យតន្ត្រី	៦
ខ. តន្ត្រីនិងជំនើរចរិតនៃប្រជាជនខ្មែរ	៧
គ. ជំពូកឧបករណ៍តន្ត្រីបុរាណខ្មែរ	១១
ឃ- អំពីវង់តន្ត្រីបុរាណខ្មែរ	១២
៤- ភារកិច្ចវង់តន្ត្រីផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនិងពិធី	២៧
ក. វង់តន្ត្រីរាវក្ស	២៧
ខ. វង់តន្ត្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មង្គលការ	៣៦
គ. វង់តន្ត្រីឯសួរ ឬ ទាំមួង	៤៧
ឃ. វង់តន្ត្រីខ្លងធ្លាក់ (សួរយោល ឬ សួរឈ្នះ)	៤៨
ង. វង់តន្ត្រីវាទ្យភណ្ឌ ឬ ពាទ្យភណ្ឌតន្ត្រី ឬ ពិណពាទ្យ	៤៩
ច. វង់តន្ត្រីមហោរី	៥២
ឆ. វង់តន្ត្រីមហោរីថ្ងៃ	៥៥
ជ. វង់តន្ត្រីល្ខោនយីកេ	៥៦
ឈ. វង់តន្ត្រីល្ខោនអាប៊ែ	៥៧
ញ. វង់តន្ត្រីអាឈៃ	៥៨
ដ. វង់តន្ត្រីល្ខោនមហោរី	៦០
ច. វង់តន្ត្រីល្ខោនប្រាមោដ្ឋដ៏យ (ប្រាមោឡដ៏យ)	៦១
គុ. វង់តន្ត្រីល្ខោនតែន	៦២
ធរ. វង់តន្ត្រីបាណក់	៦៣
៥ - ពិធីសំពះគ្រូ ផ្នែកតន្ត្រីបុរាណខ្មែរ	៦៧
ក. ពិធីសំពះគ្រូធំ ក្នុងវង់ពិណពាទ្យ	៦៨
ខ. ពិធីសំពះគ្រូតូច ក្នុងវង់ពិណពាទ្យ	៧៧
គ. ពិធីសំពះគ្រូ ក្នុងវង់មហោរី	៨១
៦ - សំយោគ	៨៧

***

មតិអ្នកនិពន្ធ

២០១២ ៤៩ ៤៩

ជាបឋមទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបានឈ្មោះមៅភៀង ជាសាស្ត្រាចារ្យផ្នែកតន្ត្រីប្រពៃណីបូរាណ ធ្វើការនៅមហាវិទ្យាល័យតូបូតនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈសូមមាន មោសពីសំណាក់ព្រះអង្គម្ចាស់សម្តេច ឯកឧត្តមលោកជំទាវ អស់លោកលោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញាព្រមទាំងបងប្អូនរួមជាតិទាំងអស់ជាទីគោរព ដោយសូមបញ្ចេញមតិដូច ខាងក្រោមនេះ ៖

មុននឹងឧប្បត្តិឡើងជាអត្ថបទស្រាវជ្រាវដែលមានចំណងជើងថា ៖ «ការស្វែងយល់ ជុំវិញសិល្បៈតន្ត្រីខ្មែរ » នេះ ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបានបានកំណត់ទុកក្នុងចិត្តដោយប្តូរផ្តាច់ ថាវិស័យតូបូតនៃបូរាណដែលយើងអាចចាត់ទុកថាជាព្រលឹងឬអត្តសញ្ញាណជាតិបាន ជ្រួតជ្រាបព្រឹត្តិជាប់ក្នុងបេះដូងរបស់ខ្មែរគ្រប់រូប តាំងពីអតីតកាលមកទល់នឹងបច្ចុប្បន្ន កាលនេះ ដោយហេតុថាសំនៀងសញ្ញាណជាតិក្រុមរតកដ៏មានតម្លៃបំផុតនៃដួងតា របស់ខ្មែរយើងដែលបានធ្វើឱ្យកុលបុត្រកុលធីតាខ្មែរគ្រប់រូប ។

ក្រោយពីថ្ងៃ៧មករា ឆ្នាំ១៩៧៩មក ស្ថានភាពវិស័យសិល្បៈវប្បធម៌ផ្នែកតន្ត្រីបូរាណ របស់ខ្មែរមានការបាត់បង់នូវឯកសារត្រីស្តីប្រវត្តិតន្ត្រីនិងក្បួនខ្នាតផ្សេងៗជាច្រើនស្ទើរ តែគ្មានសល់ឡើយ ជាហេតុដែលនាំឱ្យមានផលវិបាកក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស ជំនាន់ក្រោយៗត្រូវអោយព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង។ ដើម្បីមិនចំណែកប្រមូលផ្តុំនិងថែរក្សា ឱ្យបានគង់វង់ឡើងវិញសមតាមគោលបំណងរបស់ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបាន ធ្លាប់បានសិក្សា ស្រាវជ្រាវផ្នែកជាតិពន្ធតន្ត្រីវិទ្យានេះខ្លះៗ និងជាវិជ្ជាជីវៈផ្ទាល់ ចូលរួមបំរើការរាល់

សកម្មភាពសំដែងក្នុងពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិ ក្នុងរង្វង់បំបុណ្យនិងល្ខោនដ៏ទៃទៀត ឆងធ្វើឱ្យមនោសញ្ចេតនាឆន្ទៈមោះមុតផុសឡើងយ៉ាងសកម្មដើម្បីបំរើតាមសំណូមពរ ទូរវិស័យនេះឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ។ ឆ្លងតាមបទពិសោធន៍ទាំងនេះទូលព្រះបង្គំខ្ញុំ បានព្យាយាមគ្រប់មធ្យោបាយធ្វើការស្រាវជ្រាវរវាងកងកសាវ និងដកស្រង់ពីសៀវភៅ របស់អស់លោកអ្នកចេះដឹងច្រើនពីជំនាន់មុនៗមួយចំនួន ក្រុមជំនុំទំនៀមទំលាប់ខ្មែរ មួយចំនួន ពីកសាវស្រាវជ្រាវបុរាណវិទ្យារបស់លោក ហ្វ្រីត លេវីស អ្នកប្រាជ្ញ ជនជាតិពារ៉ាំងមួយចំនួន ឬក៏ជំនួយការសិក្សាស្វែងយល់ដឹងពីជំនាញឯកទេសរបស់ ខ្លួនមួយចំនួនផង ។

ក-មួយចំណែកបានការជួយគាំទ្រពីលោកឯកឧត្តម លេង ផុន អធិការដ្ឋាននៃក្រសួង យោសនាការនិងវប្បធម៌ បានផ្តល់នូវមតិដ៏ល្អៗមួយចំនួន ។

ខ-បានលោក ពេជ្រជុំ ក្រវិលប្រធាននាយកដ្ឋានសិល្បៈវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ជួយណែនាំ ពិភាក្សាអំពីប្រវត្តិទំនាក់ទំនងរវាងអង្គជំនួយការស្រាវ ជ្រាវនេះឱ្យបានជាប់រហ័ស ។

គ-បានការជួយជ្រោមជ្រែងពីឯកឧត្តម មីសែលត្រាណេ អនុរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈបច្ចុប្បន្ន ជួយបំភ្លឺបន្ថែម កែសម្រួលនូវអង្គជំនួយការស្រាវ ជ្រាវនេះឱ្យបានចេញជាសៀវ ភៅនេះឡើង ។

ឃ-បានលោកបណ្ឌិត អ៊ុំ មង្គល់ ទីប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ

ជួយផ្តល់ថវិកាវាយកុំលូទ័រ ។

ង-បានលោកបណ្ឌិតសំ សំអាង សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ ជួយបកប្រែ និងប្រែសម្រួលជាភាសាអង់គ្លេស ។

ច-បាននាងកញ្ញា កាតារិន ជួយបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស មួយចំនួន ។

ឆ-បាននាងកញ្ញាម៉ៅ ឡេណា ជួយរៀបចំកែសម្រួលអត្ថបទខ្មែរ និងវាយកុំលូទ័រ ។

ជ-បានលោក ណុប សំបូរណា ជួយថតរូប ។

ពេលវេលាមិនអាចរង់ចាំឬអូសបន្លាយវែងឆ្ងាយទៅមុខបានឡើយ អត់ទ្រាំពុំបានត្រូវ បង្ខំចិត្តធ្វើការស្រាវជ្រាវ ប្រមូលផ្តុំចងក្រងក្រុងនូវ : អត្ថសារណាសម្បទានបទ ការស្វែងយល់ជុំវិញសិល្បៈតន្ត្រីខ្មែរនេះជាបន្ទាន់ អាចសន្មត់បានថាជាពន្លឺផ្នែកតូច មួយរួមជាមួយនឹងពន្លឺនៃផ្នែកដទៃទៀតដើម្បីទ្រទ្រង់នូវព្រលឹងអត្តសញ្ញាណជាតិ កុំឱ្យ មានការបាត់បង់សាបសូន្យបានឡើយពិសេសទុកជាសនិទានកម្មនៃតន្ត្រីខ្មែរសំរាប់កុល បុត្រកុលជិតានំនាន់ក្រោយៗ បានយល់ដឹងនិងឃើញច្បាស់អំពីបុណ្យវត្តិខ្លះៗពីរបៀប របបអត្ថន័យខ្លឹមសារនិងលក្ខណៈពិសេសរបស់ជាតិខ្លួនផង ។

សូមអភ័យទោសជាមុននូវកំហុសខុសឆ្គងទាំងឡាយដែលមិនអាចជៀសផុត រៀនខ្លី និងជាបន្ទាន់ផងការរៀបរាប់នូវចំណុចនិមួយៗនិងការវែកញែកមិនបានល្អិតល្អន់ពីស្ថា ត្រាន់តែបង្ហាញនូវគោលវិធីប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យប្អូនៗនាំនាន់ក្រោយបានទុកជាទុនខ្លះ។

សំរាប់ធ្វើការត្រិះរិះពិចារណានិងស្រាវជ្រាវទៅពេលអនាគតទៀត។ រាល់ជំពូកពាក្យ
ពេជ្រឆ្មោងឃ្លាអក្ខរាវិរុទ្ធពិតជាមានការខ្វះខាតពុំសមរម្យខ្លះមិនខានប៉ុន្តែបើសុខចិត្ត
នាំសៀមមិនព្រមធ្វើនោះ កម្មវត្ថុនេះមិនអាចកើតឡើងដោយឯកឯងបានឡើយ ។
ដូចនេះទូលព្រះបង្គំខ្ញុំបានសូមសំណូមពរ ព្រះអង្គម្ចាស់ សម្តេចលោកឯកឧត្តម
លោកជំទាវ អស់លោកលោកស្រី អ្នកនាងកញ្ញាសូមនឹកព្រះទ័យនិងទឹកចិត្ត មេត្តា
សន្តោសប្រោសប្រណិជ្ជយបំភ្លឺបន្ថែមកែលំអរដើម្បីឱ្យការស្វែងយល់ជុំវិញសិល្បៈផ្នែក
តន្ត្រីខ្មែរនេះមានលក្ខខណ្ឌចម្រើនចំពោះចក្ខុនិងវិចារណញ្ញាណនៃកុលបុត្រកុលធិតាខ្មែរ
ប្រកបដោយអង្គុយខ្ពង់ខ្ពស់នូវវិស័យនេះទៅអនាគត ។

សូមអរព្រះគុណ និង អរគុណ
-មួយអន្លើ ៖

ក្នុងនាមសិស្សានុសិស្សជាអ្នកបន្តវេនសូមនិងកាយវាចារចិត្ត ធ្វើការរកិច្ចសំដែងប្រវ
កតញ្ញតាធម៌ដ៏ស្មោះបំផុតចំពោះវិញ្ញាណខ្លួនលោកគ្រូអ្នកគ្រូភ្លេង លោកគ្រូអ្នកគ្រូ
ល្ខោនទាំងអស់ ដែលបានដឹកនាំបំភ្លឺផ្លូវបង្ហាត់បង្ហាញឱ្យចំណេះដឹងដល់សិស្សគណ
ទាំងប៉ុន្មានសូមលោកទទួលអបអរសាទរនូវអត្ថសារណាសម្បទានបទ ជាតំណាងស្នា
ដៃរបស់អស់ លោកបុព្វការីជនទាំងអស់រួមជាមួយសិស្សានុសិស្ស ទុកជាកម្មវត្ថុមួយ
រួមចំណែកលើកស្ទួយនូវវប្បធម៌សិល្បៈដ៏ប្រណិតឬជាអធ្ញវិយវត្ថុរបស់ដួនតាយើងជា
អមតៈជីវី ។

១-បុរេបូរណ៍សង្ខេបនៃបុព្វបុរសវិជ្ជាគ្រូខ្មែរ

ដើមឡើយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានឈ្មោះថាចក្រភពភ្នំ ដែលបិទហៅថាហ្វូណាន ។ ប្រទេសនេះមានប្រជាជនស្មុគស្រង់សុភាពរាបសារស្រឡាញ់យុត្តិធម៌និងសច្ចធម៌ មានប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់ដ៏ល្អប្រពៃ តស៊ូឧស្សាហ៍ព្យាយាមធ្វើការងារ ជាអ្នកស្រឡាញ់សិល្បៈវប្បធម៌របស់ខ្លួនយ៉ាងប្តូរផ្តាច់ មានជំនឿជឿជាក់ទៅលើលទ្ធិព្រហ្មញ្ញសាសនានិងព្រះពុទ្ធសាសនាមានសុឆន្ទៈ ចង់រួមរស់នៅដោយសុខសន្តិភាពជាមួយនឹងប្រជាជនជឿចលៀនលើសាកលលោកផង ។

ក្រៅពីជំនឿសាសនាដែលមានប្រភពមកពីភ្នំ ខ្មែរមានជំនឿទៅលើបុព្វបុរសមេបាត្រូចាឡាយ អារក្ខអារក្ខអ្នកតា វត្តស័ក្តិសិទ្ធិលាយឡំទៅដោយព្រលឹងនិយម ដែលមានកំណើតតាំងពីយូរលង់មកហើយនិងមានទាក់ទងនឹងអក្ខតិហេតុពិប្រភពហេតុនិងផល ជាហេតុនាំឱ្យខ្មែរជឿចំពោះបុណ្យនិងបាប ពោលគឺមានសីលធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ឧត្តុង្គឧត្តម ។ ទន្ទឹមនឹងជំនឿលើអក្ខតិហេតុនេះ បុព្វបុរសខ្មែរក៏បានបង្កើតភាសារបស់ខ្លួនមួយផ្ទាល់ដែលស្ថិតក្នុងអំបូរភាសាមន-ខ្មែរ សំរាប់ប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាក្នុងសង្គមជាតិ ។

ពីបរមបុរាណមកគេឃើញមានតាមរយៈជំនឿទៅលើអក្ខតិហេតុជាក់ស្តែងខ្លះ ជាហេតុនាំឱ្យកើតជាភាសាមួយហៅថាសំនៀងភាសា។ ភាសានេះ មានទាទិជាវិធីសាស្ត្រសំរាប់ដាស់ស្មារតីសទ្ធារម្មណ៍ហាមឃាត់បេះដូងមួយស្ថិតក្នុងលក្ខណៈបំរើល្អលោម បរពោស អង្វែលនូវមនោសញ្ចេតនារម្មណ៍របស់មនុស្សខ្លះៗ. នៅពេលប៉ះទង្គិចនឹងសុភាវៈបរិយាកាសតប្រមល់ហឺង្ស កាចប្បស្នូត ក្តៅឬត្រជាក់ ខ្លាំងឬខ្សោយ តឹងឬធូរ ។ ភាសានេះមានលក្ខណៈបង្ហាញពន្យល់និងអង្វរករបញ្ចូលចិត្តធ្វើឱ្យស្ងប់មួយរយៈនិងទាញនូវអារម្មណ៍ទាំងនោះឱ្យទោរទន់ចូលចិត្ត យល់ព្រមអនុលោមក្នុងលក្ខណៈសុភវិនិច្ឆ័យ

ទៅតាមសំនៀងភាសានោះផង។ ឯភាសានេះ មិនមែនមានឥទ្ធិពលសំរាប់លួងលោមតែ មនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះទេ គឺមានសិលវិធីដ៏សំខាន់សំរាប់បំរើលួងលោមអង្វរករនូវព្រលឹង វិញ្ញាណខ័ន្ធរបស់បុព្វបុរសដូនតា ទេវតា ខ្មោចអារក្សអ្នកតា ទៀតផង ។

ដូចនេះហើយបានជាដូនតាខ្មែរយើងជំនាន់នោះមានទេពកោសល្យខ្ពស់ បានរៀបចំរចនា តែឆ្នើបធ្វើឥន្ទ្រវន្តទម្រង់ភ្លេងខ្មែរនេះឡើងដើម្បីសំរាប់បំរើនូវបុព្វហេតុដែលមានការចាំបាច់ ពាក់ព័ន្ធគ្នារវាងពិធីនានានិងវត្ថុបំណងជាសារន្តី ។ ដោយស្រែកប្រទេសកម្ពុជាយើងបាន ទទួលឥទ្ធិពលវប្បធម៌មួយចំនួនពីក្នុង ។

ប្រជាជនឥណ្ឌាមានជំនឿទៅលើទេវតា ព្រះវិស្ណុ ព្រះឥសូរ ព្រះនារាយណ៍ ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទនាងភក្តីព្រះធរណិនិងទៅលើធម្មជាតិផង ដែលជាការស្វែងយល់នៃផ្លូវមនោ រម្មណ៍ មនោគតិ ភាពជឿជាក់ដើម្បីសុភមង្គលក្នុងមាតិកាវិទិតរបស់គេ ។ ហើយដើម្បី សំរេចនូវគោលដៅដ៏ថ្លៃថ្លានេះ គេត្រូវតែថ្វាយតូរ្យតន្ត្រីទៅចំពោះអធិវិយបុគ្គលទាំងអស់ នោះ ដែលជាម្ចាស់នៃវាសនារបស់មនុស្សលោក ។ ទង្វើនេះ ក៏មានលក្ខណៈប្រហាក់ ប្រហែលនឹងការបូជាភ្លេងភ្លាត់ចំពោះអារក្សអ្នកតាចាស់ស្រុករបស់ជនជាតិខ្មែរយើងដែរ។ តាមពិតប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរយើងរមែងតែនិយមភ្លេងជាងងាយ ដើម្បីថ្វាយមិនចំពោះតែ ទេវតានៃព្រហ្មញ្ញសាសនាតែប៉ុណ្ណោះទេក៏ប៉ុន្តែចំពោះគ្រប់វត្ថុស័ក្ខសិទ្ធិនៃលោកយើងនេះ ដើម្បីសេចក្តីសុខសេចក្តីចំរើនរបស់ខ្លួន ។

គប្បីរំលឹកនៅត្រង់នេះ អ្នកប្រាជ្ញខាងសង្គមវិជ្ជាអាចចាត់ទុកថាសំនៀងភាសាជាផ្នែក មួយនៃតូរ្យតន្ត្រីដែរ ពីព្រោះវាមិនគ្រាន់តែជាមធ្យោបាយសំរាប់ទាក់ទងគ្នាតែប៉ុណ្ណោះទេ ក៏ប៉ុន្តែវាជារមន្តសំរាប់បំពេញអារម្មណ៍ធ្វើឱ្យស្រទន់ចិត្តបង្កើតនូវមនោសញ្ចេតនាសេចក្តី រំភើបញ្ជាប់ញ័រយ៉ាងក្រៃលែងថែមទៀតផង ។ បើនិយាយសរុបទៅតូរ្យតន្ត្រីជាភាសាដ៏

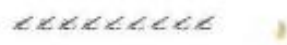
ពិសិទ្ធមួយនៃអារ្យធម៌វប្បធម៌ ដែលមានលក្ខណៈសកល ។ ទស្សនៈខាងលើនេះសង្ឃ
ឃើញថាគ្រប់សញ្ជាតិគ្រប់ប្រទេស គ្រប់សង្គមមនុស្សទាំងអស់ទោះជំក្តីតូចក្តី សុទ្ធសឹង
តែមានតួប្រតិបត្តិប្រចាំជាតិរបស់ខ្លួន ហើយម្យ៉ាងទៀតរីឯព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ដូច្នោះ
ដែរ ។

លក្ខណៈមួយទៀតនៃតួប្រតិបត្តិខ្មែរដែលយើងត្រូវផ្ដោតអារម្មណ៍ទៅលើ គឺភាពចំណាស់
របស់សិល្បៈនេះដែលដូចយើងបានពោលខាងលើជាមរតកវប្បធម៌ជាតិ ។ នៅត្រង់នេះ
យើង ចង់រំលឹកឡើងវិញថាកិត្តនាមឬភ្នំឈ្មោះដ៏ល្បីល្បាញរបស់តួប្រតិបត្តិខ្មែរមិនមែន
កើតមានឡើង ឬមានឈ្មោះចោះសម្លេងគ្រាន់តែនៅសម័យអង្គរ និងសម័យអង្គរតែ
ប៉ុណ្ណោះទេ ដូចជាខ្លឹមសារនៃសិលាចារឹកនិងចម្លាក់នៅតាមប្រាសាទបូរណជាភស្តុតាង
ស្រាប់ ក៏ប៉ុន្តែវិស័យសិល្បៈនេះ ដែលបានប្រសូតតាំងតែសម័យបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រម៉្លោះ
ហើយបានបំពេញនាទីយ៉ាងសំខាន់បំផុតក្នុងសង្គមខ្មែរ ។ សូមជម្រាបថា តាំងពីកើត
រហូតដល់ស្លាប់ វត្តមានរបស់តួប្រតិបត្តិត្រូវរក្សាប្រទះនៅគ្រប់ពិធីការទាំងអស់ ។

មួយវិញទៀតតំណាយតាមស្ថានីយបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រជាច្រើនក៏បានបញ្ជាក់ឱ្យយើងឃើញនូវ
ភាពចំណាស់នៃឧបករណ៍មួយចំនួនដែរដូចជាស្ករមហោធិកធ្វើអំពីសិរិទ្ធ ដែលគេប្រើ
សំរាប់សូមទឹកភ្លៀង, ផ្លែនាត់ចូនិងរូបចំលាក់តំណាងមនុស្សផ្ទុំតែនិងលេងភង ។
និរន្តរភាពរបស់ប្រវត្តិខាងលើនេះ បានត្រូវគេកត់សំគាល់តាមរយៈឧបករណ៍ភ្លេងមួយ
ចំនួនដែលខ្មែរយើងនិងកុលសម្ព័ន្ធខ្មែរលើនៅប្រើប្រាស់រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ តប្បិខ្មែរ
យើងគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានឱ្យបានគង់វង្សរមតកវប្បធម៌ខាងលើនេះ នេះជាសំណូមពរដ៏ស្មោះ
ស្ម័គ្ររបស់ខ្លួនបង្គំខ្ញុំ បានដែលជាសិល្បករមួយរូបដែលបានប្តូរជាជីវិតសម្រាប់បុព្វហេតុ
ខាងលើនេះ ។

តាមរយៈវប្បធម៌របស់ឥណ្ឌាទាំងប៉ុន្មានដែលបានជះឥទ្ធិពលនៅក្នុងសង្គមខ្មែរ តាំងពីមុន
មកបានដិតដាមចូលក្នុងមនោសញ្ចេតនារម្មណ៍របស់ខ្មែរផងដែរ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះឥទ្ធិ

ពលនេះបានសម្របសម្រួលជាមួយលក្ខណៈខ្មែរ ហើយបានប្រតិស្ឋានយ៉ាងប្រស្បុក្រស្បង
ប្រកបដោយភាពជាអាជ្ញាក្នុងស្រទាប់មនុស្សខ្មែរ។ អ្នកប្រាជ្ញខ្មែរបានសន្និដ្ឋានយ៉ាងត្រឹម
ត្រូវថាវប្បធម៌ខ្មែរជាវប្បធម៌សំយោគរវាងវប្បធម៌មន-ខ្មែរ ដែលមានកំណើតមករាប់
ពាន់ម៉ឺនឆ្នាំនៅលើឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិននេះ និងរួមជាមួយវប្បធម៌ក្រិកដែលខ្មែរបានទទួល
តាំងពីសតវត្សទី១នៃគ្រិស្តសករាជផងនោះ។ វប្បធម៌ទាំងពីរនេះបានស្ថិតនៅក្នុងរូបអង្គ
នៃមនោសញ្ចេតនាតែមួយធ្វើឱ្យខ្មែរមានវឌ្ឍនៈធម៌ និងអរិយធម៌រុងរឿងល្អប្រពៃតាំងពី
បរម្យបុរាណកាលមកទល់បច្ចុប្បន្នកាលនេះដូចជាវប្បធម៌នគរភ្នំនិងចេនឡាជាសក្ខីភាព
ស្រាប់ ។

២-ចរិតខ្មែរ

ជនជាតិខ្មែរជាជនជាតិចាស់មួយដែលបានកើតនៅភូមិភាគឥណ្ឌូចិននេះ ហើយជនជាតិ
នេះបានបន្សល់ទុកនូវកេរ្តិ៍វប្បធម៌គ្រប់វិស័យ។ ម្យ៉ាងទៀតខ្មែរមុននឹងប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យ
បង្កើតស្នាដៃអ្វីមួយ ខ្មែរយើងតែងតែគិតគូរឆ្លាតវៃចារណាវិភាគនឹកឃើញទៅដល់វិវិភាគ
របស់បុព្វការីជននិងព្រឹទ្ធិមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រីមន្ត្រី
ក៏ដូចជាវិស័យវប្បធម៌ជំនាញឯកទេសនីមួយៗអ្នកកវិនិច្ឆ័យបញ្ជាវន្ត្រីខ្មែរពីជំនាន់ដើមបាន
ពិនិត្យពិចារណាវិភាគនូវចរិតពិតនៃលក្ខណៈពិសេសនិងជម្រៅចិត្តរបស់ខ្មែរ ។ គេបាន
ធ្វើការប្រៀបធៀបពីមនុស្សទៅនឹងពពួកសត្វ ពីមនុស្សទៅនឹងសង្គម ពីមនុស្សទៅនឹង
ធម្មជាតិ ពីទស្សនៈទៅនឹងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម ។ល។ ខ្មែរមានឧត្តមគតិខ្ពស់ និងសីល
វិធីក្នុងការស្រាវជ្រាវចងក្រងរៀបរយនូវមុខជំនាញនីមួយៗដូចជា : ជំនាញសិល្បៈតន្ត្រី
ចំរៀងល្ខោននាគសាស្ត្រគំនូរចំលាក់ជាដើម ដែលមានការទាក់ទងគ្នាពីសភាវៈមួយទៅ
សភាវៈមួយនិងបានផ្សារភ្ជាប់នូវមនោសញ្ចេតនាម្នាក់ជាប្រលីងរស់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងមធ្យោ
គតិនៃមនុស្សទូទៅ អាស្រ័យតាមហេតុការណ៍ ឬទៅតាមកាលសម័យផង ។ ជាមួយ
គ្នានេះ ថែមទាំងបានចារឹកទុកជាគ្រឹះនិងជាគោល សំរាប់ជាមូលដ្ឋាននៃ
វប្បធម៌យូរអង្វែងទៅអនាគតផង។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងដូចជាមានរូបចំលាក់ចារឹកនៅ
តាមផែននានានៃប្រាសាទបូរាណ ជាសិទ្ធិភាពសំរាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយៗរៀនសូត្រ
តាម ។

២២២២២២២២២២

៣. អំពីគន្លឹះបូរណ៍ខ្មែរ

ប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសមួយដែលមានលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រធនធានធម្មជាតិ អំណោយ ផលគ្រប់បែបយ៉ាង។ ផ្នែកសង្គមកិច្ចនិងវប្បធម៌ អាចផ្តល់នូវសុភមង្គលដល់ប្រជាពល រដ្ឋគ្រប់យ៉ាងសុខសាន្ត ដោយឡែកសិល្បៈវិទ្យាសាស្ត្រ ចំរៀងតន្ត្រីក៏ជាឧទាហរណ៍សិដ្ឋ អាចផ្តល់នូវថាមពលដល់អត្តសញ្ញាណជាតិ ដែលមានលក្ខណៈទាក់ទិនផ្សារភ្ជាប់ជាមួយ នឹងដំណើរជីវិតរបស់ប្រជាជនខ្មែរជាតិចូនិរន្តរ៍ ។

ជាបឋមនេះសូមលើកយកវិស័យសិល្បៈផ្នែកតន្ត្រីបូរណ៍ខ្មែរមកជូនពិចារណានូវចំណុច ខ្លះៗដូចតទៅ :

- ចំណុច : ក- អំពី និយមន័យនៃតន្ត្រី
- ខ- តន្ត្រីនិងដំណើរជីវិតនៃប្រជាជនខ្មែរ
- គ- ជំពូកឧបករណ៍តន្ត្រីបូរណ៍ខ្មែរ
- ឃ- អំពីវង់តន្ត្រីបូរណ៍ខ្មែរ

ចំណុច ក- អំពីនិយមន័យនៃតន្ត្រី

និយមន័យនៃតន្ត្រី : ពាក្យដែលហៅថាតន្ត្រី ឬ ភ្លេង តន្ត្រីគឺជាសូរសំឡេងនៃមនោសញ្ចេតនារម្មណ៍ ជាតិមិត្តប្រពៃណីរស់មានភាពអាច កំចាត់ទីតាំងរបស់វាស្ថិតនៅក្នុងភពជាអូបិយ៍ឬជាអូបធម៌ធម្មជាតិពូសំឡេង ប៉ុន្តែគ្មាន យើងរូបនិងធ្វើឱ្យទាក់ទាញអារម្មណ៍របស់មនុស្សទៅលើមនោសញ្ចេតនាដ៏ត្រកាលនោះ។ លក្ខណៈកំណត់សំគាល់របស់បទភ្លេងនិមួយៗ ទឹកដមនៃបទអាចកំណត់បាននូវសច្ចៈ ភាពសោភ័ណភាព ថវិយាធម៌និងគុណធម៌តាមរយៈល្បះឃ្លានិមួយៗ ។ យើងអាចដឹង បានថា បទភ្លេងនេះមានភាពស្និបូភាពអស់សង្ឃឹម ភាពស្ងួតបូតឬកាច ភាពកើតទុក្ខ

ឬភាពសប្បាយរីករាយសរុបមកគឺជាមនោសញ្ចេតនារម្មណ៍ទាំងអស់ ។ មនោសញ្ចេតនា
រម្មណ៍នេះធ្វើឱ្យមនុស្សទទួលបានឆ្លងតាមសោតិទ្រីយារម្មណ៍ ជាចរន្តនាំមកប៉ះនឹងអាយ
តនៈទាំង៦ ទើបបាតុភូតិធ្វើឱ្យមនោគតិកំណត់បាននូវសំនៀងនិងនាំឱ្យរំភើប សប្បាយ
ឬព្រួយទៅតាមភាពសច្ចៈនោះ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះតទ្រីមានការទាក់ទិន ជំពូកគ្នាទៅនឹង
ដំណើរជីវិតរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ចាប់តាំងពីថ្ងៃកើតរហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់ទៅវិញផង ។

ចំណុច ខ. តទ្រីនិងដំណើរជីវិតនៃប្រជាជនខ្មែរ

នៅក្នុងដំណើរជីវិតនៃប្រជាជនកម្ពុជា គឺចាប់ពីថ្ងៃកើតរហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់តទ្រីខ្មែរបាន
ជំពូកគ្នាបំប៉នស្ថិតិរម្មតនិងដំណើរជីវិតខ្មែរក្រប៉ូប្រ។ លក្ខណៈជំពូកគ្នាទាំងនោះមានដូច
តទៅ :

លក្ខណៈជំពូកគ្នាទី១ គឺ :

ពិធីបង្កក់កូន :

នៅពេលប្រសូត្រចេញពីឧទរម្តាយបានបីថ្ងៃ ឪពុកម្តាយត្រូវធ្វើពិធីបង្កក់កូន ។ តាំងពី
បូរណភាព ពិធីបង្កក់កូននេះ គេត្រូវរៀបចំសែនព្រេននៅចំពោះគ្រូបាធុរាយ ជីដូន
ជីតានិងមានធ្វើកិច្ចសូមខមាលទោសចំពោះយាយម៉ែបសូមឱ្យបានប្រកបដោយសុភមង្គល
វិបុលសុខគ្រប់ប្រការផង ។ ឯពិធីត្រូវធ្វើមានដូចតទៅ :

ក- ត្រូវរៀបព្រះពិស្តុការ មានចេកទុំមួយស្លឹក ខ្នំចំណី បង្អែមចម្កាប មានស្រាមួយ
កំប៉ុកសំរាប់សែនព្រេនថ្វាយគ្រូបាធុរាយជីដូនជីតានិងប្រដាប់ប្រដារស្រូវពន្លៃមួយកន្លាំង
ផង ។

ខ- ក្នុងពេលសែនព្រេន ត្រូវមានភ្លេងប្រកុំកំដរជូនដូនតា គ្រូបាធុរាយ សេពសោយ។
លុះពេលសេពសោយរួចហើយទើបលើកប្រដាប់ប្រដារទាំងនោះ ជូនទៅយាយម៉ែបតែ
ម្តង ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី ២ គឺ :

ពិធីការជុក

ចំណែកកូនប្រុស នៅពេលដែលបានចំរើនវ័យវឌ្ឍនាការ អាយុឆាងដប់ឆ្នាំឡើងទៅ ឪពុកម្តាយត្រូវរៀបចំពិធីការជុក។ ពិធីការជុកនេះមានរៀបចំជាពិការស្មារតីមួយមួយ មួយគូ ស្មារតីមួយមួយគូ ចាយសីវាមួយមួយគូ ទៀនច្រាំច្របច្រាំ ទំចំណី បង្អែម ចម្ហាបអំបោះថ្នក កាំបិតការមួយនិងទឹកមួយផ្តិល ។ នៅពេលឪពុកម្តាយបងប្អូនញាតិ មិត្តមកជួបជុំគ្នាអស់ហើយពេលនោះ លោកអាចារ្យធ្វើការប្រកាសឧទ្ទិសបូងស្នងចំពោះ ព្រះបាទរាជ ទេវតាពារមី ព្រះរាជគ្រូសូមជួយកំចាត់គ្រោះចង្រៃផ្សេងៗនិងសូមពារមី ប្រសិទ្ធិគេជូនប្រសព្វឱ្យកូនចៅបានសុខសប្បាយតរៀងទៅ ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី ៣ គឺ :

ពិធីចូលម្ហូប

ឯកូនស្រីវិញនៅពេលអាយុគ្រប់ការ ឪពុកម្តាយត្រូវរៀបចំពិធីចូលម្ហូប ។ ពិធីនេះមាន កំណត់រយៈពេលបីខែទើបចេញពីម្ហូបបាន ។ ពិធីចូលនិងចេញពីម្ហូបនេះក៏ត្រូវមានភ្លេង ប្រពៃណីប្រគុំកំដរដើម្បីបំពេញនូវសិរស្តិ៍ដ៏យលាកិនារីមានលក្ខណ៍ព្រហ្មចារិយ៍នៃស្រី ក្រមុំ ព្រោះនាងបានបំពេញនូវតួនាទីរបស់ខ្លួនតាមដំបូន្មានប្រពៃណីជាតិនិងជាអនាគត នៃមេផ្ទះដ៏ប្រពៃផង ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី ៤ គឺ :

ពិធីបំបូសនាគ

លក្ខណៈទី៤នេះ មានសារៈសំខាន់បំផុតសំរាប់កុលបុត្រជាយុវជនក្នុងការស្វែងរកនូវវិជ្ជា សម្បត្តិឧត្តមគតិជាប្រភពនៃការអប់រំផ្លូវកាយវាចាចិត្ត ឱ្យដើរផ្លូវល្អឆ្ពោះទៅរកពន្លឺនិង ភាពរីកចំរើនសំរាប់ប្រវត្តិវិវិតនៃមនុស្សម្នាក់ៗនៅពេលបំពេញបញ្ញត្តិជាភិក្ខុបូសាមណេរ

តាមប្រពៃណីព្រះពុទ្ធសាសនា។ ជាដំបូងត្រូវការសក់ស្លៀកពាក់សំ ពានសង្ហាសំនាម គំណើតចេញ យកនាមថ្មីវិញសន្មត់ហៅថាភាគីបុគ្គលដ៏ប្រសើរ។ នៅពេលដង្ហែរនាគ ទៅកាន់ទីវត្តអារាមគឺត្រូវមានភ្លេងដង្ហែរអបអរសាទរជូនដំណើរនាគ ជាពិធីមួយយ៉ាង អ៊ីកធីកររុងរឿង ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី ៥ គឺ :

ពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬ រៀបមង្គលការ

នៅពេលរៀបចំគូស្រករបុស្វាមិភិយាគឺពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬរៀបមង្គលការ ពេល នោះហើយជាពិធីធំជាមង្គលដ៏ឧត្តមសំរាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រជីវិតនៃយុវជនយុវតីគ្រប់រូបដែល ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចបូកតម្លៃធម៌ចំពោះមាតាបិតានិងគោរពទៅតាមប្រពៃណីជាតិ ។ ដូច្នេះក្នុងពិធីមង្គលការនេះ គឺត្រូវមានភ្លេងមួយវង់សំរាប់ប្រគំកុំដរក្នុងពិធីជាចាំបាច់ ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី ៦ គឺ :

ពិធីជុំញាតិ

នៅពេលមានមនុស្សក្នុងគ្រួសារណាមួយមានជម្ងឺឈឺធ្ងន់ឈឺរាប់ខែឆ្នាំឈឺរ៉ាំរ៉ៃ ដាក់ឆ្នាំ មិនត្រូវអស់សង្ឃឹម តាមជំនឿមនុស្សដើម ខ្មែរដើមគេតែងតែធ្វើពិធីជុំញាតិសំបូង សង្រួងលាមាត់លាពាក្យ ។ ពិធីនេះ គេត្រូវអញ្ជើញចាស់ទុំបងប្អូនបង្កើតបងប្អូនជីដូន មួយមកជួបជុំគ្នានៅផ្ទះអ្នកជំងឺ ។

ជាតំបូងចាស់ទុំផ្ដើមធ្វើពិធីប្រកាសចំពោះគ្រូបាណ្ឌយ ជីដូនជីតាជួរខាងខ្ញុំពុកនិងម្តាយ ព្រមទាំងខ្មោចអារក្សអ្នកតាចាស់ស្រុក ទេព្តារក្សាព្រៃព្រឹក្សាភូមិករទាំងប៉ុន្មានមកស្ថិតក្នុង ទីនេះធ្វើជាសាក្សីបើកូនចៅណាបានធ្វើខុសឆ្គងប្រពៃណីឬមានឈ្មោះប្រកែក ទាស់ទែង តមមាត់តម-កនឹងគ្នាសូមអ្នកទាំងពីរនោះរាប់អាននិយាយស្តីរកគ្នាវិញឈប់ប្រកែប្រកាន់ គ្នាចាប់ពីពេលនេះតទៅ គ្រូបាណ្ឌយនិងជីដូនជីតាទាំងអស់លែងខឹងសំបាត់នឹងកូនចៅ

ទៀតហើយព្រោះកូនចៅ បានរៀបចំគ្រឿងសក្ការៈបូជាជូនថ្វាយសព្វគ្រប់នៅចំពោះមុខ
នេះស្រាប់ ។ នៅពេលនោះអ្នកដែលមានអាយុតិចជាងចាប់យកផ្កាមួយទងជូនទៅអ្នក
ដែលមានអាយុច្រើនជាង ។ អ្នកទាំងពីរជូនផ្កាគ្នាទៅវិញទៅមក យកផ្កាដោយទឹកមុខ
ញញឹមញញែមរកគ្នានៅចំពោះមុខអ្នកជំងឺ ពេលនោះអ្នកកាន់ផ្កា និងភ្ញៀវទាំងអស់បាន
ទះដៃព្រមគ្នាជានិមិត្តរូបអបអរសាទរស្រុះស្រួលគ្នាក្នុងបរិយាកាសសប្បាយរីករាយ ។
ពេលនោះក្រុមភ្លេងប្រពៃណីក៏បានប្រក់ឡើងភ្លាមមាន ៤បទ ៖

- ទី១- បទហោមរោង ៖ ថ្វាយត្រូបាធារាយ ព្រះពិស្ណុការ
- ទី២- បទអង្គរោងបែកចាន ៖ ក្នុងន័យរក្សាសាមគ្គីត្រូវសារឡើងវិញ
- ទី៣- បទកងសោយ ៖ កំដរត្រូបាធារាយ ជីដូនជីតាសេពសោយ
- ទី៤- បទអុំទូក ៖ ជាកិច្ចជូនដំណើរជូនគា ត្រូបាធារាយត្រឡប់ទៅវិញ

ចំពោះអ្នកជំងឺកាលបើបានឃើញទិដ្ឋភាពនឹងបរិយាកាសនៃត្រូវសារមានការរីករាយដូច្នេះ
ព្រមទាំងស្តាប់ភ្លេងដ៏ពិរោះគួរឱ្យជាប់ចិត្តផងនោះ ក៏រំភើបក្នុងខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងហាក់ដូចជា
បានទទួលទិព្វមន្ត ធ្វើឱ្យជំងឺក្នុងខ្លួនបានធូរសះស្បើយមួយចំនួនធំ ។
តាមការសង្កេត ៖ តន្ត្រីគឺជាចិត្តសាស្ត្របូជាឱសថម្យ៉ាង ដែលមានប្រសិទ្ធិភាពធ្វើឱ្យមនោ
សញ្ជេតនារម្មណ៍នៃអ្នកជំងឺបានសប្បាយរីករាយជម្ងឺក្នុងខ្លួន និងបានស្រាកស្រាន្តមួយចំ
ណែកធំដែរ ។

លក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទី៧ គឺ ៖
ពិធីកំដរសព

នៅពេលមនុស្សទទួលមរណភាពជាទូទៅគឺជាការបញ្ជាក់ពីដំណើរអវសាននៃជីវិត និង
ជាកិច្ចលើកតំលៃនៃវិញ្ញាណខ័ន្ធរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗក្នុងគ្រាចុងបញ្ចប់ ត្រូវមានពិធីកំដរ
សព ។ ក្នុងពិធីនេះត្រូវមានព្រះសង្ឃឬលោកអាចារ្យសូត្រធម៌ព្រះអភិធម្មព្រះត្រ័យលក្ខំ
ដោយឡែកត្រូវមានវង់ភ្លេងគងសួរទាំម្តងឬវង់ភ្លេងពិណពាទ្យ សំរាប់ប្រគុំកំដរជាប្រចាំ

រហូតដល់ពេលដង្ហែរសំពៅទៅបញ្ចុះបូបូជាទើបឈប់កំដរ ។
 សូមបញ្ជាក់ថាគន្រីនិងដំណើរជីវិតនៃប្រជាជនកម្ពុជា មានលក្ខណៈទាក់ទិនផ្សារភ្ជាប់គ្នា
 រៀងរាប់ចាប់តាំងពីថ្ងៃកើតរហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់ទេវិញប្រាកដមែន មិនអាចជៀសវាងឬ
 ផ្តាច់ពីគ្នាបានឡើយ ។ ក្រៅពីនេះ គន្រីមាននាទីចូលរួមរាល់សកម្មភាពនៃពិធីដ៏ច្រើន
 ទៀតផងដូចជា : ពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិមានពិធីបុណ្យទូទាសមាសជាដើម ។

ចំណុច ៣- ជំពូកសម្រាប់តន្រីប្រពៃណីខ្មែរ

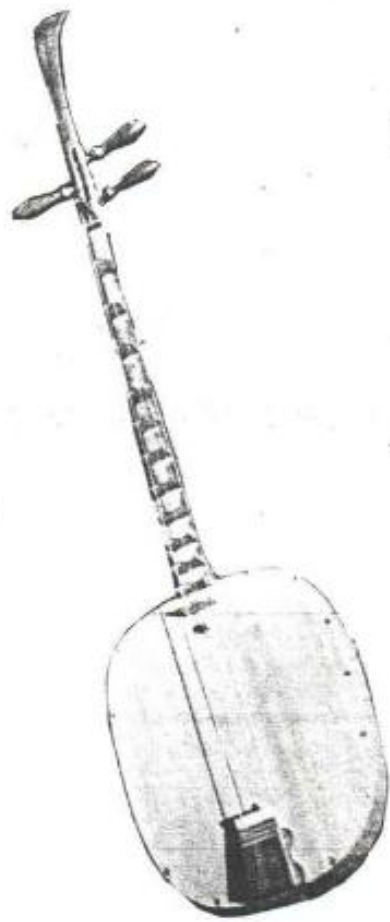
សូមបង្ហាញជូននូវរូបភាពឧបករណ៍តន្រីខ្មែរដូចតទៅនេះ : ឧបករណ៍តន្រីខ្មែរមាន
 ច្រើនប្រភេទ ហើយចែកចេញជា៤ជំពូកដូចតន្រីប្រទេសដទៃដែរ ។

រូបភាពឧបករណ៍កូតបូកេ

ត៖២

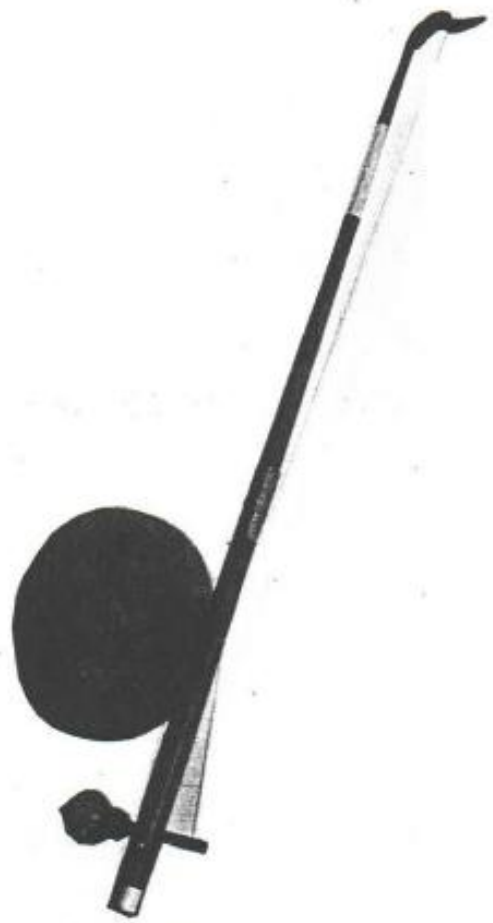
ជំពូក ១ : ឧបករណ៍កូតបូកេ អន្តរជាតិហៅថា Cordophone : គឺឧបករណ៍ខ្សែ
 ដូចជា : ទ្រខ្មែរ ទ្រសោ ទ្រអូ ទ្រឆេ ខ្សែដៀវ ចាប៉ុវែងនិងត៖ខេ ។ល។ ឧបករណ៍
 ទាំងនេះនៅពេលប្រតិបត្តិកូតបូកេនឹងដៃ ហើយមានសំនៀងស្រាលមធ្យម ឧបករណ៍ខ្លះ
 សំនៀងវែងស្រទន់ សុភាព ស្ងួតបូកេផង ។

តាប៉ុសងដំរីង

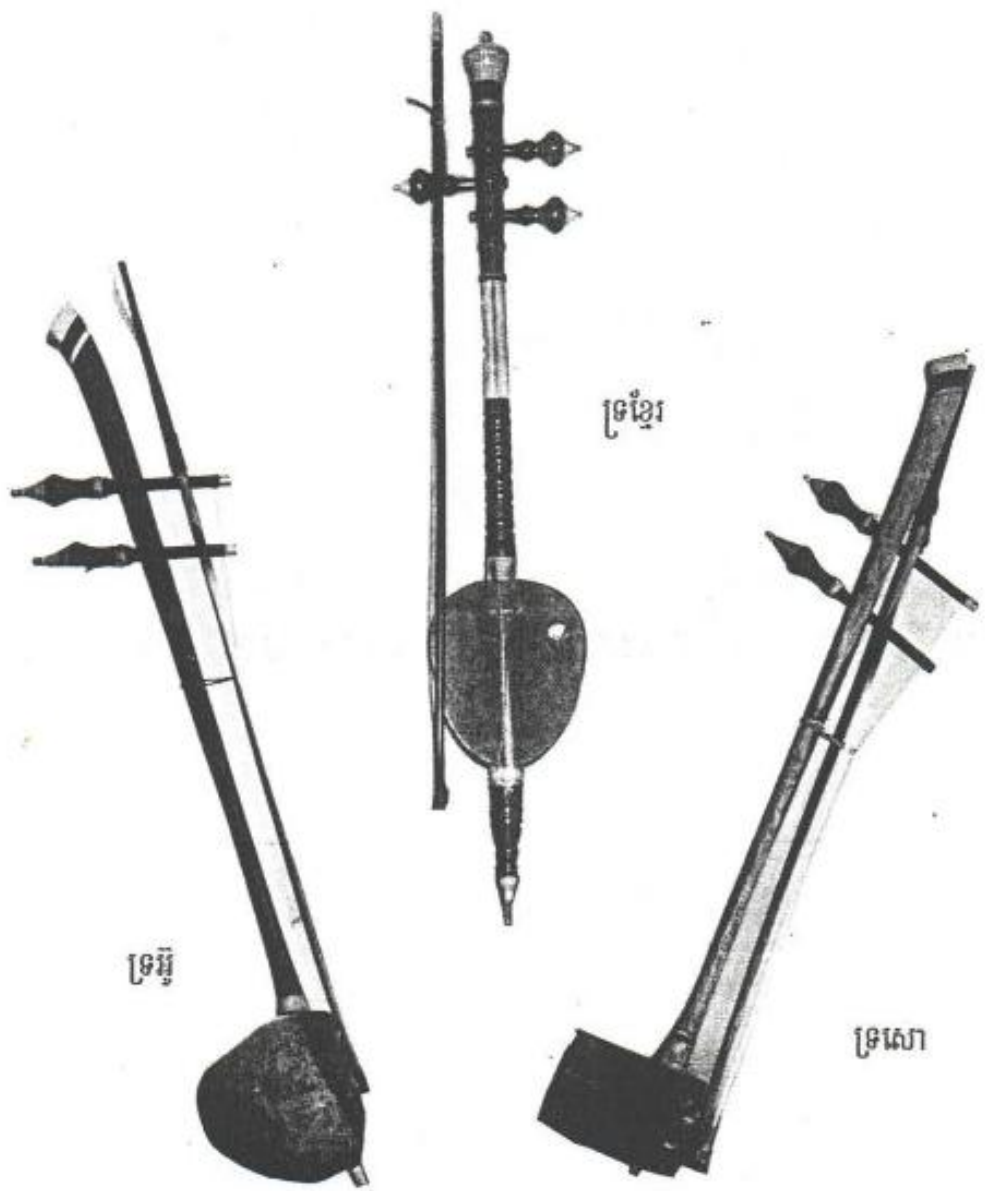

ត្រែង

ខ្សែរៀវ

ជំពូកទី ២ : ឧបករណ៍វាយប្លុច៖ អន្តរជាតិហៅថា Membranophone : គឺជា ឧបករណ៍ស្តរ ។ ស្តរនេះមានច្រើនយ៉ាងណាស់ដែរ ដូចជាស្តរពិណពាទ្យ ស្តរឆៃយ៉ាំ ស្តរយឺតេ ស្តរយោល សំភោរ ស្តរធនរមនា និងស្តរដៃបូករ ។ល ។ ស្តរពិណពាទ្យគេពាសអំពីស្បែកក្របី ។ ចំណែកស្តរឆៃយ៉ាំ ស្តរយឺតេ ស្តរយោល រូបភាពឧបករណ៍វាយប្លុច៖

ស្តរឆៃយ៉ាំ

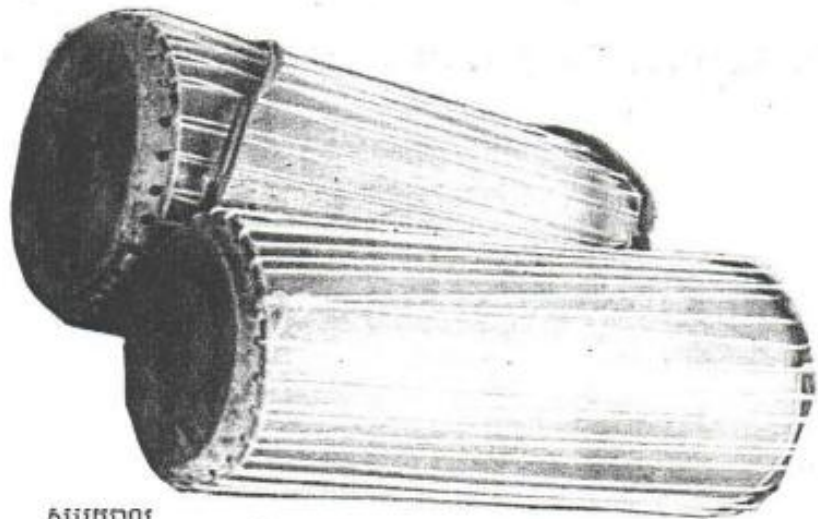
និងសំភោរពាសអំពីស្បែកគោ។ ឯស្តរដៃ និងស្តរធនរមនា គេពាស អំពីស្បែកពស់ ប្រមើយប្រពស់ថ្នាន់។ ឧបករណ៍ទាំងនេះ គេវាយនិងអង្វែងប្លុច៖នឹងដៃ ហើយសំនៀង ពូស្តរខ្លាំងឬមធ្យមខុសគ្នាដោយឡែក ។ រីឯស្តរពិណពាទ្យពូស្តរខ្លាំងជាងគេ ។

ស្ត្រីចន

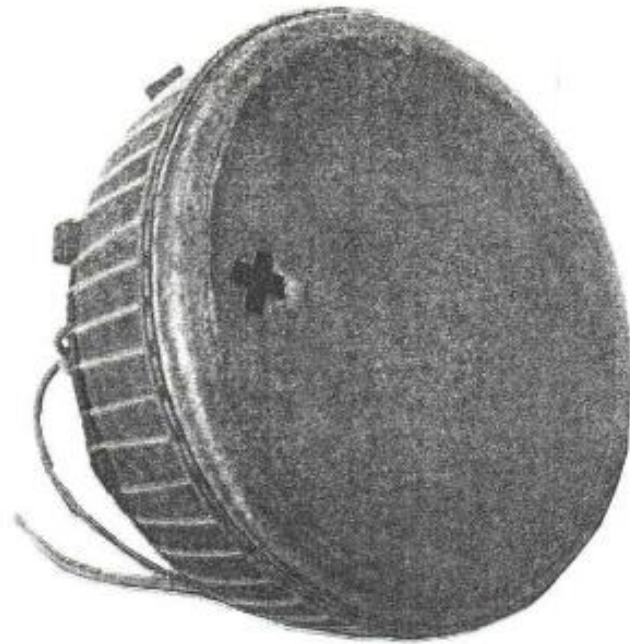

ស្ត្រីមនា

ស្ត្រីយោល

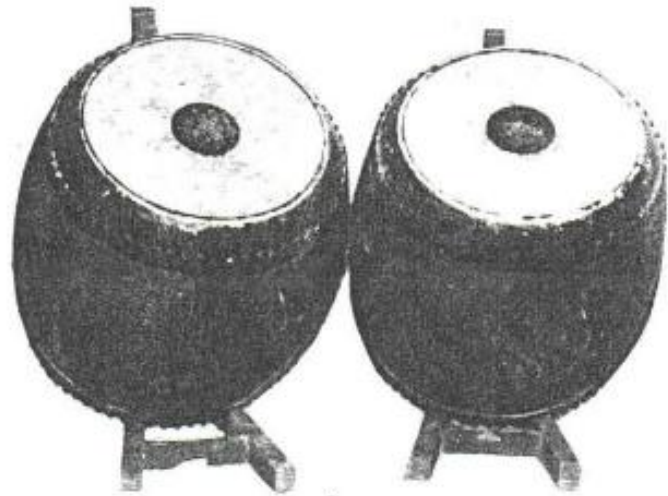
ស្ករដៃ ឬ ស្ករការ

ស្ករយីកេ

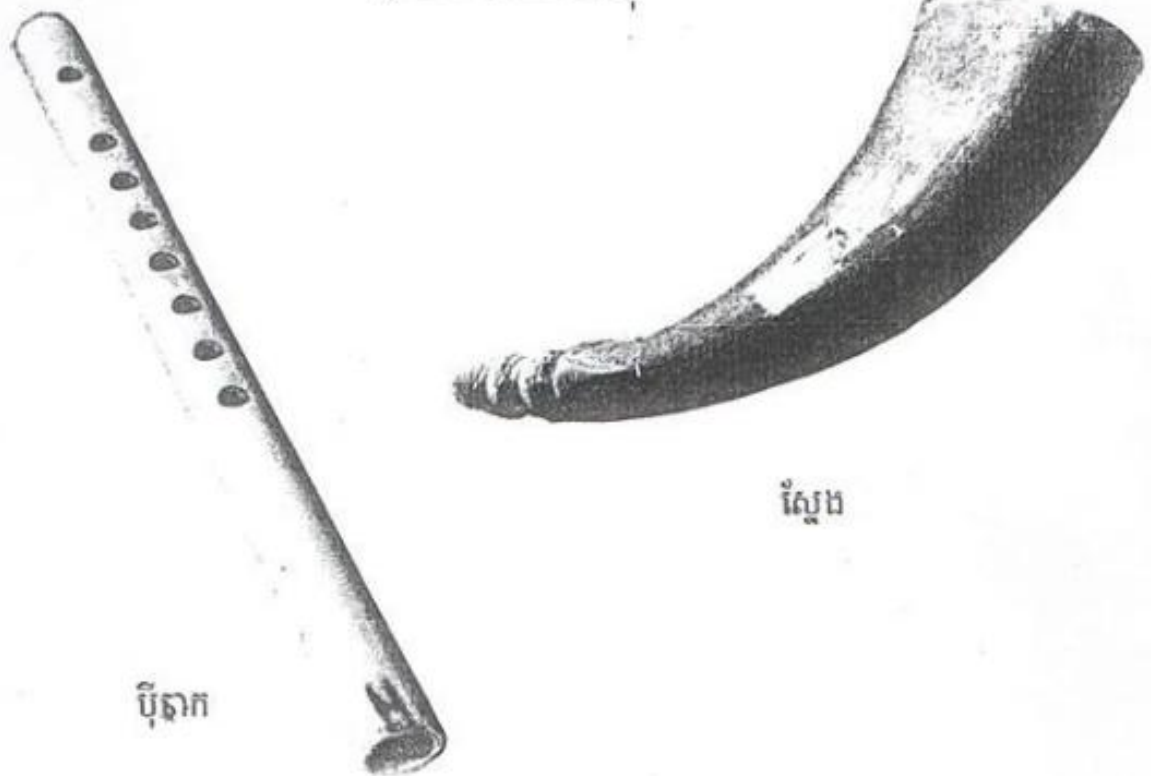
សំពោរ

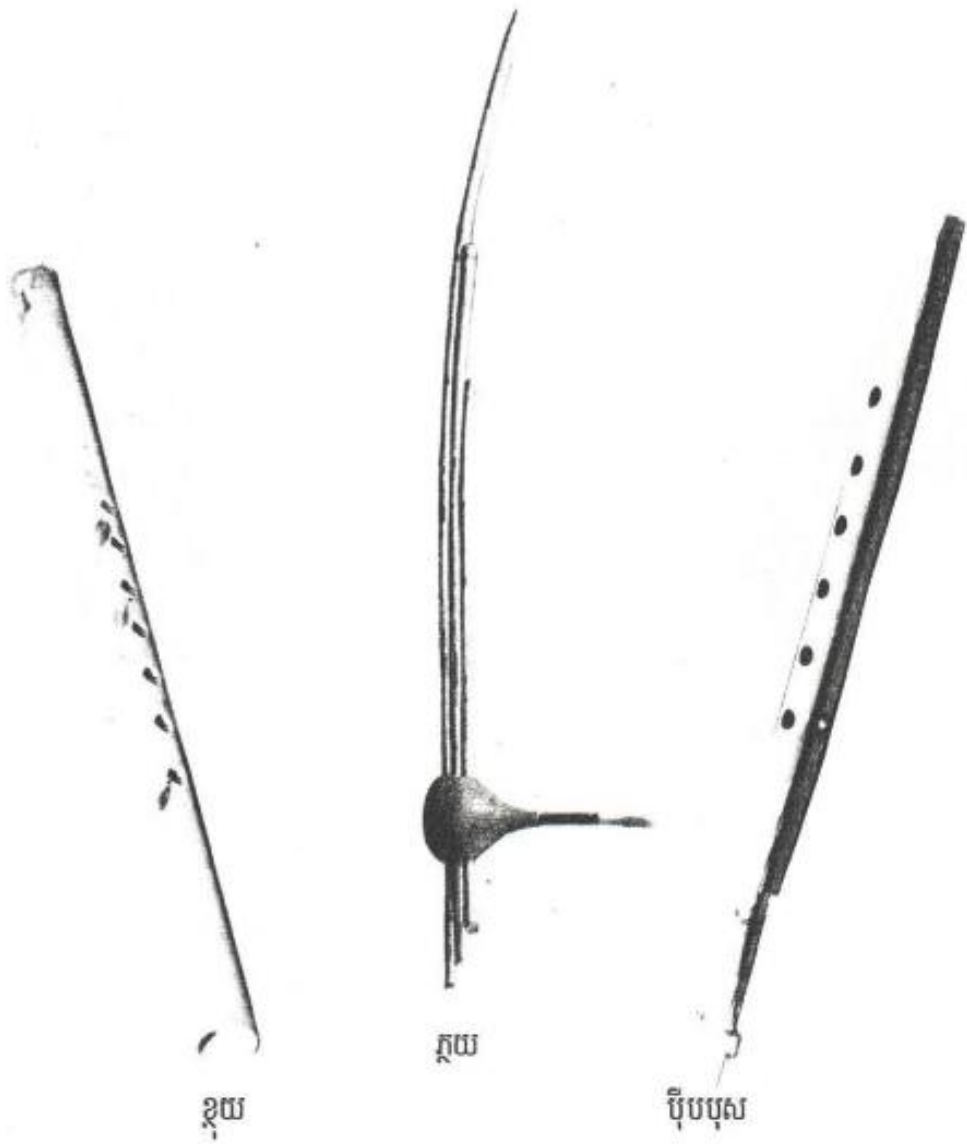
ស្រីង

ជំពូក៣ : ឧបករណ៍ផ្ទុំផ្សំនឹងខ្យល់ អន្តរជាតិហៅថា Aerophone : ដូចជា
 ឧបករណ៍ : ប៊ុបបុស ប៊ុំអរ ប៊ុំពក ស្រឡៃ ខ្យង ឆៃស្រង តៃន ទឹកភ្លៀង ។ល។
 ឯឧបករណ៍ប៊ុបបុស ប៊ុំអរ និង ប៊ុំពក ត្រូវ ធ្វើអំពីឈើខ្លឹម ស្នួលធ្វើអំពីឈើ ។

រូបភាពឧបករណ៍ផ្ទុំ

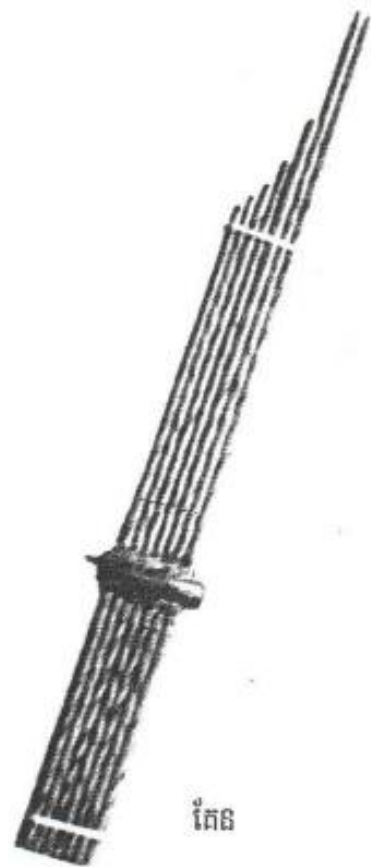

ឯឧបករណ៍ឆៃស្រងត្រូវធ្វើអំពីឆៃស្រងក្របី អណ្តាតធ្វើអំពីដើមបុសឬសន្លឹកស្ពាន់ស្លើង ។
 ឯតៃនត្រូវធ្វើអំពីដើមបុស អណ្តាតធ្វើអំពីស្ពាន់ស្លើង។ ឧបករណ៍ទាំងអស់នេះ ពេល
 ប្រគំភ្លេងផ្ទុំផ្សំនឹងមានតំបន់សំឡេងខ្លាំងត្រលួច ។

ស្រឡៃ

តែន

ជំពូកទី ៤ : ឧបករណ៍គោះដៃ-ដំ អន្តរជាតិហៅថា Idiophone : គឺឧបករណ៍ ជំពូកនេះមានរូបភាពជាឧបករណ៍ផ្ទៃ ខ្លះទៀតដូចជាបន្ទះរោបផង។ ដូចជា រោតឯក រោតចុង រោតដៃក រោតចោងចុង គងវង់ធំ គងវង់តូច គងដោះធំ ជួង ឈឹង និងឃ្លោះ ។ល។ ផ្ទៃរោតឯកធ្វើអំពីដើមឫស្សី ឬដើមក្រញូង មានផ្ទៃ ២១ ។ រោត ដៃកមានផ្ទៃធ្វើអំពីដែកឬលង្ហិន ផ្ទៃមាន២១។ រោតចុង ផ្ទៃធ្វើអំពីឫស្សីឬដើមក្រញូង មានចំនួន១៦ផ្ទៃ ។ ឯរោតចោងចុង មានផ្ទៃធ្វើអំពីដែកឬលង្ហិន ផ្ទៃមានចំនួន១៦ផ្ទៃ ដូចរោតចុងដែរ ។ ឯគងវង់ធំ និងគងវង់តូច មានផ្ទៃធ្វើអំពីលង្ហិន ។ ក្នុងគងវង់ និមួយៗផ្ទៃមានចំនួន១៦ ។

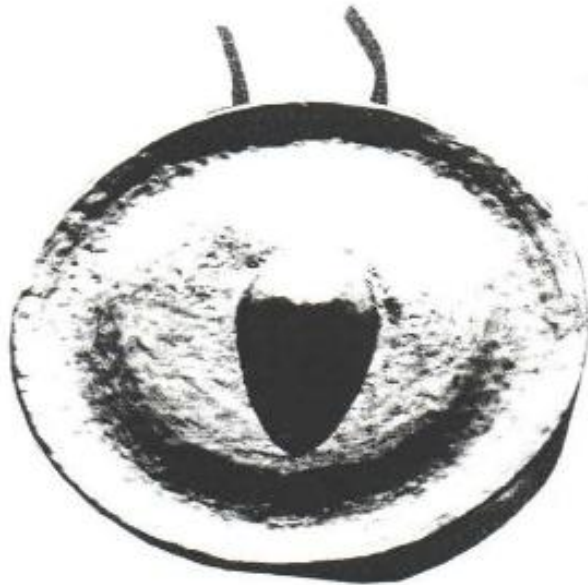
ឧបករណ៍ទាំងអស់នេះ មានសំឡេងធម្មជាតិខ្លះឯងរួចមកហើយ ប៉ុន្តែមិនទាន់គ្រប់ គ្រាន់ត្រឹមត្រូវនៅឡើយទាល់តែយើងយកមកកែច្នៃធៀបសំឡេងជុំគ្នា ពីខ្ពស់មកទាប ពី លើមកក្រោមឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមកម្រិតជាកម្រងសំនៀងរៀបរយត្រឹមត្រូវ ទើបអាចចេញ ជាសំលេងភ្លេងប្រគំទៅបានពិរោះល្អ ។

ឯឧបករណ៍ទាំងអស់នេះ ពេលប្រគំគោះនឹងអន្ទូង ឮសូរសំនៀងខ្លាំងហើយស្រួយ ឧបករណ៍ខ្លះឮសំនៀងខ្លាំងហើយអំពិរោះរណ្តំ ឧបករណ៍ខ្លះទៀតឮសំនៀងស្រួយស្នា ហាប់ ខែងរឹង ពិរោះគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ។

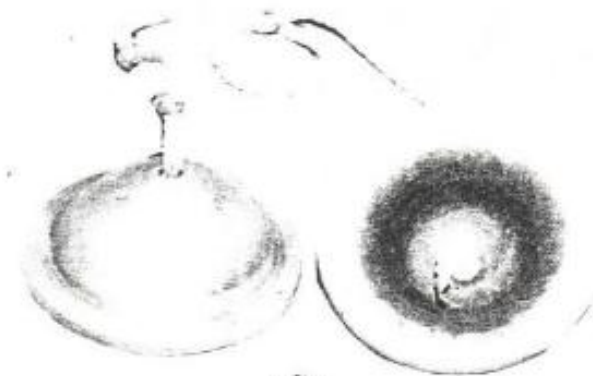
រូបភាពឧបករណ៍គោះ-ដំ

ឃ្នុះ

ត្រង់ដោះធំ

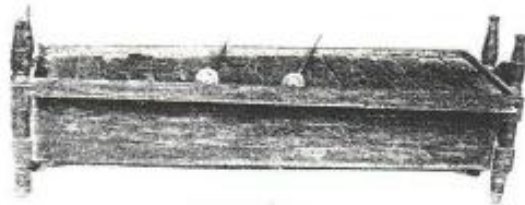
ឈើម

កោសងក

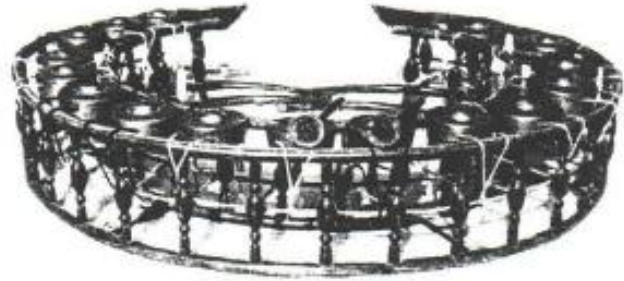
រោតដៃក

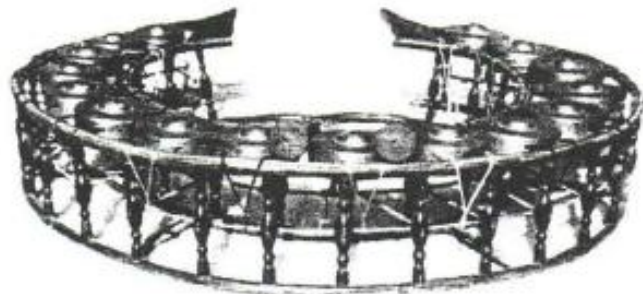
រោតថោង

រោតចុង

កងវែងតូច

កងវែងធំ

ចំណុច ២-អំពីវង់ត្រីបូរណ៍ខ្មែរ

ឧបករណ៍ត្រីបូរណ៍ខ្មែរទាំង៤ជំពូកនោះ គេអាចយកទៅប្រើប្រាស់ដោយចែកចេញជា ពីរប្រភេទវង់ភ្លេងគឺ : ប្រភេទវង់ត្រីសុទ្ធ និងប្រភេទវង់ត្រីល្ខោន ។

១-ប្រភេទវង់ត្រីសុទ្ធ

ប្រភេទវង់ត្រីសុទ្ធគឺជាប្រភេទវង់ត្រីដែលអាចប្រគំតែឧបករណ៍សុទ្ធ ដោយមិនពាក់ មានសិល្បករ សិល្បការនីមួយៗ រាំ ឬល្ខោនលេងជាមួយទេ ។ គឺគេសំដែង ៗ ប្រគំតែត្រីករ ត្រីការនី សុទ្ធប៉ុណ្ណោះអាចចូលរួមសំនៀងពិរោះគ្រប់គ្រាន់ ។

- ប្រភេទវង់ត្រីសុទ្ធមាន :
- វង់ត្រី អារក្ស
  - វង់ត្រី រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬ រៀបមង្គលការ
  - វង់ត្រី តងសួរ ឬ ទាំមួង
  - វង់ត្រី ខ្លងឆ្នាក់ (សួរយោលឬសួរឈ្នះ)
  - វង់ត្រី ពិណពាទ្យ
  - វង់ត្រី មហោរី
  - វង់ត្រី មហោរីវង្ស

២-ប្រភេទវង់ត្រីល្ខោន

ប្រភេទវង់ត្រីល្ខោន គឺជាប្រភេទវង់ត្រីដែលប្រគំរួម ឬ ប្រគំកំដរជាមួយក្នុងវង់រាំ វង់ល្ខោនឬវង់ចម្រៀង ។ វង់សិល្បៈទាំងបីផ្នែកខាងលើនេះ គឺបានផ្សារភ្ជាប់គ្នាបំរើ ជិតស្និតបំផុតជាមួយនឹងវង់ត្រីល្ខោន គឺហាក់បីដូចជាសង្សារមួយគូ ដែលមិនអាចបែក ចេញពីគ្នាបានឡើយឬប្រៀបបីដូចជាបាយនិងអ្នកដោយខ្លះមួយណាមិនបានដាច់ខាត ។

- ប្រភេទវង់ត្រីល្ខោនមាន :
- វង់ត្រីល្ខោនយីកេ
  - វង់ត្រីល្ខោនអាប៉េ
  - វង់ត្រីល្ខោនប្រមោទ្យ

- វង់តន្ត្រីល្ខោនមហោរី
- វង់តន្ត្រីអាប៊ែរ
- វង់តន្ត្រីល្ខោនតែន
- វង់តន្ត្រីបាសាក់

សំគាល់ : វង់តន្ត្រីសុទ្ធបើនៅក្នុងពេលប្រគំនុំមានចំរៀងកំរើជាមួយឆងនោះ រីឯអ្នកធ្វើឱ្យសំឡេងមានថាមពលពេញលក្ខណៈនៅក្នុងវង់តន្ត្រី ។

2017-2018 ១៤៧ ០៧ ០៧ ០៧

៤. ភារកិច្ចចម្រើនវង់តន្ត្រីក្នុងស្ថាប័នជាមួយពិធី

យើងបានឃើញរួចមកហើយអំពីវង់តន្ត្រីបូពណ៌ខ្មែរខាងលើ ។ ជាបន្ទាប់ទៀតនេះយើងបង្ហាញអំពីភារកិច្ចរបស់វង់តន្ត្រីនីមួយៗក្នុងស្ថាប័នជាមួយពិធីផ្សេងៗ ។

ក- វង់តន្ត្រីអារក្ស

វង់តន្ត្រីអារក្សមានភារកិច្ចក្នុងស្ថាប័នជាមួយពិធីល្បែងអារក្ស ។ វង់តន្ត្រីនេះមានវិលចំណាស់ជាងគេក្នុងចំណោមវង់តន្ត្រីខ្មែរទាំងអស់និងមានកំណើតតាំងពីសម័យ កម្រិត-កម្រិត ។ វង់នេះមានឧបករណ៍ភ្លេងចំនួន ៦ មុខ គឺ :

១- ទ្រខ្មែរ	៤- ប៊ុលក
២- ខ្សែដៀវ	៥- ចាប៊ុនដងវែង
៣- ប៊ុំអរ ឬ ប៊ុំបបុស	៦- ស្ករដៃ

ឯស្ករមានចាប់ត្រឹមចំនួន២រហូតដល់១២ ។ វង់អារក្សនេះមានលក្ខណៈជាភ្លេងបំរើទូរ ។

ប្រពៃណីជំនឿព្រលឹងនិយមតាមរបៀបព្រហ្មញ្ញសាសនាផង និងជាវិធីមិត្តរូបមួយប្រមូល
ផ្តុំនូវស្មារតីសាមគ្គីក្នុងគ្រួសារខ្មែរទូទៅផង ។ សម័យបុព្វកាលមនុស្សដើមខ្មែរដើម គេ
បានកំណត់និងតម្រូវការចាំបាច់នៃវង់ភ្លេងនេះ គឺសំរាប់ប្រគំក្នុងពិធីឡើងរោងត្រូវអារក្ស
និងសំរាប់ប្រគំកំដរក្នុងពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនប្រុសស្រីផង ។

ក-១ ពិធីឡើងរោងត្រូវអារក្ស

ពិធីឡើងរោងនេះគឺគេកំណត់ធ្វើក្នុងមួយឆ្នាំម្តង ឬបើមានករណីពិសេសណាមួយពាំពេញ
គេអាចធ្វើនៅពេលណាក៏បានដែរ ហើយពិធីឡើងរោងប្រចាំឆ្នាំនេះ គឺជាពិធីមួយសំរាប់
ជួបជុំកូនចៅសិស្សកណ្តាលនិក្ខេបដែលត្រូវមកគោរពបង្ហាញមុខចំពោះគ្រូបាធាបរមពិរៀ
បន់ស្រន់និងលាបំណន់ ព្រមទាំងសុំពរជ័យឱ្យគ្រូប្រសិទ្ធិ ប្រស់ព្រហ្មតំឡើងវាសិឱ្យអារ
សិរស្ថស្ថិរកសិមានបានឈ្នះអារសត្រូវគ្រប់ទិសទី ប្រកបដោយសុភមង្គលគ្រប់ប្រការ ។
ឯករណីពិសេសនោះគឺ: ឧទាហរណ៍មានអ្នកជម្ងឺម្នាក់ឈឺធ្ងន់សឹងតែអស់សង្ឃឹម ហើយ
បានមកបែរបន់លោកត្រូវអារក្ស ឱ្យជួយល្បាចាលស្តោះផ្តុំបណ្តេញរោគឱ្យជាសះស្បើយ
ហើយបើអ្នកជម្ងឺនេះបានជាសះស្បើយមែន ខ្លួនសន្យាថានឹងធ្វើពិធីឡើងរោងថ្នាក់ក្រោម
និងនំចំណីសំពត់អាវជាដើម ពេលក្រោយមកអ្នកជម្ងឺក៏បានជាសះស្បើយមែន ពេល
នោះហើយអ្នកបន់ស្រន់ចាំបាច់ត្រូវតែប្រារព្ធធ្វើពិធីឡើងរោងត្រូវអារក្សនេះជាបន្ទាន់ ដើម្បី
នឹងលាបំណន់ដែលខ្លួនបានបែរបន់ថ្វាយពិពេលកំពុងឈឺនោះ ។

ក្នុងនេះ មិនបានរៀបរាប់ពីរបៀបរបបនៃពិធី ឱ្យបានលម្អិតរបស់ត្រូវអារក្សសព្វគ្រប់
សូមបង្ហាញតែឈ្មោះបទភ្លេងនិងទំនុកច្រៀងមួយចំនួនតូចដែលត្រូវប្រគំបំពេញក្នុងពិធីឡើង
រោងត្រូវអារក្សខ្លះៗ ដូចតទៅ :

ក-២ ចាប់ផ្តើមពិធី

មុនតំបូងត្រូវធ្វើពិធីសែនព្រះពិស្តុការភ្លេងជាមុន ឯរណ្តាប់មានអង្គរមួយចានពីម្តង
ចេកមួយស្លិត ស្រាមួយកំប៉ុក ទៀន ធ្នូប សំពត់សមួយអាវ នំចំណីផង។ កាលពេល

អុជទៀនធូបប្រកាសអញ្ជើញត្រូវចហើយ តន្ត្រីករក៏ចាប់ផ្តើមប្រគំឡើង :

១ បទហោមរោងបូណ៌ -សំរាប់ប្រគំវល្លិកតុណ្ណត្រូចាធូរ ដែលបានផ្តល់ឱ្យចំណេះដឹងដល់ខ្លួន ពិសេសលោកតាសីជាត្រូចំផង ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-និកាយថ្វាយបង្គំ លើកដៃប្រណម្យថ្ងៃវន្តា ដោយលើកដាក់ដំកល់ដល់ដៃនមុនី ជាទីបំផុតប៊ុររម្យ ។

២ បទនិមន្តប៊ុរពក - សំរាប់ប្រគំអញ្ជើញត្រូវកំណើតមកសន្តិសុខជាអធិបតី ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-និមន្តតូចពូរធំ និមន្តធំពូសូររើយ។ អ្នកថ្ងៃត្រូវអើយ សូមលោកនិមន្តយាងអក។
-ខ្ញុំអុជទៀនធូប ដំកល់លើតោក សូមត្រូវនិមន្តមក ថ្វាយភ្លេងនិមន្តធំ ។
-ព្រាយហោះព្រាយហើរ ព្រាយដើរលើដី ព្រាយក្បាលប្រាំបី ចេញយកចំនីអាហារ។

៣ បទសុវិន្ទខ្នងភ្នំ ប៊ុរពកប៊ុរអ -សំរាប់ប្រគំអញ្ជើញត្រូវដែលស្ថិតនៅលើកំពូលភ្នំ សូមនិមន្តមកស្ថិតក្នុងពិធីរោងនេះ ។ សារៈសំខាន់ គឺការថ្លែងទំនាក់ទំនងរវាងខ្មែរយើងនិងខ្មែរសុវិន្ទ ដែលសម័យនោះពុំទាន់ដាច់ការទាក់ទងគ្នានៅឡើយ ។ ខេត្តនេះឈ្មោះរេប្តូសុវិនជាអតីតខេត្តរបស់ខ្មែរ ដែលត្រូវចាត់បង់ដោយវៀតទិវិយមសៀម នៅសតវត្សទី ១៦-១៧ នៃគ្រឹះសករាជ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-បងដើរកែវព្រៃក	ស្តាប់ខ្វែកវាយំ	ដើរដោយខ្នងភ្នំ	ពូសែកស្រដី
ខ្ញុំកាត់ឈើវែង	ខ្ញុំសែងឈើខ្លី	លឺឈើបួនស្រី	បីថ្ងៃហើយណា ។
-ជង្គង់ខ្ញុំបត់	ដៃខ្ញុំប្រណម្យ	ទឹកដីឧត្តម	ជាភ្នំដូនតា
គេឆក់ដណ្តើម	គួរឱ្យខ្លោចផ្សារ	វត្តថ្ងៃថ្នាំ	មហាស្រណោះព្រៃ ។
-ទឹកចិត្តរន្ធត់	បុត្រលើកប្រណម្យ	មេបាតូចធំ	សូមទានមេត្តា
ពូជពង្សអំបូរ	ជាជាតិខេមរា	គោរពមេបា	តរៀងទៅអើយ ។

៤ ព្រះបវរ ឬ បវរ ស្នោង -សំរាប់ប្រគំសរសើរពីលក្ខណៈរបស់ភ្នំអង្គត្រូនីមួយៗ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-អ្នកថ្ងៃរពាស់	កូនចៅស្រឡាញ់ត្រូណាស់	ថាត្រូមិនដូចអស់គេ
ត្រូមិនចេះកាញ់	ត្រូមិនចេះត្រូមិនដូចអស់គេ	ជេរទៅហៅមក
កូនចៅបុរសស្រី	តែងតែចូលជ្រកជេរទៅហៅមក	សិស្សរបស់ត្រូទេ ។
-ថ្ងៃបវរល្អគ្មានពីរ	សមអ្វីម៉្លោះទេកូរឱ្យកយកន់	ខ្ញុំអុជទៀនធូបមួយកូ
សូមលោកនិមន្ត	កូនចៅបន់ស្រន់	ថ្វាយភ្លេងខែឆ្នាំ
ស្តាប់ចុះប៊ុទ្រស្រស្រាក់	ស្រស្រាំរដូវខែឆ្នាំ	ក្រសាលលេងសប្បាយ ។

៥ បទតន់តូច -សំរាប់ប្រគំក្នុងពិធីល្ងងលោមខ្មោចស្រីឈ្មោះតន់តូចឱ្យទន់ចិត្ត ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-ឱតន់តូចអីយ	ដឹកគោទៅទឹម	គោជាយធ្លាក់នឹម	ឱយបងទឹមឱយ ។
-ឱតន់តូចអីយ	ដឹកគោទៅចង	បងសុំទើបម្តង	បងចងគោឱយ ។

៦ បទកែ -សំរាប់ប្រគំបញ្ជូនខ្មោចស្រី ឈ្មោះនាងកែ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-កែអីយស្រីកែ	នាងមកពីស្រែ	បានអីធ្វើរបង	បានចេកអំបុក
និងលាចបំពង	បានអីធ្វើរបងទងវង	បងឱ្យកញ្ជាន់	។
-ស្រីកែៗអីយ	នាងអីយរទេញ	នឹងហើយជាវិញ	ជាលើសពីដើម ។

៧ បទអ្នក -សំរាប់ប្រគំក្នុងពេលបញ្ជូនខ្មោចបែបលេបខាយ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-អ្នកអីយស្រីអ្នក	ពាក់មួកក្រឡឹង	ភ្នាក់ដៃសន្ធឹង	សំរាប់ផ្នែកទឹក
ស្រីដឹកមួយយប់	រហូតទើសព្រឹក	អ្នកគ្មានបានទឹក	នាដល់កូនចៅ ។

៨ បទជួរ -សំរាប់ច្រៀងរៀបរាប់នូវក្រឡឹងដង្វាយមានសំពត់អាវជាវិស្សន៍ចំណីក្រប់ពូរេខ្លះ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-អ្នកថ្ងៃឥតម ថ្ងៃនេះយើងខ្ញុំ បង្ខំឱ្យអ្នកថ្ងៃយាងមក កូនចៅប្រុសស្រី
តែងតែចូលជ្រក សូមថ្ងៃយាងមក ក្រសាលសប្បាយ ។

-ចំណីអាហារ រៀបចំត្រៀមគ្រា មានទាំងគាល់ថ្វាយ សេពសោយរួចហើយ
ដោយចិត្តសប្បាយ និងរៀបចំការ ត្រឡប់វិលវិល ។

៩ បទស្នេហ៍ -សំរាប់ច្រៀងរៀបរាប់អំពីការធ្វើដំណើរនៃមាណាតម្នាក់បានជួបនឹងរដូវអង្គ
កំពុងសន្ធិត ក៏បានច្រៀងរៀបរាប់ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-មកពីក្រោមនាយ ហៅមហាលំបាក ដេកដោយឆាងចាក ជំនោរដាវរេល
វាដាបទាំងពួក ដាបទាំងឡើយខ្ពស់ ជំនោរដាបដល់ ដាបខ្ពង់ប្លែងស្រី ។

-ទឹកជន់សាយច្រាំង ជន់ខ្លាំងសាយអូរ សូមលោកអក្សរ ស្រិតខ្ញុំខ្លួនមួយ
បើក្តីចសន្ធិត កុំតែភាត់ត្រួយ ខ្លួនខ្ញុំតែមួយ រំពឹងតែលោក ។

-ជំនោរខ្យល់ជូន រៀបឬស្សីធ្វើសួន ជូនអូនទៅស្រុក លាទាំងលោកអ្នក
លាទាំងលោកនីពុក ជូនអូនទៅស្រុក សូមសុខសប្បាយ ។

១០-បទព្រៃឯកើត -សំរាប់ប្រគំប្រើទៅតាមទិសនៃខ្មោចនិមួយៗដែលមកសន្ធិត ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-ព្រៃលប់ផ្កាយប្រាត អាប្រាតផ្កាយព្រោង សំបូងសំរុង គ្រប់អង្គសន្ធិត
ទិសទាំងប្រាំបី យាងមកជុំជិត អង្គចូលសន្ធិត ក្រសាលសប្បាយ ។

១១-បទកាយខុន

-សំរាប់ប្រគំជំរុញខ្មោចឱ្យចូលសន្ធិតជាន់រូបកាន់តែខ្លាំងនិងទទួលចំណីអាហារប្រណាំង
វិលផង ។

-ទិស្រស់ៗច្រឡឹង អ្នកអើយកុំខឹងកុំខឹងនឹងបង
ចង់បីៗត្រកង ត្រល្លិចបើបម្តងៗឱ្យអស់ចិត្ត ។

- ព្រាយហោះៗ ព្រាយហើរ   បណ្តើរៗ កូនខ្លី
- ព្រាយស្បាលៗ ព្រំបី   យកទំណិៗ អាហារ ។
- មានទាំងៗ តែយោង   មានតែៗ សាលា
- ចេញយកៗ អាហារ   សោយហើយៗ វិលវិល ។

១២ បទជ្រុងដើមបទ - សំរាប់ច្រៀងគោរពទូរ/អនុភាពខ្មោច ដែលមានអនុភាពខ្លាំង ពូកែឱ្យយាងមកសន្តិកថ្វយកំចាត់ឧបទ្រព្យចង្រៃ និងស្បាចាលស្មោះថ្មីបណ្តើរៗ រោកឱ្យ រាប់ជាសះស្បើយផង ឬប្រើក្នុងពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅច្រៀងគោរពសរសើរលោក មេតាភូមនី ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

- ឱព្រះគុណភើយមានបុណ្យចេស្តា   សូមខំនសិរិសាគោរពពិចំងាយ
- សូមព្រះគុណជួយកំចាត់ភ័យអន្តរាយ   កូនចៅបានសុខសប្បាយគរៀងទៅ។
- កន្សែងថង់រងកំណត់ពេលព្រឹក   លោកមេតាពិសារភើយសូមជូនជ្រុងស្រងាត់
- វៃថ្ងៃត្រង់ហើយសូមជំរាបទៅលោកមេតា   សូមលោកខ្ចាក់ស្មារតីលាត់ពិសារក្រយោ
- ក្តៅៗ ចាត់តែប្តឹងទៅអ្នកមេតាកុំបង្អង់នៅ   សូមជំរាបទៅលោកមេតាប្រុសស្រី
- សូមជូនជ្រុងស្រងាត់កំរប់ពាបទសូមទានជ្រាប ។

១៣ បទមាន់រងាវ - សំរាប់ប្រគំច្រៀងចែចង់ខ្មោចដើម្បីឱ្យខ្មោចរាប់ចូលសន្តិក ។

ទំនុកច្រៀងមានដូចតទៅ :

- បងបីមាន់ធ្លាក់   ទៅទាក់មាន់ព្រៃ   ក្បែរកុម្មុយស្សី   វិលមើលអូន
- រង់ភក្ត្រក្រឡង់   ហ្មត់ដូចគេសូន្យ   ផ្តាល់ដូចចេកទួន   រូបបងនិងមួន
- ក្លៀងក្លាយនិងក្លា ។

១៤ បទកំប៉ៅរ - សំរាប់ប្រគំបញ្ជោរខ្មោចស្រីឈ្មោះនាងកំប៉ៅរ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

- អញចាំកំប៉ៅរ   ទៅលេងទឹកថ្លុក   អញចាំកំប៉ៅរ   ភង្គែបតិក្តត់ដេញខាំកំប៉ៅរ

អញថាកំចៅរ ទៅលេងទឹកស្រះ ដល់ពេលថ្ងៃរះ កាត់រកកំចៅរ
បានជួបភ័ក្រហើយ មើលទៅមើលមក បានជួបកំចៅរ ចង់ឱបចង់ទើប ។
១៥ បទទែនរាប -សំរាប់ប្រគំកំអរពេលខ្មោចសន្តិភាពចង់បានភស្តុភារបណ្តាការ ដែល
មានរៀបចំនៅចំពោះមុខនេះស្រាប់ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-ឱទែនរាបអើយថ្ងៃឧត្តម ថ្ងៃនេះយើងខ្ញុំបង្ខំឱ្យទែនយាងមក
កូនចៅបុរសស្រីតែងតែចូលជ្រក ទែនរាបយាងមកឱ្យកូនចៅសុខសប្បាយ ។

១៦ បទលំអងឆ្នង់ -សំរាប់បញ្ជោរសរសើរពីលក្ខណៈសម្បត្តិទឹកភិស្តាទុភាព វិទ្ធិខ្លាំង
ពូកែរបស់ខ្មោច ។

បទនេះមានទំនុកច្រៀងដូចតទៅ :

-ឆ្នង់ខ្ញុំបត់ ដៃខ្ញុំប្រណាម្យ ឱនកាយច្បាយបង្គំ សូមលោកត្រូវលំ
អងឆ្នង់យាងមក អុចទៀនទាំងគូ ដឹកលំលើតោក លំអងឆ្នង់យាងមក
និយបានដឹងព្រះឱស្ស ។

-ក្បែរឈ្មោះពិរោះ ល្បីលើផែនភព សំភ្លឹសមទាំងគ្រប់ ល្អអត់មានទាស់
សូមយាងមកប្រស់ព្រំ សិស្សគណាទាំងអស់ និយបានសិរី សួស្តិតរៀងទៅ ។

១៧ បទដំបងដែក -សំរាប់ប្រគំប្រមូលស្តេចខ្មោចមកជួបជុំ ដើម្បីទទួលទូរសង្វាយ
ផ្សេងៗ ។ បទនេះធម្មតានៅពេលប្រគំត្រូវមានស្តេចចំនួន៤-៥បុរស្តេចដល់១២ ។

បទនេះមានទំនុកដូចតទៅ :

-អ្នកថ្ងៃឧត្តមលោកត្រូវដំបងដែកជាដំ សូមលោកទើមន្ទយាងមក
ដូចរាមត្រជាក់កូនចៅតែងចូលជ្រក ត្រូវដំបងដែកយាងមក
ច្បាយភ្លេងទាំងរណ្តាប់ ។

-ដំបងដែកវិទ្ធិខ្លាំងណាស់បង្ក្រាបអន្តរាយ លត់ភ្លើងចង្រ្កានបានសុខសប្បាយ
កូនចៅទាំងឡាយបានសុខសាន្តតរៀងទៅ ។

រូបភាពរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

ប្រពៃណីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ខ្មែរគឺជាសង្គមៈមង្គលនៃមាតាបិតាមកលើបុត្រ និងបង្គោញ
ពីព្រហ្មចារិយ៍ធម៌នៃមនុស្សទូទៅ ដែលបានបំពេញនូវតំលៃប្រពៃណីជាតិរបស់ខ្លួន ។
ដោយឡែកលក្ខណៈអប់រំផ្នែកសិលធម៌សង្គមនឹងបានទទួលនូវតំបូន្មានដ៏ល្អប្រពៃពីលោក
មេតា ពីលោកអាចារ្យ និងតាមរយៈពាក្យពេចន៍នៃបទចម្រៀងប្រពៃណីបូរាណមួយចំនួន

ផងនោះ ធ្វើឱ្យមនោសញ្ចេតនាកូដិវិតច្នៃទាំងពីរផ្សារភ្ជាប់គ្រួសាររបស់ខ្លួនទៅនឹងព័ត៌មាន
ដ៏ជាទិស្រឡាញ់ប្តូរផ្តាច់រហូតអវសាននៃជីវិតរៀងៗខ្លួន ។

ខ- វង់តន្ត្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬរៀបមង្គលការ

វង់តន្ត្រីនេះ បានផ្សារភ្ជាប់ជានិច្ចជាមួយពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬរៀបមង្គលការ ។
បន្តទៅនេះ សូមបង្ហាញវង់តន្ត្រីរៀបមង្គលការនៅក្នុងសម័យកេរ្តិ៍មរណ៍ ដែលសំរាប់
ប្រគំកំរងក្នុងពិធីរៀបមង្គលការទៅតាមកម្មវិធីដ៏មួយ។ ដូចមានខាងក្រោមនេះ ៖

កម្មវិធីទី ១ ពិធីដង្ហែកូនប្រុស

ពេលដង្ហែកូនប្រុសទៅកាន់គេហដ្ឋានខាងស្រីឬដង្ហែកូនចូលរោងជ័យ មុនតំបូងគេត្រូវរៀប
ចំវែញខ្សែទ្រ ខ្សែចាប៊ី នៅឯផ្ទះកូនប្រុស ។ ពេលកំពុងវិញខ្សែនោះ ក្រុមភ្លេងត្រូវ
ប្រគំ : ១-បទជុំសូត្រ

ពេលរៀបចំភ្លេងសព្វគ្រប់ហើយលោកអាចាប្រក់ចាប់ធ្វើមធ្វើពិធីដង្ហែកូនប្រុសទៅកាន់គេ
ហដ្ឋានខាងស្រីតែម្តងដើម្បីចូលរោងជ័យ ។ នៅពេលដង្ហែកូននោះត្រូវប្រគំ :

២-បទស្វាកងពល ឬ បទចៅព្រាហ្មណ៍

កាលណាកូនដង្ហែកូនប្រុសទៅដល់ទ្វាររបងផ្ទះកូនស្រី ហើយបើទ្វាររបងផ្ទះនោះពិទ្ធពិត
ពេលនោះ អ្នកភ្លេងត្រូវប្រគំ : ៣ -បទរបងរមាស ឬរបងដំរី (ដើម្បីសុំអនុញ្ញាតិ
ពិលោកមេចាសុំផ្លូវចូលរោងជ័យ) ។

កម្មវិធីទី ២ ពិធីជាន់រោង

ពេលដង្ហែកូនប្រុសចូលរោងជ័យហើយលោកអាចាប្រក់រៀបចំគ្រឿងសក្ការៈបូជាភ្លាមមាត់
ទៀនធ្នូប ចេកខ្ញុំ ទំប័ណ្ណ បារីស្វាជាដើម ។ល។ ប្រកាសបួងសួងបន់ស្រន់រំលឹកកុណា
ត្រូវបាណ្ឌយ ជីដូនជីតា ទេព្វា មេព្រឹក្ស អ្នកតាចាស់ស្រុករក្សាទឹកដីភូមិករ ពិសេស
ព្រះពិស្ណុការ សូមអញ្ជើញមកសន្តិភ្នំក្នុងទីរោងជ័យនេះដើម្បីទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈបូជា

ទាំងឡាយដែលយើងខ្ញុំបានរៀបចំច្បាប់ក្នុងពេលនេះបើបានសេពសោយរួចហើយ សូម
 ជួយឱ្យពរជ័យសិរីមង្គលវិបុលសុខគ្រប់យ៉ាងដល់កូនចៅប្រុសស្រីជាតូស្វាមីភរិយាថ្មី ។
 ក្នុងពិធីជាន់រោងជ័យនេះភ្លេងត្រូវប្រក់ ៖
 ១- បទហោមរោង   ២- បទជ័យ
 ៣- បទអង្គររាជ្យ   ៤- បទស្ដេចថ្មី

កម្មវិធីទី ៣ ពិធីស៊ីស្វាកំណត់

នៅពេលដង្ហែកស្ដុកស្ដុកបណ្ដាការឡើងដល់គេហដ្ឋានលោកមេតាហើយ អ្នកផ្លូវចៅមហា
 ចាប់ផ្ដើមធ្វើការវិភាគសំណេះសំណាលនិងចែច្វវសុំចងស្ដានមានមេត្រីសុំស្ដីដណ្ដឹងកូន
 ស្រីលោកមេតាឱ្យទៅកូនឈ្មោះ..... កាលបើលោកមេតាប្រុសស្រីបានយល់ប្រាមហើយ
 ក៏ចាប់ស្វាជ័យ ម្លូជ័យ ស្វាថង់រងជូនទៅលោកមេតាខាងកូនស្រីភ្លាម ។ ឯលោកមេតា
 ក៏ទទួលហើយក៏ចាប់យកភស្ដុភារបណ្ដាការ ផ្លែឈើ ទំព័រណីមួយចំនួនលើកច្បាប់ទៅ
 វិញ្ញាណទំន្រដិដូនជិតា ញាតិភារទាំងប្រាំពីរសន្ដានអញ្ជើញសេពសោយសព្វព្រះហរទំព័រ
 ជាកិច្ចតបស្នងសងគុណតាមប្រពៃណីវិបរមបុរាណមក ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រក់ ៖

- ១- បទសុរិនខ្នងភ្នំ (អញ្ជើញដូនតារមកជាអធិបតី)
- ២- បទកងសោយ (កំដរដូនតាសេពសោយ)

បន្ទាប់ពីដូនតាសេពសោយរួចហើយ លោកមេតាចាស់ទុំដែលមានមុខក្នុងទីនោះក៏ចាប់
 ផ្ដើមពិសារស្វាប្រសព្វមុខសរុបចូលគ្នាតែម្ដង ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រក់ ៖

- ៣- បទប៉ុកពឹក (កំដរលោកមេតាពិសារស្វាគ្រប់មុខ)

កាលបើលោកមេតាពិសារស្វាគ្រប់មុខហើយទើបគេបន្ថយនូវភស្ដុភារបណ្ដាការទាំងអស់
 នោះយកទៅដាក់ទុកមួយកន្លែងនិងចែកជូនចំពោះភ្ញៀវពិសារជាទូទៅផង ។ ពេលនោះ
 ភ្លេងត្រូវប្រក់ ៖ ៤- សំរោចថយ ឬ បន្ថយស្ដុក

កម្មវិធីទី ៤ ពិធីកាត់ផ្កាស្លា

ពេលដង្ហែកូនប្រុសទៅកាន់ដើមស្លាក្មេងប្រគំបទចៅព្រាហ្មណ៍។ ពេលទៅដល់ដើមស្លា ភ្លាមលោកអាចារ្យចាប់ផ្តើមអុជភ្លើងឡើងឆ្ងបប្រកាសខ្ញុំទិសសុំពរជ័យពីទេវតារក្សាព្រៃព្រឹក្សា ភូមិករ សូមមេត្តាប្រទានថ្ងៃផ្កាស្លាព័យនេះមកដល់កូនប្រុសស្រីដែលបានរៀបចំអង្គុយ ការធ្វើនេះឱ្យបានសុខសប្បាយឈ្នះមារសត្រូវត្រប់ទិសទី ពេលនោះក្មេងប្រគំ :

- ១-បទចៅព្រាហ្មណ៍ (ពេលដង្ហែ)
- ២-បទម្លប់ដួង (ពេលកំពុងកាត់ផ្កាស្លា)

កម្មវិធីទី ៥ ពិធីសំពះអ្នកតា

ពេលដង្ហែកូនប្រុសដល់ខ្នងអ្នកតាក្មេងត្រូវប្រគំបទចៅព្រាហ្មណ៍បន្ទាប់មកលោកអាចារ្យ រៀបចំទំបំណី បរិស្ថាជាដើមឆ្ងាយចំពោះអ្នកតារបស់ស្រុកថែរក្សាទឹកដីភូមិករ សូម អញ្ជើញសេពសោយដោយរីករាយ ហើយសូមពរជ័យដល់កូនចៅប្រុសស្រីដែលបាន រៀបចំអង្គុយការនេះសូមឱ្យបានប្រកបដោយសិរីសួស្តី ជ័យមង្គលវិបុលសុខគ្រប់ប្រការ។ ក្មេងត្រូវប្រគំ :

- ១-បទកងសោយ (កំដរអ្នកតាសេពសោយ)
- ២-បទចៅព្រាហ្មណ៍ (ជូនដំណើរកូនប្រុសត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ)

កម្មវិធីទី ៦ ពិធីកាត់សក់

នៅពេលនីតុកម្លាយកូនប្រុសស្រីទាំងសងខាង ព្រមទាំងព្យាទិដ្ឋិត្តផិត្តឆ្ងាយមកជូនបុត្រី អស់ហើយ លោកអាចារ្យក៏រៀបចំពិធីកាត់សក់ ។ ឯពិធីរបៀបកាត់សក់នេះ គេនិយម ធ្វើដោយមានការសំដែងទេតាមរបៀបទស្សនីយភាពជាច្រើនខ្លីៗ។ គេបានកំណត់ឈ្មោះ នីតុកម្លាយកូនប្រុសស្រីទាំងសងខាងនេះជាសេដ្ឋី ដែលបានព្រារព្ធពិធីរៀបចំអាពាហ៍ ពិពាហ៍កូនប្រុសស្រីរបស់គាត់ទាំងពីរក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយគាត់បានធ្វើពិធីបូងស្លូងអំពាវទៅ

ចំពោះព្រះភិក្ខុវិទ្យាជីវិតជាស្តេចនៃទេព្យាថា បើកូនប្រុសស្រីទាំងពីររបស់គាត់ជាត្រូវព្រង
 នឹងគ្នាមែន សូមព្រះអង្គប្រទាននូវវត្ថុទិព្វភិក្ខុមាស ក្រាសប្រាក់ កញ្ចក់ទិព្វ កាំបិត
 ភោជនិកអប់ប្រេងម្សៅដើម្បីកាត់កោរកេសារកេសិ បំពេញសិរិស្តស្តីកូនប្រុសស្រីទាំងពីរ
 ជាត្រូវស្វាមីភរិយាថ្មីនេះ ឱ្យបានប្រកបដោយសុភមង្គលវិបុលសុខគ្រប់ប្រការកុំបីច្រៀង
 ប្រោសឱ្យយ៉ាង ពេលនោះអ្នកភ្លេងក៏ជាតំណាងទេព្យាដែរ ហើយអ្នកភ្លេងចាប់ផ្តើមសំដែង
 ជាពុទ្ធភាយឃើញទៅតាមដំណើរសាច់រឿងដូចបានរៀបរាប់ដូចខាងក្រោមនេះ ក្រុមភ្លេង
 មុនគំបូងត្រូវប្រគំ ៖

- ១- បទបំពេញរាយ ២- បទតេនចាវ
- ៣- បទសយសង្វារឬសយសង្វាន ៤- បទស្រែស្រណោះ
- ៥- បទលោភាភិស្សរា ៦- បទចាបដើរដី
- ៧- បទសារិកាភែវ ៨- បទត្រពាំងពាយ
- ៩- បទភ្នំភ្លេង ។ល។

នៅមានបទមួយចំនួនទៀតយោងទៅតាមពេលវេលាខ្លី ឬ វែង ។
 តាមការសង្កេត ៖ ក្នុងពេលសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ក្រុមអ្នកភ្លេងភាគច្រើនពេញលក្ខណ៍
 និយមប្រើបទភ្លេងបន្ថែមទៅលើនាំពិចារណាផងដើម្បីបំរើនូវមនោសញ្ចេតនាសប្បាយ
 វិភាយក្នុងពិធីកាត់សក់នេះមានចំនុចខ្លះបំភ្លឺក៏សឹងមាន។ បន្ទាប់មកអ្នកភ្លេងជាតំណាង
 ទេព្យាក៏បានជូននូវវត្ថុទិព្វទាំងអស់នោះទៅលោកសេដ្ឋី ដើម្បីជាវាយកវត្ថុទាំងអស់នេះទៅ
 កោរកេសារកេសិកូនប្រុសស្រីរបស់លោកទាំងពីរតែម្តង។ ពេលនោះក្រុមភ្លេងចាប់ប្រគំ ៖

- ១- បទត្រពាំងពាយ ២- បទភ្នំភ្លេង (ជូនពរចំពោះកូនប្រុសស្រីទាំងពីរ)

កម្មវិធីទី ៧ ពិធីដង្ហែកូនប្រុសស្រីទៅមុជទឹក
 ពិធីនេះពិបុណ្ណកាលណាកូនប្រុសស្រីទាំងពីរកាត់សក់រួចហើយ ត្រូវដង្ហែទៅមុជទឹក
 ត្រពាំងពាយ។ នៅពេលមុជទឹកនោះត្រូវដុះក្បាលជំរះកាយឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកម្តងម្កាក់។

- ទើបឡើងពីត្រពាំងមកវិញ ក្រុមភ្លេងត្រូវប្រគំ ៖
- ១-បទជិតមន (ដង្ហែកូនប្រុសស្រីទៅមុជទឹក)
  - ២-បទត្រពាំងពាយ (ប្រគំកំដរពេលមុជទឹក)
  - ៣-បទជិតមន (ដង្ហែត្រឡប់មកផ្ទះវិញ)

កម្មវិធីទី៤ ពិធីក្រុងពាលី

នៅពេលរសៀលល្ងាចលោកអាចារ្យបានរៀបចំធ្វើពិធីក្រុងពាលី ។ ពេលនោះលោកអាចារ្យនិងមាតាបិតាចាស់ទុំទាំងអស់មកជួបជុំគ្នា ។ មុនតំបូងលោកអាចារ្យចាប់ប្រកាសបួងសួងដល់គ្រូបាណ្ឌយជីដូនជីតា ទេព្តារក្សាព្រៃព្រឹក្សា អ្នកតាចាស់ស្រុក នាងគង្គីង ព្រះធរណី ព្រះពិស្តុការ ស្តេចក្រុងពាលីម្ចាស់ទឹកដី សូមយាងអញ្ជើញមកស្ថិតនៅទីនេះជាអធិបតីនិងទទួលទូរគ្រឿងសក្ការៈបូជាមាន ចេកទុំ នំចំណី បរិស្សា ផ្កាភ្លឺ បង្អែមចង្កាប់ មានសំពត់អាវធ្វើស្នាតាមចំណាំមានសព្វគ្រប់ សូមទទួលសេពសោយដោយសប្បាយរីករាយហឫទ័យរួចហើយ សូមប្រទានពរជ័យសិរីមង្គលដល់ភ្នំស្វាមីភរិយាទាំងពីរនេះ ឱ្យបានសុខដុមរមនាចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតរៀងទៅ ពេលនោះភ្លេងក៏ប្រគំ ៖

- ១-បទកងសោយ (កំដរអស់លោកសេពសោយ)
- ២-បទបាយខុន (ជាកិច្ចប្រសិទ្ធិពរភ្នំស្វាមីភរិយាថ្មី)

កម្មវិធីទី ៥ ពិធីសូត្រមន្ត

នៅពេលព្រលប់ក្រោយពីភ្ញៀវពិសារភោជនាហាររួចហើយ លោកអាចារ្យមេចាប្រុសស្រីបាននាំសាមីខ្លួន ដើម្បីចេញមកគោរពព្រះរតនៈត្រ័យពីព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ព្រមទាំងចាំស្តាប់ព្រះសង្ឃស្វាណ្ឌយធម៌ចំរើនព្រះបរិត្តជាជ័យមង្គល ប្រសិទ្ធិពរសិរីសួស្តីដល់ភ្នំស្វាមីភរិយាថ្មីចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។

កម្មវិធី១០ ពិធីចងផ្តាស្នា

មុននឹងបកផ្តាស្នាចងជាកម្រងលំដាប់លំដោយលោកអាចារ្យត្រូវប្តូរស្នាដ៏អធិដ្ឋានសុំពរពី
ទេព្តាគ្រូបាណ្ឌយ ដើម្បីនឹងតាមទាំងអស់ សូមអញ្ជើញមកស្ថិតជួយប្រស់ព្រហ្មលើកម្រងផ្តា
ទាំងបីរៀងនេះ។ ឯកម្រងផ្តាទាំងបីរៀងនេះ គឺជានិមិត្តរូបតំណាងមាតាបិតានិងរៀមច្បង
ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនូវបុត្រទាំងពីរនេះតាំងពីតូចរហូតដល់ពេលនេះ និងឱ្យរក្សាគ្នាចាប់ពី
ពេលនេះរហូតយារជីវិតផង ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រគំ :

- ១-បទកន្លង់រត័ន៍ (កំដរពេលកំពុងចងផ្តាស្នា)
- ២-បទលំអងធូង (ជាកិច្ចប្រសិទ្ធិពរលើផ្តាស្នា)

កម្មវិធីទី ១១ ពិធីជុំពិលា

ពិធីជុំពិលាគឺជាពិធីពេលជួបជុំនៃលោកមេបាតូចធំ មាតាបិតាទាំងសងខាងអញ្ជើញមក
ទទួលនូវអាជ្ញាហោរសាមីខ្លួនកូនប្រុសកូនស្រីជាអ្នកបំរើ និងជាពេលកំណត់កម្មវិធី
មង្គលការទាំងមូលផង ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រគំ :

- ១-បទក្លោងធំ (គោរពអញ្ជើញលោកមេបាឡើងលើកំរាល)
- ២-បទចំបក់រោយ (សរសើរពីភព្វវាសនាលោកមេបា)

កម្មវិធីទី ១២ ពិធីបុកល័ក្ខ

បន្ទាប់ពីពិធីជុំពិលារួចហើយលោកមេបាបានបង្គាប់ឱ្យគេទៅរកស្លឹកវេចនំ និងល័ក្ខជុំ
ក្រឡង់សំរាប់មកជុំជាឱសថ ដើម្បីធ្វើឲ្យបំពេញលក្ខណៈកូនស្រីលោកមេបា ។ មុន
តំបូងអ្នកបំរើក៏បានចេញដំណើរទៅតាមជើងទឹកគឺទៅតាមទូក ដើម្បីទៅរកស្លឹកនិងល័ក្ខ
មកជូនលោកមេបាឱ្យទាន់ពេលវេលា ។ ពេលនោះក្រុមភ្លេងចាប់ប្រគំ :

១- បទអុំទូក (ចេញដំណើរតាមទូក)

លុះទៅដល់ឯត្រើយម្ខាងក៏ដើរទៅដល់ព្រៃជ្រៅនាំគ្នាដើររកស្លឹកនិងរកលក្ក៍ជុំក្រឡង់គ្រប់
ទិសទី ប៉ុន្តែរកមិនទាន់បានក៏នាំគ្នាទៅសំរាកនៅក្រោមឈើធំមួយ ។ ជួនពេលនោះ
ក្រឡេកទៅឃើញលក្ក៍ជុំក្រឡង់ដុះជាប់នឹងមែកឈើមានចំនួនយ៉ាងច្រើនក៏នាំគ្នាឡើងបេះ
យ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ ។ កំពុងតែបេះស្រាប់តែមានឃ្មុំជាច្រើនហើរព្រោងព្រាតដេញ
ទិច អ្នកខ្លះសំរួតធ្លាក់ពីលើដើមឈើមើលទៅមិនអាចបេះលក្ក៍នេះបានទេ អ្នកទាំងអស់
នោះក៏នាំគ្នាទៅរកត្រូវបញ្ជាន់អារក្សដើម្បីសាកសួរតើហេតុអ្វីបានជាសត្វឃ្មុំមកពិណាដេញ
ទិចច្រើនម៉្លេះ? រូបអារក្សស្ថិតហើយឆ្លើយថា អ្នកទាំងអស់គ្នាហ្នឹងខុសមាននិយាយផ្ដេស
ផ្ដាស់ហ៊ានមើលងាយយើងហ៊ានទាំងនោះប្រាសក្បាលយើងផង ដូច្នោះយើងត្រូវកាប់
យករូបសត្វនេះហើយ ។ ឯពួកអ្នករកលក្ក៍ក៏ភ័យខ្លាចសូមអង្វរ សូមបន់ស្រន់ថ្វាយ
កាន់ចាក់កនិងអាការសាហាវទើបខ្មោចអារក្សអ្នកតានោះសុខចិត្ត។ ពេលបញ្ជាន់អារក្ស
ភ្លេងប្រគំ :

១-បទព្រៃឯរកិត ឬ បទកាត់ស្លឹក

២-បទបាយខុន (ពេលអារក្សជាន់កាន់តែខ្លាំង)

បន្ទាប់ពីនាំគ្នាឡើងបេះលក្ក៍បានហើយក៏ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។ នៅពេលត្រឡប់មកដល់ផ្ទះ
ភ្លាមនោះ ក៏យកលក្ក៍មកជ្រុំជាមួយសាច់ជូរនិងថ្នាំមួយមុខទៀតបុកបញ្ចូលគ្នាឲ្យហើយ
យកទៅជូនលោកមេបា ដើម្បីធ្វើធូលីបំពេញលក្ក៍កូនស្រីលោកមេបាផង ។ ភ្លេងប្រគំ
បទ : ១-បទបុកលក្ក៍ (កំដរពេលបុកលក្ក៍)

កម្មវិធីទី១៣ ពិធីជាំវង្សស្នា

មុននឹងធ្វើពិធីជាំវង្សស្នា លោកអាចារ្យបានអញ្ជើញលោកមេបាជាទីពុកម្តាយកូនប្រុស
ស្រីមកជួបជុំគ្នាឱ្យអញ្ជើញឡើងលើកំរាលព្រំ ពេលនោះសាមីខ្លួនកូនប្រុសស្រីបានបាំង
ជិតជូននីពុកម្តាយទាំងសងខាង ភ្លេងត្រូវប្រគំ :

១-បទជ្រុងកាល់ក្រយា (អញ្ជើញមេបាឡើងលើកំរាលព្រំ)

២-បទទឹកទប់ (រៀបរាប់ពីគុណសម្បត្តិ និងសិទ្ធិគ្រប់គ្រងនៃលោកមេបាចំពោះកូន)
បន្ទាប់មកទៀតអ្នកភ្លេងច្រៀងរៀបរាប់ពីគុណធម៌និងព្រហ្មវិហារធម៌របស់មាតាបិតាដែល
លោកបានចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សារូបកូនទាំងពីរតាំងពីកូនមកចាប់ផ្តើម ប្រសូតចេញមកបាន
រស់ដឹងក្តីមកទល់ពេលនេះ ហើយបានទុកដាក់ឱ្យមានតួស្រករស្វាមីវិយាថ្មីមានខ័ន្ធស្នា
តាមប្រពៃណីជាតិ ប្រកបដោយទឹកចិត្តដ៏ត្រជាក់ក្នុងន័យសង្គហធម៌ពីមាតាបិតា ។
ពេលនោះភ្លេងប្រគំ :

១-បទលោមនាង ឬ បទចាន់ទ្រណាំ

នៅពេលកាត់ខ័ន្ធស្នានិងជាំវខ័ន្ធស្នា លោកមេបាត្រូវកាត់តម្លៃ : ឧទាហរណ៍ ៩ដំឡើង
៥ស្ទឹង២ ២តប្រាក់ប្រាង្គប្រាសាទស្រក់ស្រតាំដើមដៃ ហើយត្រូវមានបន្ថែមបង្អប់ពីលើ
ចំនួនទៀតដើម្បីជាកិច្ចបំពេញព្រលឹងកូនស្រីលោកមេបាផង ។

កម្មវិធីទី១៤ ពិធីទទួលយកពេលវាសី

ដើម្បីទទួលយកពេលវាសីឱ្យបានប្រកបដោយសុភមង្គលវិបុលសុខល្អប្រពៃពិតប្រាកដ
នោះ លោកអាចារ្យត្រូវដេញក្បួនហោរាសាស្ត្រទៅតាមឆ្នាំកំណើតរបស់កូនប្រុសនិងកូន
ស្រីផ្សំគ្នាព្រោះពេលវាសីនោះមានបីយ៉ាងគឺ :

- ១- ពេលវាសព្វអប្បរ : នៅពេលម៉ោងបួនជិតភ្លឺ
- ២- ពេលវាជាន់ឆាយ : ពេលព្រលឹមស្រាងៗ
- ៣- ពេលវាពេញវង់ : ពេលព្រះអាទិត្យបំភ្លឺច្បាស់

តំបូងលោកអាចារ្យធ្វើកិច្ចនមស្សកាព្រះរតនៈត្រ័យនៅកន្លែងរានទេព្តាមុខផ្ទះ សូត្រប្រ
កាសអញ្ជើញទេព្តាមីព្រះអាទិត្យព្រះច័ន្ទបំភ្លឺទីបលោក សូមព្រះអង្គប្រទាននូវវាសីនិង
សិរិស្សស្តីចំពោះកូនប្រុសស្រីទាំងពីរ ដែលបានរៀបចំមង្គលការថ្មីឱ្យទទួលនូវពរជ័យ
សិរិស្សស្តី ។ ពេលនោះភ្លេងប្រគំ :

១-បទផាត់ពពក (សុំពន្លឺរាសី)

កម្មវិធីទី១៥ ពិធីដង្ហែកូនប្រុសឡើងសំពះថ្មីម

នៅពេលដង្ហែកូនប្រុសឡើងសំពះថ្មីម កាលណាឡើងដល់មាត់ទ្វារមុននឹងចូលទៅដល់កន្លែងថ្មីម ត្រូវឈប់បង្អង់ជាន់លើថ្មមួយដុំ ដែលគេដាក់នៅចំកណ្តាលមាត់ទ្វារនៃកាំជណ្តើររង់ចាំកូនស្រីយកទឹកមកលាងជើងឱ្យ ។ លុះលាងជើងរួចហើយទើបកូនប្រុសឡើងសំពះថ្មីម ។ ភ្លេងត្រូវប្រគំ :

១-បទស្តេចយាង

កម្មវិធីទី១៦ ពិធីកែផ្កាស្នា

ក្នុងពិធីកែផ្កាស្នានេះគឺជានិមិត្តរូបនៃការគោរពគុណអ្នកទាំងបី គឺ លោកឪពុកអ្នកម្តាយនិងរៀមច្បងបង្កើត ។ ដូច្នេះផ្កាស្នាទាំងបីនេះ កូនប្រុសត្រូវលើកជូនទៅលោកទាំងបី ដើម្បីជាកិច្ចគុណសងគុណ ភ្លេងត្រូវប្រគំ :

១-បទដំរីយោលដៃ

កម្មវិធីទី១៧ ពិធីសំពះរួមឡើយ

ពេលនោះ លោកអាចារ្យក៏បានរឹងពាក់អ្នកភ្លេងឱ្យឡើងរាំច្រៀងបើករាំឯននសុំកូនស្រីមកថ្មីមព្រោះពេលល្អមកដល់ហើយ ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រគំ :

១-បទផាត់ជាយ (សុំបើករាំឯនន)

កាលណាកូនស្រីបានមកអង្គុយថ្មីមគ្នាហើយ លោកអាចារ្យក៏រៀបចំពិធីបង្វិលពពិល ។ ពិធីបង្វិលពពិលនេះ គេត្រូវរកអ្នកដែលមានតួស្រករ ត្រួសារប្តីប្រពន្ធនាដែលមិនចាក់បែកមែកជាងឱ្យមកអង្គុយជុំវិញសាមីខ្លួនកូនប្រុសស្រីទាំងពីររួចហើយលោកអាចារ្យចាប់ផ្តើមសូត្រធម៌នមោកស្សៈ៣ចប់ ហើយសូត្រជយន្តោរហូតគ្រប់ជុំនៃពពិលនោះជា

កិច្ចប្រទាក់សិណអភិសេក ប្រសិទ្ធិពរជ័យចំពោះគូស្វាមីភរិយាថ្មី ជាថ្ងៃនក្ខត្តបូក្សល្អ
ជាអរុណះល្អ ជាមង្គលដ៏ល្អប្រកបដោយវាចាចិត្តដ៏ល្អជាមង្គលដ៏ល្អ។ ពេលនោះភ្លេង
ត្រូវប្រគំ :

២-បទនាគពន្លឺ (និមិត្តរូបចំណងគូជីវិតថ្មី)

៣-បទជុំត្រៃ (រក្សាសាមគ្គីភាពគ្រួសារទាំងអស់)

បន្ទាប់ពីពិធីបង្វិលពពិលរួចហើយ ត្រូវធ្វើពិធីរាំដាវសុំពរជ័យសិរីមង្គលកំចាត់មាសត្រូវ
គ្រប់ទិសទីជាកិច្ចតំឡើងភាសិនៃពិធីនេះ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រគំ :

៤-បទផាត់ជាយ (រាំដាវទទួលជ័យជំនះ)

បន្ទាប់ពីរាំដាវចប់ហើយ ត្រូវរាំបើកចាយព្រះស្រីឬរាំបើកទៀប ។ ឯទៀបមួយគូនេះជា
និមិត្តរូបនៃទឹកដោះម្តាយថ្ងៃ ដែលបានឱ្យអាយុជីវិតដល់រូបកូនទាំងពីរប្រកបដោយ
សុភមង្គលមកដល់ពេលនេះ ។ ពេលនោះភ្លេងត្រូវប្រគំ :

៥-បទអង្គរាជ ស្តេចផ្ទំ (បើកទៀប)

បន្ទាប់ពីបើកចាយព្រះស្រីរួចហើយនឹងមានធ្វើពិធីសំពះរួមឆ្នើយ ឬពិធីចងដៃ ។ តាម
ធម្មតា គេឱ្យកូនប្រុសស្រីទាំងពីរនាក់អង្គុយយ៉ាងចៀកក្នុង ហើយសំពះលើឆ្នើយរួមគ្នា
តែមួយ ។ ពេលនោះលោកមេចាន់រុកម្តាយបងប្អូនញាតិមិត្តចូលមកចងដៃឱ្យពរជ័យ
គ្រប់ៗគ្នា ។ ពេលនោះភ្លេងប្រគំ :

៦-បទបាយខុន : ពិធីចងដៃ

លុះពិធីចងដៃសព្វគ្រប់អស់ហើយ លោកអាចារ្យក៏ធ្វើការណែនាំអំពីសង្គហៈធម៌រវាងគូ
ស្វាមីភរិយាថ្មី។ ប្រការចាំបាច់បំផុត គឺអ្នកទាំងពីរត្រូវមានធម៌សង្គ្រោះទេវិញទៅមក
យល់ចិត្តថ្លើមគ្នាទេវិញទៅមកបើខឹងខំអត់ច្នត់បើខ្សត់ខំរកស៊ីឡើងកុំក្បត់ចិត្តគ្នា ពិសេស
ត្រូវរក្សាភ្នក់ភ្លើងទាំងបីឱ្យបានល្អ ភ្នក់ភ្លើងទីមួយគឺមាតាបិតាបង្កើត ភ្នក់ភ្លើងទីពីរគឺមា
តាបិតារក្សក ភ្នក់ភ្លើងទីបីគឺខ្លួនឯងជាប្តីប្រពន្ធថ្មីថ្មោងនេះឯង ចាប់ពីពេលនេះទៅ
ត្រូវថែរក្សាភ្នក់ឱ្យបានសុខដុមរមនាអស់មួយជីវិតរៀងខ្លួន កុំបីឱ្យមានសៅហ្មងឡើយ ។

បន្ទាប់ពីលោកអាចារ្យប្រសិទ្ធិពរហើយកូនប្រុសស្រីទាំងពីរក៏ងើបឈរឡើង កូនប្រុសក៏
ចាប់តោងជាយស្បែរបស់កូនស្រីជាប់ អ្នកទាំងពីរក៏ធ្វើដំណើរទៅក្នុងបន្ទប់របស់កូនស្រី
ដូចជំនាន់កាលស្តេចព្រះចៅតោងស្បែរនាងនាគចុះទៅបានព្រះភ្នំដុំខ្ពស់នាគដូច្នោះឯង ។
កម្មវិធីទី ១៨ ពិធីសាកទ្រូល

បន្ទាប់ពីកូនប្រុសតោងជាយស្បែរកូនស្រីចូលទៅក្នុងបន្ទប់រួចហើយ បន្ទាប់នោះគូស្វាមី
ភរិយាច្នីនេះត្រូវចេញក្រៅវិញមកអង្គុយត្រង់កន្លែងសំពះថ្មីម ដើម្បីរង់ចាំជារកទ្រូល
ឡើយច្នីទុកសំរាន្តទាំងពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ។ ជួនពេលនោះមាណពពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធបានយក
កន្លែលមកលក់ឱ្យអ្នកដែលទើបនឹងរៀបការច្នីនេះ ហើយបានធ្វើពិធីផ្សងថា បើគូស្វាមី
ភរិយាច្នីនេះមានភ័ព្វវាសនាល្អមែន សូមសំរាន្តលើកន្លែលនេះទៅកើតមាសកើតប្រាក់
ដូចការផ្សងអធិដ្ឋាននេះផង។ ពេលនោះលោកមេបាងពុកម្តាយទាំងពីរក៏ធ្វើការពិសោធន៍
ឱ្យអ្នកលក់កន្លែលពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធសំរាន្តលើកន្លែលនោះ។ លុះសំរាន្តលក់មួយស្របក់
ស្រាប់តែយល់សប្តិឃើញកើតមាសកើតប្រាក់ជាច្រើនត្រេកអរភ្ញាក់ភ្លើងឃើញមានមាស
និងប្រាក់ច្រើនដូចការផ្សងនេះពិតប្រាកដមែន ។ ឃើញជាក់ស្តែងដូច្នោះហើយ ទើបគូ
ភរិយាច្នីនេះសុំជារយកកន្លែលនេះទៅសំរាន្តទាំងពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធតែម្តង ។ ពេលនោះ
អ្នកទាំងពីរក៏បិយកកន្លែលនោះទៅក្នុងបន្ទប់របស់ខ្លួនយ៉ាងត្រេកអរមាំមួន។ បន្ទាប់ពីទុក
ដាក់កន្លែលឡើយរួចហើយ ឪពុកម្តាយកូនស្រីក៏នាំកូនទាំងពីរទៅកាន់រោងផ្កាស្នាខាងកូន
ប្រុសដើម្បីធ្វើពិធីចងដៃសំរេច និងសំពះលោកអាចារ្យព្រមទាំងគោរពសុំស្គាល់បងប្អូន
សាច់ញាតិសណ្ឋានខាងកូនប្រុសចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

កម្មវិធីទី ១៩ ពិធីជាន់រោងបញ្ចប់ពិធីមង្គលការ

ក្រោយពីគូស្វាមីភរិយាច្នីបានជួបគ្នាក្នុងបន្ទប់កូនស្រីរួចហើយ បន្ទាប់មកឪពុកម្តាយ
ខាងកូនស្រីក៏នាំសាមីខ្លួនទាំងពីរចុះទៅកាន់រោងផ្កាស្នា ដើម្បីគោរពសូមខមាលទោស
ចំពោះឪពុកម្តាយខាងកូនប្រុសនិងសុំស្គាល់រាប់អានបងប្អូនញាតិមិត្តសាច់សណ្ឋានខាងប្តី

របស់ខ្លួនចាប់តាំងពីពេលនេះតរៀងទៅ ។ ពេលនោះត្រូវធ្វើពិធីចងដៃបញ្ចប់ពិធីមង្គលការ ។ ភ្លេងត្រូវប្រគំ ៖

១-បទបាយខ្លួនចងដៃ (បញ្ចប់ពិធីមង្គលការ)

ក- វង់តន្ត្រីគងសួរ ឬ ទាំមួង

តាមការស្រាវជ្រាវនៅតាមប្រាសាទបុរាណនានាដូចជាប្រាសាទបាគង-បាយ័ន អង្គរតូច និងប្រាសាទប្រែប្រួលជាដើម គេឃើញមានរូបចំលាក់ឧបករណ៍តន្ត្រីបុរាណមួយចំនួនដូចជាឧបករណ៍ ពិណ ខ្សែដៀវ ចាប៊ីដងវែង គង សួរ និងឧបករណ៍ផ្ទុំ ។ រកឃើញដោយលោកហ្សក សេដែស ជនជាតិបារាំង ។ ឯឧបករណ៍ពិណចេញមកពីប្រទេសឥណ្ឌានៅស.វទី១នៃគ.ស ក្រៅពីនោះជាឧបករណ៍របស់ខ្មែរ។ គេបានសន្និដ្ឋានថា វង់ភ្លេងនេះមានកំណើតនៅ ស.វទី២ស.វទី៣នៃគ.ស ។ ក្រោយមកគេបានធ្លាក់ទុកជាសក្ខីភាពឧបករណ៍តន្ត្រីក្នុងវង់តន្ត្រីគងសួរឬទាំមួងនេះមាន ៤មុខគឺ ៖

១-សួរធំ ឬសួរយាម (មានទំហំ៦០ស.ម បណ្តោយប្រវែង៩០ស.ម ពាសអំពិស្សក ក្របី) ។

២-គងដោះធំពីរ (មានគងមេនិងគងកូន។ គងមេមានទំហំ៦០ស.ម គងកូនមានទំហំ ៥០ស.ម) ។

៣-គងវង់មានផ្ទៃចំនួន៩ (មានរូបភាពដូចជាគងវង់ពិណពាទ្យដែរ) ។

៤-ស្រឡៃឆាង (ធ្វើអំពីឈើខ្លឹមរាងរាវកំបោងខាងចុង ចុងបង្អំជុំវិញមានរន្ធចំនួន៧)។ វង់តន្ត្រីនេះសព្វថ្ងៃប្រជាជនយើងបានថែរក្សាប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ នៅភូមិភាគពាយព្យខេត្តសៀមរាប ចាត់ដំបងនិងពោធិសាត់សំរាប់ប្រគំក្នុងពិធីបុណ្យប្រពៃណីសាសនានិងសំរាប់ប្រគំកំដរបុណ្យសព។ជាពិសេសនៅតាមភូមិស្រុកឆ្ងាយ។ គេត្រូវប្រគំកំដរហូតដើម្បីឱ្យអ្នករស់នៅក្នុងភូមិទាំងអស់បានដឹងនិងជួយរួមការនាំមរណៈទុក្ខ ។

ការវិភាគពីចរណានូវសំនៀងឧបករណ៍និមួយៗ

ក-សំនៀងឧបករណ៍ស្រឡៃឆាង : នៅពេលប្រគំ តេជ្ជឡើងសូរសំនៀងវែងគ្រលួចលន្ទង់លន្ទោច អាណោចអាធម្មបង្ហាញនូវមនោសញ្ចេតនារម្មណ៍នៃវិញ្ញាណខ័ន្ទ មានការអាឡោះអាត់យយ៉ាងខ្លាំងមុននឹងចាកចោលរូបចាស់អន្តោលរកចាប់ភពថ្មីទៀត ។

ខ-សំនៀងឧបករណ៍តងវង់តូចមានផ្ទៃ ៩ : កាលណាគេប្រគំឡើង សូរសំនៀង តិងតង់ តិកតក់។ សូរដូចជាដំណក់ទឹកភ្លៀងមួយតំណក់ៗធ្លាក់មកលើស្លឹកឈើឬមកលើព្រះធរណីប្រៀបបាននឹងជីវិតមនុស្ស ដែលកើតមកហើយតែងតែប៉ះទង្គិចនូវសេចក្តីសុខ ឬសេចក្តីទុក្ខជាធម្មតា តាមកម្មនិងផលជាអ្នកកំណត់ឱ្យរៀងៗខ្លួន។

គ-សំនៀងឧបករណ៍តងដោះធំពីរ : កាលណាគេប្រគំវាយឡើង សូរសំនៀងមីងមូងៗ ឆ្លើយគ្នាឮសូរដូចផ្តលាន់នៅលើមេឃឬអាកាស ធ្វើឱ្យដើមទ្រូងណែនស្ទើរប្រះ គិតពីបញ្ហាជីវិតរបស់ខ្លួន ដែលមានភាពមិនស្ថិតស្ថេរឬទៀងទាត់ឡើយ ។

ឃ-សំនៀងឧបករណ៍ស្នូរយាម : ឧបករណ៍ស្នូរយាមនេះគេប្រគំមួយៗ សំរាប់ផ្តាច់សង្វាក់ក្នុងឃ្លានៃបទនិមួយៗឮសូរសំនៀងក្នុងគ្រាំ។ ដូចជាសូរន្ទះវាយដុំពពកបំបែកខ្លាយធ្លាក់មកជាទឹកភ្លៀង បីដូចជានៅពេលមជ្ជកជមកផ្តាច់អាយុសង្ខារធាតុទាំងបួនបែកចេញពីគ្នាវិញ្ញាណខ័ន្ទចុះចោលរូបកាយ រូបកាយក៏ក្លាយទៅជាអសុពដេកស្លូកស្លឹងប្រៀបបាននឹងអង្កត់ឧសរកប្រយោជន៍គ្មាន ។

ឃ- វង់តន្ត្រីខ្លុងភ្នាក់ (សូរយោល ឬសូរឈ្នះ)

វង់តន្ត្រីសូរយោលនេះ មានកំណើតប្រហាក់ប្រហែលជាមួយនឹងវង់តន្ត្រីតងស្នូរមាំមួងនេះដែរ ។ វង់តន្ត្រីនេះមានមុខងារសំខាន់គឺសំរាប់បំរើនៅក្នុងពិធីប្រដាល់និងប្រកុំដង្ហែរសពទៅបញ្ចុះឬបូជាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឧបករណ៍ក្នុងវង់តន្ត្រីសូរយោលនេះ មានចំនួន ៣ មុខគឺ :

១-ស្រឡៃឆាង

- ២-សួរមុខពីរ ឬ សាំងណា
- ៣-សួរយោល (សំរាប់វាយផ្តាច់សង្វាក់)

ការវិភាគពិចារណានូវសំនៀងឧបករណ៍នីមួយៗ

លក្ខណៈនិងទឹកដមនៃបទភ្លេងក្នុងវង់នេះ នៅពេលប្រគុំបន្តិឡើងសំនៀងស្រឡៃ ឮសូរខ្លាំងវែងគ្រលួចសែនឆ្ងាយត្រូវឱ្យសង្វេគអាណោចអធ្មត់ប្រមាណ។ បានបញ្ជាក់ច្បាស់ពីការកើត ចាស់ ឈឺ ស្លាប់ ស្ថិតក្នុងវង់អនិច្ចតាមមីតិ : រូបំ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា តែមានរូបតែងមានទុក្ខ។ រូបនេះមិនទៀងទាត់តែងប្រែប្រួលជានិច្ចមិនស្ថិតស្ថេរយើងយូរព្រោះមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ទីអវសាន្តត្រូវផុតរលត់អស់ទៅនៃជីវិតនេះមិនខាន ។

៥- វង់តន្ត្រីវាឡភណ្ណ ឬ ពាឡភណ្ណតន្ត្រី ឬ ពិណពាឡ

ការស្រាវជ្រាវនៅតាមសិលាចារឹកជាអក្សរសំស្ក្រឹតមានពាក្យថា វាឡភណ្ណតន្ត្រីនិងពាឡភណ្ណតន្ត្រី រកឃើញដោយលោក ហ្សក សេដែស ជនជាតិបារាំង ។ ពាក្យនេះមានន័យថាវង់តន្ត្រីមួយដែលមានឧបករណ៍៥មុខដូចនេះគេបានសន្មត់ថាជាវង់តន្ត្រីពិណពាឡវង់តូចដែលមានភ្នំចំនួន៥នាក់ជាអ្នកសំដែងនេះឯង ។ គេបានសន្និដ្ឋានវង់តន្ត្រីនេះថាមានកំណើតបន្ទាប់ពីវង់តន្ត្រីសួរយោល ឬ ខ្លុងធ្លាក់ដែរ ។ ឧបករណ៍តន្ត្រីក្នុងវង់នេះមាន :

- ១-សួរធំពីរ . ២-សំភោរ . ៣-ស្រឡៃ . ៤-រនាតឯត . ៥-គងវង់ធំ (មានថ្លៃ ១៦១១៧) ។

តន្ត្រីពិណពាឡវង់តូចនេះគេបានប្រើប្រាស់តាំងពីសម័យនោះមកទល់សព្វថ្ងៃនេះផង ។ ភារកិច្ចសំខាន់នៃវង់តន្ត្រីនេះ សំរាប់ប្រគុំកំផរក្នុងពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិ ប្រពៃណីព្រះពុទ្ធសាសនា កំផរក្នុងវង់រាំបុរាណ ល្ខោនបុរាណ ពិធីបួងសួងសំពះត្រូង-តូច ឬកំផរក្នុងពិធីបុណ្យសព ។ល។

ការវិនិច្ឆ័យនៃឧបករណ៍និងវង់តន្ត្រីពិណពាទ្យ

បន្ទាប់ពីស.វទី៣ចំណេរក្រោយមក អ្នកឯកទេសខាងជាតិពន្ធតន្ត្រីវិទ្យា គេមានទេពកោសល្យធ្វើការស្រាវជ្រាវនូវប្រពន្ធនៃសំនៀង និងប្រពន្ធនៃឧបករណ៍តន្ត្រីដែលមានពាក់ព័ន្ធធ្វើឱ្យថាមពលនៃសំនៀងតន្ត្រីឱ្យមានសុក្រិតភាពពេញលេញ។ គេរកឃើញនិងកែច្នៃបង្កើតបាននូវឧបករណ៍គោរដំបូងចំនួនទៀត ដូចជាឧបករណ៍ : រនាតចុង រនាតដែក រនាតថោងដុង គងវង់តូច(មានថ្លៃចំនួន១៦ដូចគងវង់ធំដែរ)និងស្រស្សៃតូច ឬស្រស្សៃណាត ។ ឧបករណ៍ដែលគេរកឃើញក្រោយទាំងប៉ុន្មាននេះ គេបានបញ្ចូលទៅក្នុងវង់តន្ត្រីពិណពាទ្យវង់តូចនេះទៀតធ្វើឱ្យសំនៀងមានសុក្រិតភាពស្នាហាប់ ពិរោះរណ្តំលើសពីសំនៀងវង់តន្ត្រីពិណពាទ្យពិមុន ។ ក្រោយមកគេឱ្យឈ្មោះថា :

១-វង់តន្ត្រីពិណពាទ្យវង់តូច មានគ្នាចំនួន ៥ នាក់

២-វង់តន្ត្រីពិណពាទ្យវង់ធំ មានគ្នាចំនួន ១១ នាក់

ឧបករណ៍តន្ត្រីពិណពាទ្យវង់ធំនេះមាន :

- ១-ស្តរធំពីរ   ២-សំភោរ   ៣-រនាតឯក   ៤-រនាតដុង   ៥-រនាតដែក
- ៦-រនាតថោងដុង   ៧-គងវង់ធំ   ៨-គងវង់តូច   ៩-ស្រស្សៃធំ   ១០-ស្រស្សៃតូច
- ១១-ឈើង ។

តន្ត្រីពិណពាទ្យវង់ធំនេះ នៅពេលប្រគំអង្គពួស្តរសំនៀងខ្លាំងស្រួយពិរោះរណ្តំ ប្រកបដោយឯកទេសនិងទេពកោសល្យខ្ពស់នៃអ្នកនិពន្ធជំនាន់ដើម។ ក្នុងបទភ្លេងនីមួយៗមានលក្ខណៈស្នាហាប់ត្រូវឱ្យចាប់អារម្មណ៍ពីចង្វាក់និងសាច់បទ ។ តួនាទីរបស់វង់តន្ត្រីនេះពិជំនាន់ដើមគឺ :

១-សំរាប់ប្រគំអបអរសាទរទទួលក្បួនទព័ ដែលត្រឡប់ចូលព្រះនគរវិញក្រោយពីបានច្បាំងរួចហើយទទួលបានជ័យជំនះ ។

២-សំរាប់ប្រគំកំរងក្នុងពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិទូទសមាស ព្រះរាជពិធីប្លង់ស្នង ព្រះរាជពិធីតាំងតុ ព្រះរាជពិធីអុំទូក-អកអំបុក-សំពះព្រះខែ ព្រះរាជពិធីចុះផែ ព្រះរាជ

ពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល ។ល។

៣-ផ្នែកប្រពៃណីព្រះពុទ្ធសាសនាគឺ : ប្រគំកំផរពិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌ បុណ្យកម្រិត
បុណ្យផ្កា បុណ្យបញ្ចុះសីមាស្រង់ព្រះ កំផរបុណ្យខ្មោច ។ល។

៤-សំរាប់ប្រគំកំផរជាមួយរតនបុណ្យ ដូចជា : រតនជូនពរ រតនទេពមនោរម្យ
រតនអប្សរា រតនមនីមេខំលា រតនសុវណ្ណមន្តា ។ល។ និងប្រគំកំផរជាមួយល្ខោនបុណ្យ
ដូចជា : ល្ខោនខោល ល្ខោនស្រមោលស្បែកធំ ស្បែកតូចអាយ៉ង ល្ខោនពាក់មុខ
និងល្ខោនបុណ្យរឿងរាមកេរ្តិ៍ជាដើម។ល។ ជួនកាលរវាងភ្លេងនេះ អាចចូលប្រគំក្នុងពិធី
បុណ្យឡើងអ្នកតាបងស្លេងបន់ស្រន់សូមឱ្យប្រទេសយើងបានសុខសន្តិភាព មានទឹកភ្លៀង
បង្ករចុះបរិច្ចណ៍ ឱ្យប្រជាកសិករប្រកបរបរកសិកម្មផ្សេងៗបានផល្លាភ្នំផលពេញលេញ
ជីវភាពធូរធារសំបូរសប្បាយកុំឱ្យមានរោគាពាធិជំងឺដង្កាត់អ្វីឡើយ។ មុខងារចាំបាច់បំផុត
របស់វង់តន្ត្រីនេះគឺផ្សារភ្ជាប់នឹងពិធីសំពះត្រូតូចនិងត្រូធំ ។

សំណូមពរចាំបាច់

រយៈពេលជាយូរឆ្នាំមកហើយដែលយើងទាំងអស់គ្នាបានឮផ្ទាល់នឹងត្រចៀកគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន
ទូទាំងប្រទេសបងប្អូនខ្មែរយើងទាំងអស់ភ្លេងចាស់ប្រុសស្រី ភាគច្រើនបានសំគាល់ថា
ភ្លេងពិណពាទ្យនេះជាភ្លេងសៀមហើយនិយាយតាមគ្នាអំពីហេតុហេតុថា ភ្លេងសៀមមែន
ម្តងដោយមិនបានគិតពិចារណាវែងឆ្ងាយ។ តួរពិនិត្យមើលតើជារបស់សៀមមែន ឬជា
របស់ខ្មែរយើង ? ដើម្បីជាកស្តុតាងពិតប្រាកដសូមបងប្អូនមើលរូបចំលាក់សិលាចារឹក
មាននៅតាមថែវប្រាសាទប្លោករបស់ខ្មែរយើង សម្រាប់ទុកជាសក្ខីភាពចំពោះពង្ស
សាវត្តាខ្មែរ ។ នេះជាសម្បត្តិវប្បធម៌ជាតិខ្មែរយើងពិតប្រាកដ ជាស្នាដៃនិងទេពរកា
សល្យនៃបុព្វបុរសយើង ដែលបានប្រតិស្ឋានទុកឱ្យកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗបានឃើញ
ច្បាស់គ្រប់គ្នា ។ ជាការចាំបាច់សូមបងប្អូនហៅថាភ្លេងពិណពាទ្យវិញទើបត្រឹមត្រូវ ។

ច- វង់តន្ត្រីមហោរី

បន្ទាប់ពីវង់ភ្លេងនេះទៅ សូមបង្ហាញជូនវង់ភ្លេងមួយទៀតហៅថា វង់តន្ត្រីមហោរី ។ ប្រទេសកម្ពុជាយើងគេសំគាល់វង់តន្ត្រីមហោរីជាវង់តន្ត្រីគ្រឿងខ្សែ ប៉ុន្តែមានលាយទំរង់ជា មួយឧបករណ៍គោះដំមួយចំនួនតូច ។ ពិនិត្យជាក់ស្តែង ឧបករណ៍ក្នុងវង់តន្ត្រីនេះមួយ ចំនួនធំចេញមកពីវង់ភ្លេងការ មួយចំនួនទៀតចេញមកពីវង់ភ្លេងពិណពាទ្យបញ្ចូលជា មួយគ្នា គេសង្កេតថាវង់ភ្លេងមហោរីប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រភពនៃពាក្យដែលហៅថាមហោរី គឺ ចេញមកពីពាក្យសំស្ក្រឹត ។ សំស្ក្រឹតហៅថាមនោហារមនោហារី ជាវង់ភ្លេងមួយដែល មានឧបករណ៍ច្រើនមុខ ប្រគំដោយបុរសនិងនារីមានរូបចម្លាក់នៅតាមថែវអង្គរអ្នកប្រគំ ភ្លេងមនោហារមនោហារីនេះ នៅពេលប្រគំមានរហូតដល់គេចាំឆ្នាំខ្លះខ្លះក៏មាន ។ ជាក់ស្តែងនៃការស្រាវជ្រាវនូវពាក្យសំស្ក្រឹតមនោហារមនោហារី មានសិលាចារឹកនៅ ប្រាសាទប្រែប្រួលសតវត្សទី៩និងនៅលើផ្ទាំងសិលាចារឹកមួយទៀតនាសតវត្សទី១០ ដែល លោកហ្ស៊ីក សេដែស ជនជាតិបារាំងបានសិក្សាស្រាវជ្រាវរកឃើញពាក្យ មនោហារ មនោហារីនេះបានក្លាយទៅជាមហោរីមកដល់សព្វថ្ងៃនេះតែម្តង ។ វង់តន្ត្រីមហោរីនេះ ចំនើនក្រោយមកមានការរីកចំរើនកាន់តែលឿនស្ទុះសាយឡើងអ្នកប្រគំវង់ភ្លេងនេះមានសុទ្ធ តែនារីៗផង ។

លក្ខណៈពិសេសនៃវង់ភ្លេងមហោរី

ភ្លេងមហោរីជាវង់ភ្លេងមួយមានក្បួនខ្លាតជាក់លាក់ច្បាស់លាស់ទាំងសាច់បទទាំងចង្វាក់ ទាំងសំនៀង ទាំងពាក្យពេជ្រនៃចំរៀង ប្រកបដោយកំណាព្យកាព្យជូនរស់រវើកយ៉ាង ប្រណិត ។ សំនៀងនិងសំនៀងស្រទន់រំភើប លន្ទង់លន្ទោច អណ្តែតត្រលូច មូល ក្រអូន។ ស្តាប់ទៅច្រើនលើកពីអ្វីៗពិតនៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស ទៅអ្វីដែលមើលឃើញច្បាស់ នឹងភ្នែកមានការប្រៀបធៀបទៅនឹងឧប្បមាណវិធី មានការសរសើរពីធម្មជាតិ ពីមេឃ ពីផ្កាយ ពីព្រះចន្ទ ពីពារមី ពីព្រះទ័យសន្តោសនៃព្រះមហាក្សត្រ ពីមន្ត្រី ពីសំរស់ នារី ពីខ្យល់បក់ពីព្រៃព្រឹក្សា ពីមថ្នាជាតិពិទឹករលកពពករសាត់។ល។ ដែលអាចទាញ

នូវមនោសញ្ចេតនាម្នាក់ឱ្យអណ្តែតអណ្តូង ស្រមៃស្រមៃក្នុងក្តីសង្ឃឹមឱ្យមកបំរើនូវជីវិត
ពិតឱ្យសុខផ្លូវកាយផ្លូវចិត្ត ឬអាចបែរឆ្ពោះទៅរកភាពត្រេកត្រអាលនិងកាមគុណផង ។
ព្រោះអ្នកប្រគំឬសំដែងក្នុងរង្វង់នេះ សុទ្ធតែមានសមត្ថភាពកិតខ្ពស់ ឯអ្នកនិយម
ចូលចិត្តស្តាប់វិញក៏សុទ្ធតែមានការចេះដឹងជ្រៅជ្រះ។ តន្ត្រីមហោរីនេះមិនទាមទារតែទៅ
លើភ្នែកឬត្រចៀកប៉ុណ្ណោះទេ គឺទាមទារទៅលើខួរក្បាលពោរពេញទៅដោយចំណេះគ្រប់
បែបយ៉ាង ។

ការវិភាគ :

ពេលណាគេកំពុងស្តាប់ឬក្រោយពីពេលស្តាប់រង្វង់នេះ ធ្វើឱ្យអារម្មណ៍របស់គេនឹកមមៃ
បន្តមិនចេះចប់ពិរោះប្រាកដជាពិរោះ ពិរោះនូវសោភណ៍របស់បទនិមួយៗបង្ហាញជាក់
ស្តែងច្បាស់ពីលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឧបករណ៍និមួយៗ ដែលកំពុងប្រគំមានពាក់ព័ន្ធ
រវាងផ្លូវឧបករណ៍និងទេពកោសល្យ ទឹកដៃបញ្ជាឧបករណ៍ ។ ឧបករណ៍ខ្លះជាអ្នកហៅ
ឧបករណ៍ខ្លះជាអ្នកឆ្លើយខ្លី ឃ្លាវែងម្នាក់ម្តង ខ័ន្តឃ្លាខ្លីម្នាក់ម្តង ខ័ន្តផ្លាស់ប្តូរ ខ័ន្ត
ប្រដេញ ខ័ន្តជាន់ដានបន្តិឧបករណ៍និមួយៗដៀវប្រើសុទ្ធតែទេពកោសល្យដ៏ប៉ិនប្រសព្វ
របស់តន្ត្រីករម្នាក់ៗ ធ្វើឱ្យបទនិមួយៗមានគុណធម៌និងខ្លឹមសារល្អប្រពៃ។ ចំណោមអ្នក
ស្តាប់ទាំងឡាយតែងមានស្មារតីគ្រិះរិះពិចារណានឹកឃើញទៅដល់បុព្វបុរសរបស់ខ្លួនដែល
ស្ថាបនានូវមហាសមិទ្ធិជាអច្ឆរិយវត្ថុដ៏មានតំលៃទុកជាគ្រិះ និងជាស្មារតីឱ្យកូនចៅ
ជំនាន់ក្រោយព្រមទាំងបានបង្ហាញពិនិត្យយរបស់ខ្មែរជំនាន់នោះ ដែលធ្លាប់មានវប្បធម៌
និងអរិយធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ ធ្លាប់មានទំនាក់ទំនងផ្នែកវប្បធម៌ជាមួយនឹងបណ្តាប្រទេសនៅ
អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដូចមានចារនៅក្នុងឈ្មោះបទរង្វង់មួយចំនួនជាអាទិ៍ ដូចបទអំបូរមន
អំបូរផ្លា អំបូរចិន អំបូរក្រិញ អំបូរភូមា អំបូរលាវ ។ល។ ក្រៅពីនេះមានការទំនាក់
ទំនងនៅក្រៅប្រទេសឆ្ងាយទៀត ដូចជាប្រទេសបារាំង និងជប៉ុនជាដើម ។

ភារកិច្ចវង់តន្ត្រីមហោរី

វង់តន្ត្រីមហោរីមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

១-សំរាប់ប្រគំបំរើក្នុងវង់ល្ខោនមហោរី

២-សំរាប់ប្រគំអបអរសាទរគោរពក្នុងព្រះរាជពិធីប្លង់ស្នងពិធីចុះ ផែអកអំបុកសំពះព្រះខែ ឬពិធីជប់លៀងទទួលភ្ញៀវរដ្ឋ និងសំរាប់ប្រគំកំរងក្នុងវង់ល្ខោនតែនផង ។

ឈ្មោះឧបករណ៍តន្ត្រីមហោរីមាន :

១-រនាតឯក	៧-ទ្រង្គីធំ
២-រនាតពុង	៨-ក្រពើឯក
៣-រនាតថោងពុង	៩-ក្រពើត
៤-ទ្រសោ	១០-ខ្យល់តូច
៥-ទ្រឆេ	១១-ខ្យល់ធំ
៦-ទ្រង្គី	១២-ចូនរមនា
១៣-ឈឺង	និងអ្នកចំរៀងមួយចំនួនទៀត ។

ការពិនិត្យ :

ជាទូទៅវង់តន្ត្រីនេះ ជាវង់ភ្លេងអ្នកប្រាជ្ញ ។ មានប្រភពកើតឡើងពីក្នុងបរមរាជវាំង អ្នកប្រាជ្ញជុំវិញស្តេចជាអ្នករួមចំណែកបង្កើតឡើង ។ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វង់ភ្លេងនេះមិនសូវសំបូរណាស់ណាទេ ។ មានច្រើននៅក្នុងរាជធានី ទីរួមខេត្ត ស្រុក ឃុំមានមួយៗប៉ុន្តែទឹកដៃសំដែងនៅមានកំរិតនៅឡើយ ដោយឡែកមាននៅតាមដំណាក់ ព្រះអង្គម្ចាស់ ផ្ទះមន្ត្រីធំៗ មានមេទព័រជាដើម ។ ឯប្រជារាស្ត្រមានតិចបំផុត ។ បន្ទាប់ពីវង់ភ្លេងមហោរីនេះ សូមជូនវង់តន្ត្រីមួយទៀតគឺវង់មហោរីវៃធ្នូ ។

៨ - វង់តន្ត្រីមហោរីវិធ្ន

វង់ភ្លេងនេះ គេប្រើឧបករណ៍សំលេងស្រាល ក្នុងនេះមានឧបករណ៍តន្ត្រីបុរាណមួយ ចំនួនបញ្ចូលជាមួយនឹងឧបករណ៍តន្ត្រីសាកលផង ។ ឧបករណ៍តន្ត្រីបុរាណមាន : ទ្រង្គី ខ្នុយតូច ខ្នុយធំ សួរចូរមនាទិសឈឹង ។ ផ្នែកឧបករណ៍សាកលមាន : វិយោឡុង ហ្គីតាសាំ បង់ហ្សា បង់ហ្សាអាល់តូ អាម៉ូនីញ៉ូមតូច អាម៉ូនីញ៉ូមធំ អុដឌីវ និងអ្នក ច្រៀង។ ឧបករណ៍ទាំងពីរផ្នែកបញ្ចូលគ្នានេះ គេសន្មត់ឱ្យឈ្មោះថា វង់ភ្លេងមហោរីវិធ្ន គឺវង់ឧបករណ៍បញ្ចូលគ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ឯបទភ្លេងនិងចំរៀងនៅដដែល វង់ភ្លេងមហោរីវិធ្ន នេះមានកំណើតចេញមកពីបរមរាជវាំងដូចជាវង់ភ្លេងមហោរីសុទ្ធដែរព្រោះសមាសភាព តន្ត្រីករ ក៏ជាអ្នកមានសមត្ថភាពនិងទេពកោសល្យខ្ពស់ ។

ការវិភាគ :

សួរសំនៀងទឹកដមនៃបទភ្លេងនីមួយៗកាលណាគេប្រគុំឡើង សួរសំនៀងបែបទន់ភ្លន់ ពិរោះផ្អែមល្អមប្រៀបបាននឹងនារីភេទម្នាក់ ដែលមានរូបរាងស្រស់ប្រើមប្រើយគ្រប់ លក្ខណ៍ត្រូវចាប់ចិត្តចេតនា និងត្រូវឱ្យចង់ស្តាប់នូវសំនៀងនោះផង ។

ភារកិច្ចវង់តន្ត្រីមហោរីវិធ្ន

ភារកិច្ចនៃវង់មហោរីវិធ្ននេះ សំរាប់ប្រគុំកំដរក្នុងពិធីបុណ្យជាតិផ្សេងៗ ឬប្រគុំកំដរ ហិរយកាសក្នុងពិធីជប់លៀង ដោយឡែកសំរាប់បំរើក្នុងវង់ល្ខោនប្រាមោឡតែម្តង ។ ក្រៅពីនេះសំរាប់ប្រគុំ លេងកំសាន្តនៅពេលណាក៏បាន ។

បន្ទាប់ពីវង់តន្ត្រីមហោរីវិធ្ននេះ ទៅសូមបង្ហាញជូននូវវង់ភ្លេងមួយទៀតដែលសំរាប់ប្រគុំ បំរើក្នុងវង់ល្ខោនយីកេ ។

៨ - វង់តឆ្រីយីកេ

វង់ល្ខោនយីកេនេះ ជាទំរង់ល្ខោនមួយមានលក្ខណៈជាល្ខោនបុរាណ ហើយមានប្រជាប្រិយភាពក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅដែលនិយមចូលចិត្តទស្សនាផង ។ តាមការស្រាវជ្រាវវង់ល្ខោនយីកេនេះ ប្រភពដើមមកពីប្រទេសម៉ាឡេ ប្រទេសថាម ។ សម័យនោះ ប្រទេសខ្មែរនិងប្រទេសថាមមានការទាក់ទងគ្នាជាមិត្តភាពផ្នែកវិស័យនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងវប្បធម៌តាមរយៈគណៈប្រតិភូជាតួវរដ្ឋ ចូលមកប្រទេសកម្ពុជាយើងនៅឆ្នាំ ១៨៧៦ ក្រោមរជ្ជកាលសម្តេចព្រះនរោត្តម ។ ចាប់តាំងពីជំនាន់នោះមក សិល្បៈយីកេបានទទួល និងថែរក្សារហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ ឧបករណ៍ក្នុងវង់តឆ្រីយីកេនេះ ពីជំនាន់នោះ មានតែស្នូរមួយមុខតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឯស្នូរនោះមានចាប់ត្រឹមចំនួន៣រហូតដល់១៣ ។ ជនជាតិម៉ាឡេគេបានចាត់ទុកឧបករណ៍ស្នូរយីកេនោះជាក្រឿងសង្ហារៈបូជាចំពោះព្រះអាទ្យា គេច្រើនម្រត់នៅក្នុងព្រះវិហារឬបុណ្យប្រពៃណីជាតិម៉ាឡេជាដើម ។ នៅពេលប្រគំមានសូត្រធម៌លោកអាចារ្យឬលោកសង្គ្រាមវត្ត ចាប់ផ្តើមសូត្រធម៌នាំមុខទើបទាំងអស់សូត្រតាមព្រមគ្នាជាមួយនិងស្នូរចំនួន៣ចប់ ទើបគេប្រែបទផ្សេងៗទៀតរហូតដល់ចប់ពិធីតែម្តង ។

ការពិនិត្យវង់តឆ្រីយីកេ

វង់ភ្លេងយីកេនេះជាទំរង់សិល្បៈមួយបែប ដែលមានលក្ខណៈខុសប្លែកពីសិល្បៈប្រជាប្រិយ។ ក្បាច់រាំនិងក្បាច់សំដែងឬកាយវិការរបស់គូសំដែងនីមួយៗ មួយចំនួនចេញមកពីក្បាច់បុរាណនិងល្ខោនបុរាណ ។ វង់សិល្បៈយីកេនេះ មានលក្ខណៈក្នុងការសំដែងរឿងបុរាណដូចជា : រឿងព្រះជិនវង្ស រឿងទិព្វសង្វារ រឿងចៅស្រែទបចេក រឿងម៉ាក់ចឹង រឿងទុំទាវនិងរឿងដំទៃទៀតជាច្រើន ។ល។ ជំនាន់ពីមុនមកមានការលំបាកបន្តិចបន្តួចក្នុងពេលច្រៀងរួមគ្នាផង។ ការអបសំឡេងគ្នា មិនសូវបានមួយរយភាគរយ មានតឹង ធូរ លើសគ្នាបន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែនៅពេលក្រោយមកគេបានបន្ថែម

ឧបករណ៍ទ្រង្រងាយ ដោយយកសំឡេងទ្រង្រងនេះធ្វើជាខ្នាតនៃសំនៀងមុននឹងច្រៀង ។
 ទ្រង្រងត្រូវនាំមុខទើបអ្នកច្រៀង។ តាម ដូច្នេះសំនៀងភ្លេងនិងច្រៀងវេញចូលគ្នា ធ្វើឱ្យ
 ពិរោះល្អប្រពៃ។ ចំណេរក្រោយមកទៀតអ្នកឯកទេសក្នុងវង់យីកេនេះ គេចង់ធ្វើឱ្យសិល្បៈ
 ល្អានយីកេនេះ មានសកម្មភាពស្វាហាប់ក្នុងការបំពេញនិមួយៗមានប្រសិទ្ធិភាពនិងមាន
 សោភ័ណភាពល្អគេបានបន្ថែមឧបករណ៍តន្ត្រីមួយមុខទៀតគឺឧបករណ៍ស្រែងឡៃជាការគ្រប់
 គ្រាន់ដើម្បីបំពេញវត្ថុសំដែងដែលមានវិទ្ធិខ្លាំងពូកែដូចជាត្រងាយក្ស ត្រងាយនុ ត្រងាយស្រួល
 មានប្រើសិលវេទមន្ត ហោះហើរ ជ្រែកទឹកដី ប្រយុទ្ធយ៉ាងខ្លាំងក្លា ដូច្នេះប្រើឧបករណ៍
 ទាំងអស់នេះមានប្រសិទ្ធិភាពល្អប្រាកដមែន ។ ប៉ុន្តែនៅតាមមូលដ្ឋាននានា វង់ល្អាន
 យីកេច្រើនមានតែឧបករណ៍ស្រែង ទ្រង្រងនិងក្រាបប៉ុណ្ណោះ មិនសូវមានស្រែងឡៃទេ ពីព្រោះ
 មិនសូវមានអ្នកចេះផ្ទុំ ។ ឯអ្នកចេះផ្ទុំច្រើនចេញមកពីវង់ភ្លេងពិណពាទ្យ ។
 ទម្រង់ល្អានយីកេនេះតាំងពីក្បាច់រាំការសំដែងសំលៀកបំពាក់ ឧបករណ៍ភ្លេងនិងចំរៀង
 រាល់ឯកទេសទាំងប៉ុន្មានបានសម្របសម្រួលក្លាយមកជាយីកេខ្មែរទៅហើយ ប្រជាជន
 ខ្មែរបានទទួលនិងថែរក្សាទុកក្នុងបេះដូងរបស់គេគ្រប់រូបដែរ ។
 បន្ទាប់ទៅនេះ សូមបង្ហាញជូននូវវង់តន្ត្រីមួយទៀត ដែលសំរាប់បំពេញនៅក្នុងវង់ល្អាន
 អាប៉េ ។

លយ - វង់តន្ត្រីល្អានអាប៉េ

តាមការស្រាវជ្រាវ វង់តន្ត្រីល្អានអាប៉េមានកំណើតនៅខេត្តកំពង់ចាម ស្រុកមេមត់
 ខេត្តតាកែវភាគខាងត្បូង, ខេត្តកំពតនិងពីក្នុងព្រះបរមរាជវាំង ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះសឹង
 តែចាត់ឈ្មោះបោះសំឡេងអស់ទៅហើយ ដោយសារយើងរក្សាតំលៃនិងទម្រង់នេះមិន
 បានដិតដល់ ។ ក្រោយមកសិល្បៈទម្រង់នេះ អាចចុះឥទ្ធិពលបន្តិចម្តងៗសឹងតែចាត់
 បង់តែម្តង ។ ក្នុងនេះយើងគ្រាន់តែធ្វើការពិនិត្យទៅលើឧបករណ៍ភ្លេង និងឈ្មោះបទ
 ភ្លេងដែលត្រូវប្រគុំនិងការសំដែងដោយសង្ខេបខ្លីៗ ទម្រង់សិល្បៈអាប៉េនេះ ក៏មានប្រជា

ប្រិយភាពក្នុងចំណោមប្រជាជនណាស់ដែរ។ ឧបករណ៍ភ្លេងក្នុងវង់តន្ត្រីអាប៊ែនេះ មាន
ចំនួន៦មុខគឺ :

- ១-ស្ករដៃ ២-ស្ករយឹក ៣-ទ្រសោ ៤-ឈើង ៥-ទ្រអ៊ូ ៦-ក្រាប ។

របៀបសំដែង

ទី១ -វិលីកតុណត្រភ្លេង ត្រូណូន ប្រគំបទហោមរោងប្រពៃណីភ្លេងការ ។

ទី២ -បទសំរាប់សំដែងក្នុងរឿងនិមួយៗគឺបទ : អាឡេខាត់ ក្រសាំងទាប កន្ទុបម៉ែ
មួយ កន្ទុបធុយ សាវិយ៉ាំង ជំនោរកត្តិក យោលយោក ។ល។ ក្រៅពីនោះមាន
ច្រើនបទមហោរិមួយចំនួនបទយឹកខ្លះ បទអាឃៃខ្លះ ។ល។ ឯការសំដែងច្រើនតែប្រើ
កាយវិការរាំឱ្យទៅតាមពាក្យពេជន៍នៃចំរៀងនិមួយៗ។ ឯតួតួច្រើនប្រើកាយវិការស្ងាច់
ឱ្យក កំផ្អុកកំប្លែងសឹងតែរាល់ឈុតឆាកជាការចាំចាប់តែម្តង ។ វង់សិល្បៈអាប៊ែនេះ
អាចសំដែងរឿងព្រេងបុរាណរឿងបច្ចុប្បន្នឬរឿងកំប្លែង ស្រេចតែទៅលើអ្នកដឹកនាំរឿង
មានការប៉ិនប្រសព្វ ។ ទឹកនៃវង់សំដែងគេអាចសំដែងនៅក្នុងរោង នៅក្នុងពិធីបុណ្យ
ទានផ្សេងៗឬនៅកន្លែងណាក៏បាន ដូចសិល្បៈអាឃៃដែរ ។

៧-វង់តន្ត្រីអាឃៃ

សូមបង្ហាញជូននូវវង់ភ្លេងមួយទៀត ដែលបំរើក្នុងវង់សិល្បៈអាឃៃ ។ វង់សិល្បៈអាឃៃ
ជាសិល្បៈមួយប្រភេទ ដែលមានប្រជាប្រិយភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លាក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅ
ព្រោះសិល្បៈនេះគឺផុសចេញពីប្រភពប្រជាជនសុទ្ធសាធដូចជាល្បែងប្រជាប្រិយ លោត
អន្ទាក់ ចាប់កូនខ្លែង ចោលឈូង បោះអង្កុល ចំរៀងប្រកកែជាដើម ។ល។
ឯចំរៀងប្រកកែនេះគេចាត់បញ្ចូលក្នុងប្រភេទសិល្បៈច្រៀងរាំទៅហើយ នៅពេលខ្លះគេ
បានបញ្ចូលជាមួយវង់ភ្លេងផង ។ ការច្រៀងជាមួយវង់ភ្លេងនេះញឹកញាប់ទៅ ធ្វើឱ្យ
អារម្មណ៍អ្នកច្រៀងមានអារម្មណ៍ស្វាហាប់ បែកបញ្ហាស្មារតីចងចាំរីកចំរើនជាលំដាប់ ។

៣-បទនមស្សការអាយ័	១១-បទយោលយោត
៤-បទបំពេរក្លាយ	១២-បទកុំភ្លង
៥-បទតេនចាវ	១៣-បទតិកាមុង
៦-បទនីលន្យា	១៤-បទចាបដើរដី
៧-បទការ៉េយោនសា	១៥-បទព្រានព្រៃឬចៅភីម
៨-បទសយសង្វារ សយសង្វាន	

ការពិនិត្យពិចារណា: ការវិវឌ្ឍន៍វិកចំរើននៃសិល្បៈអាយ័ពីអតីតកាលមកដល់បច្ចុប្បន្ន កាលនេះ យើងឃើញថាមានការវិកចំរើនគួរជាទីពេញចិត្តផ្នែកបទភ្លេង ក៏ដូចជាអ្នក សំដែង គេបានប្រើបទភ្លេងបំរើក្នុងការសំដែងច្រៀងឆ្លើយឆ្លងឬសំដែងជារឿងទៅតាម តួនិមួយៗឬក្នុងឈុតឆាកកំប្លែងជាដើមគេមានស្មារតីខ្ពស់ ធ្វើឱ្យសិល្បៈនេះមានលទ្ធភាព បំរើនូវសំណូមពររបស់ប្រជាជនមានប្រសិទ្ធិភាពគ្រប់ទិសទី ពិសេសបំរើនូវគោលនយោ បាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលយើងផង ។

បន្ទាប់ពីវង់តន្ត្រីអាយ័នេះទៅ សូមបង្ហាញជូនវង់ភ្លេងមួយទៀតដែលបំរើក្នុងវង់ល្ខោន មហោរី ។

៥- វង់តន្ត្រីល្ខោនមហោរី

ជាទំរង់ល្ខោនមួយ ដែលមានប្រជាប្រិយ ភាពក្នុងចំណោមប្រជាជនណាស់ដែរ ។ ល្ខោននេះ ច្រើនសំដែងចង្កូលបង្ហាញពីសកម្មភាព ពីហិនភាព ពីឧត្តមភាព ឥទ្ធិពល និងអាថ៌កំបាំងនៃសភាវៈនោះឱ្យលេចចេញជាបាតុភូតិពិត ។

វង់ល្ខោនមហោរីនេះមានកំណើតបន្ទាប់ពីវង់តន្ត្រីមហោរីនេះដែរគឺកើតពីក្នុងបរមរាជវាំង តែម្តង ។ ល្ខោននេះគេអាចសំដែងរឿងព្រេងបូរាណ រឿងពុទ្ធបរវត្តិ រឿងព្រះវេស្សន្តរ ជាតក រឿងសុវណ្ណសាមជាតក រឿងក្រុងសុភមិត្ត រឿងប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិ រឿងពពួក សត្វប្រៀបធៀបមកមនុស្ស និងរឿងកំប្លែងក្នុងបច្ចុប្បន្នកាលផង ។

បទភ្លេងដែលបំប៉នក្នុងរឿងល្ខោននេះ គឺប្រើបទភ្លេងចង្វាក់១ជាន់ ២ជាន់ និង៣ជាន់ ដែលមានច្រើនរយបទឯការសំដែងគឺភ្លេងនិងច្រៀងនាំមុខបន្ទាប់ពីនោះ ត្រូវមានពោល បន្ថែមបង្ហាញតួនិមួយៗផង ។

កម្មវិធីសំដែង

ល្ខោននេះសំដែងសំរាប់បំប៉នក្នុងព្រះរាជពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិ សំដែងថ្វាយព្រះរាជា ដើម្បីទតកំសាន្តព្រះរាជហរទ័យក្រោយពីព្រះអង្គនឿយហត់ព្រះកាយពលក្នុងការបំពេញ ព្រះរាជកិច្ចដឹកនាំប្រទេសជាតិ សំដែងជូនភ្ញៀវរដ្ឋនិងសំដែងផ្សព្វផ្សាយជូនប្រជារាស្ត្រ ទូទាំងប្រទេសទស្សនា ។

៨- វង់តន្ត្រីល្ខោនប្រាមោឡ

បន្តពីនេះ សូមបង្ហាញជូននូវវង់តន្ត្រីដែលសំរាប់បំប៉នក្នុងវង់ល្ខោនប្រាមោឡដូចតទៅ :

- សំស្រ្តីត : ប្រាមោឡ
  - ចាលី : ចាមោឡ
- } បរិយាកាសរិករាយ

ល្ខោនប្រាមោឡនេះ ជាល្ខោនមួយច្រើនសំដែងពីរឿងខ្លីៗ ហើយបរិយាកាសរិករាយ មិនសូវសំដែងពីរឿងកំសត់ប្រាត់ប្រាស់ ឬមានការតស៊ូ ប្រើវេទមន្តច្បាំងគ្នាខ្លាំងក្លាអ្វី ឡើយ ។ ល្ខោននេះពិតជាមានវត្តមានតាំងពីសម័យមុនអង្គរ តែទើបក្នុងសម័យចតុមុខ ទេដែលមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងក្លា។ សូមបញ្ជាក់ថា វង់តន្ត្រីដែលបំប៉នល្ខោននេះគឺវង់ តន្ត្រីមហោរីតែម្តង ប៉ុន្តែក្រោយមកនៅសម័យចតុមុខគេអាចយកវង់ភ្លេងមហោរីធ្នូបំប៉ន ក្នុងវង់ល្ខោននេះតមករហូតមកទល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

មុននឹងធ្វើការសំដែងគេមានរៀបចំពិធីរំលឹកគុណត្រូវចាត់ចែងដូចជាល្ខោនមហោរីដែរ ។ បទភ្លេងសំរាប់បំប៉នតួនិមួយៗគេប្រើបទមហោរីចង្វាក់ ១ជាន់និង២ជាន់តែប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណែកក្រោយមកភាគច្រើនគេ និយមយកបទដែលកើតនៅសម័យចតុមុខផង ។ ក្នុងចំណោមបទទាំងអស់នេះក៏មានប្រើនៅក្នុងវង់ល្ខោនបាសាក់មួយចំនួនដែរ។ ការសំដែងសាច់រឿងនីមួយៗច្រើនតែមានន័យស្នេហា ពាក្យពេជ្រនៃការយិការមានលក្ខណៈទន់ភ្លន់និងទន់ជ្រាយផង។ កម្មវិធីសំដែងគឺបំរើជូនភ្ញៀវអន្តរជាតិភ្ញៀវរដ្ឋ ភ្ញៀវជាតិនិងសំដែងជូនទស្សនិកជនទូទៅ ។

១- វង់តន្ត្រីល្ខោនតែន

សូមបង្ហាញនូវវង់តន្ត្រីមួយទៀត ដែលបំរើក្នុងវង់ល្ខោនតែន ។ ប្រជាជននៅភូមិភាគឥសាន្តជាអ្នកថែរក្សានិងគោរពប្រពៃណីជាតិរបស់ខ្លួនជាក់លាក់ ពិសេសគេបានថែរក្សាសម្បត្តិវប្បធម៌សិល្បៈ បទភ្លេងចម្រៀង រចំប្រជាប្រិយ រចំតែននិងល្ខោនតែនដែលមានលក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទំនៀមទំលាប់ពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។ ឯល្ខោនតែនជាវង់ល្ខោនមួយដែលច្រើនតែប្រើបទចំរៀងជាបរិយាកាស និងបង្ហាញនូវតួអង្គនីមួយៗសាសងគ្នាតាមរយៈនៃបទចំរៀងដែរ ។ នៅពេលពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំម្តងៗបងប្អូនខ្មែរយើងនៅភូមិភាគនោះ តែងតែប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យនៅតាមវត្តអារាមឬនៅក្នុងទីប្រជុំជនតាមភូមិផ្សេងៗ ដើម្បីជួបជុំគ្នាអបអរសាទរទទួលទេវតាថ្មី និងសុំពរជ័យសិរស្សស្តិសុភមង្គល វិបុលសុខគ្រប់ប្រការ និងបានបញ្ចេញទឹកចិត្តសោមនស្សសប្បាយរីករាយ រាំច្រៀងតាមសប្បាយ មានរចំប្រជាប្រិយ រចំតែន រាំវង់ រាំក្បាច់ និងល្ខោនតែនជាដើម ។ ឯល្ខោនតែននេះ មុននឹងចាប់សំដែង គេត្រូវរៀបចំពិធីរំលឹកគុណគ្រូបាណ្ឌយ ព្រះពិស្ណុការជាមុនសិន ។

ការសំដែង

ដំបូងឧបករណ៍តែនចាប់ផ្តើមប្រគុំឡើង អ្នកច្រៀងក៏ចាប់រងារជាមួយតែនចំនួន៣ចប់បន្ទាប់មកអ្នកច្រៀងចាប់ច្រៀងបទឧទ្ទិសរៀបរាប់អំពីគុណប្រការ បុព្វទេវតានិងព្រះពិស្ណុការសូមជួយប្រសិទ្ធិសិល្បការសិល្បការនីក្នុងវង់ល្ខោនតែននេះ ឱ្យបានសុខសប្បាយ

មានជ័យជំនះគ្រប់ទិសទី ។ លក្ខណៈបែបបទក្នុងវង់ល្ខោនតែនេះ របៀបប្រើបទភ្លេង ភាគច្រើនជាបទមហោរីចង្វាក់១ជាន់ ២ជាន់និងបទរាំវង់បូរាណ ។ ឯបទមហោរីដូចជា បទនួនស្រី បទស្និដ្ឋងចន្ទី បទផ្កាក្រុង បទបុណ្យអណ្តែត បទដួងចំប៉ា បទកូឡាប ប៉ាក់សេ បទកូឡាបណាងម៉ៃ បទឡាវល្លមសំផាន់ បទឡាំកេវ បទឡាំលាវ ។ល។ ឯការសំដែងច្រើនតែជាភ្លេងខ្លីៗក្នុងមនោសញ្ចេតនាសប្បាយរីករាយ និងមានការទំនាក់ ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមកមានការផ្តោតផ្តងសាសងវិវាងតួរសង្សារស្នេហាបរិសុទ្ធ តាមមូល ដ្ឋានរបស់ខ្លួន និងច្រើនលើកសរសើរពី ធម្មជាតិ ទឹក ដី ព្រៃព្រឹក្សាមធ្យាជាតិផង ។

៨- វង់តន្ត្រីល្ខោនបាសាក់

បន្ទាប់ពីវង់នេះទៅសូមបង្ហាញជូននូវវង់តន្ត្រីមួយទៀត ដែលសំរាប់បំរើប្រចាំការក្នុងវង់ ល្ខោនបាសាក់។ វង់ល្ខោនបាសាក់នេះ អ្នកនិពន្ធគ្រាន់តែរៀបរាប់ជូនដោយសង្ខេបខ្លីៗ មិនបានរៀបរាប់ពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃវង់នេះ សូមអភ័យទោសជាមុន ។

តាមការស្រាវជ្រាវ វង់ល្ខោនបាសាក់នេះ គឺមានកំណើតកើតជានៅក្នុងខេត្តបាសាក់ កម្ពុជាក្រោម ។ ពីដើមឡើយគេហៅថាល្ខោនទ្រើងឃ្លោក ព្រោះល្ខោននេះគេបានហ្វឹក ហ្វឺនបានចេះដឹងក្រោមទ្រើងឃ្លោកនោះឯង ។ នៅពេលនោះគ្មានរោង គ្មានកន្លែង ហាត់ត្រឹមត្រូវទេ គឺហាត់នៅក្រោមទ្រើងឃ្លោកតែម្តង ប្រសូតចេញពីទ្រើងឃ្លោក ហើយបានបង្ហាញខ្លួន សំដែងជូនប្រជាជននៅពេលធ្វើបុណ្យទានតាមវត្តអារាមផ្សេងៗ នៅតាមស្រុកនានាក្នុងខេត្តនិងឆ្លងពីខេត្តមួយទៅខេត្តមួយទូទាំងទឹកដីកម្ពុជាក្រោម ។ លុះមកដល់ឆ្នាំ១៩៣០ វង់ល្ខោននេះបានចូលមកដល់រាជធានីភ្នំពេញយើង ដឹកនាំ ដោយថៅកែម្នាក់ឈ្មោះធាត្រួន ជាអ្នកគ្រប់គ្រងវង់ល្ខោននេះ ។

ដំបូងល្ខោននេះបានសំដែងនៅលើទូកប៉ុកចាយចតនៅចំពីមុខវត្តឧណ្ណាលោមភ្នំពេញ ។ នៅពេលក្រោយមកទៀតល្ខោននេះបានចូលសំដែងនៅក្នុងរោងតែម្តង។ ចំណែកក្រោយ មកសិល្បករសិល្បការិនីនៅភ្នំពេញមួយចំនួន បានទំនាក់ទំនងសហការណ៍គ្នាប្រមកលំអ

និងរៀនសូត្រពីគ្នាបង្កើតស្នាដៃជារឿងបូរណភ័ក្តិដូចជាបទចម្រៀងនិងភ្លេងបញ្ចូលបន្ថែម
មួយទៀតធ្វើឱ្យតម្លៃទិពលនិងសោភ័ណនៃល្ខោននេះ បានល្អប្រណីតទាក់ទាញទឹកចិត្តទស្សនិក
ជនជនចូលរួមទស្សនាជាច្រើនតាំងពីពេលនោះរហូតមកទល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ឧបករណ៍តន្ត្រីសំរាប់បំបើកក្នុងរង្វង់ល្ខោននេះមានចំនួន១១មុខគឺ : ១-សួរធំ ,២-សួរតូច,
ហៅឡុក, ៣-ឡោ, ៤-ឈឹងចៅ , ៥-ឡោតា ,៦-ចាំន់ , ៧-ឆាប, ៨-ទ្រង្គិ
៩-ទ្រង្គេ,១០-ឃឹមតូចនិង១១-ឃឹមធំ។ ក្រៅពីនេះ មានឧបករណ៍សំរាប់តាមតួសំដែង
និមួយៗដូចជា ហ្លួនដំបង ហ្លួនធ្លឹត ហ្លួនធ្លួ ហ្លួនដាវ និង ចាក់សាប ។ល។

របៀបសំដែង

មុននឹងបើកឆាកសំដែងរឿងផ្សេងៗជូនទស្សនិកជនទស្សនាកំសាន្ត គេត្រូវធ្វើពិធីហោម
រោង ដើម្បីបូងសូងរំលឹកនឹកគុណគ្រូបាឡាយ ព្រះពិស្ណុការ លោកតាឥសិ ព្រះឥសូរ
ព្រះនរាយណ៍ សូមនិមន្តអញ្ជើញយាងមកស្ថិតនៅលើអសនៈនេះ ដើម្បីប្រសិទ្ធិប្រក់ព្រំ
សិស្សគណកូនចៅទាំងអស់គ្នា បានសុខសួស្តីស្មារតីចងចាំរាល់ការសំដែងទូទៅឱ្យឈ្មោះ
ពិរោះល្បីទៅសព្វទិសទី ។

តាមការពិនិត្យពិចារណាទៅលើរូបភាពនៃល្ខោននេះ ចំពោះបទភ្លេង ចំរៀង សំលៀក
បំពាក់និងហ្លួនជាទូទៅគឺ: ជាទម្រង់ល្ខោនមួយដែលបានទទួលនូវវប្បធម៌ចំរុះ ព្រោះក្នុង
ចំណោមក្បួនក្បាច់នៃការសំដែងផ្នែកចំរៀងក៏ដូចជាបទភ្លេង គឺមានឥទ្ធិពលមកពីប្រភព
ចិនមួយចំនួន ពីប្រភពវៀតណាមមួយចំនួនតូច ពីប្រភពក្លឹងមួយចំនួននិងចេញពីប្រ
ភពអាភ័បមួយចំនួនដែរ ក្រៅពីនោះគឺបទរបស់ខ្មែរទាំងអស់ប្រហែល៨០ភាគរយ ។

របៀបរបបសំដែងរបស់ល្ខោនចាស់កំមុននឹងសំដែងរឿងផ្សេងៗជូនទស្សនិកជនទស្សនា
គឺត្រូវធ្វើពិធីហោមរោង រំលឹកគុណគ្រូបាឡាយ ព្រះពិស្ណុការ ដើម្បីសូមយាងអញ្ជើញ
ចារមីមកស្ថិតលើទីអសនៈ ។ បទដែលត្រូវប្រគំថ្វាយក្នុងពិធីហោមរោងនោះមាន :
១-បទសាធុកា(ចាសាក់), ២-បទលើកករបង្ហំ,៣-បទសារ៉ាង់១ឡា១, ៤-បទសារិយ៉ាង
និង ៥-បទសាំងការសេន (សំរាប់រាយតួឬបង្ហាញតួមាន : តួស្តេច តួនាង តួនាមីន

តួយក្ស (តួថ្មក្រាណ) ។ ឯបទភ្លេងចាស់ក៏សុទ្ធមានចំនួន៣០បទ មានឈ្មោះដូចខាងក្រោម :

១-បទលោមធូ	២-បទលោមតឹង
៣-បទលោមស្នើ	៤-បទលោមចំហៀង
៥-បទលោមក្មេង	៦-បទផាត់ជាយ
៧-បទផាត់ជាយយក្ស	៨-បទសុរិយង់
៩-បទសំពោង	១០-បទអង្គរាជស្តេចផ្ទុំ
១១-បទអង្គរាជយក្ស	១២-បទបំពេរចាស់កំ
១៣-បទទំនួញចាស់កំ	១៤-បទទំនួញបារាំង
១៥-បទចំពីកើច	១៦-បទចំពីយក្ស
១៧-បទសន្តែសន្តិក	១៨-បទកនដាវ
១៩-បទរាប់សួន	២០-បទវិយាង
២១-បទរណ្តត	២២-បទរាំងតឹងតាំង
២៣-បទរាំងកងជិវ	២៤-បទរាំងចែកទំព
២៥-បទរាំងកំសត់	២៦-បទរាំងយុងក្ស
២៧-បទរាំងហៃណាំ	២៨-បទខ្សេងស៊ី
២៩-បទដួវយីសាស៊ី	៣០-បាទ្យម៉ាន

ក្រៅពីនោះនៅមានបទមហោរីមួយចំនួនបន្ថែមទៀត :

១-បទណាយរើ	២-បទរូម៉ាំងស៊ីក្ស
៣-បទរតាំង	៤-បទចាក់សាប
៥-បទម៉ែអន	៦-បទកញ្ជ្រោកចេកចាច
៧-បទទំនួញព្រះកែវ	៨-បទសរកាមទេព
៩-បទស្រីស្រណោះ	១០-បទឡាវលាង

១១-បទនិរិកាភី	១២-បទនិរិលវង្វែក
១៣-បទស្រីស្រណោះ	១៤-បទអារិក្ខម៌ប្រាយពរ
១៥-បទដាយីដាយីរ	១៦-បទកូឡាបណាងម៉ែ
១៧-បទកូឡាបបែលិន	១៨-បទកូឡាបចាត់ដំបង
១៩-បទស្នេហារពេញចិត្ត	២០-បទស្នេហាអស់សង្ឃឹម
២១-បទផ្កាស្រពោន	២២-បទកន្លង់ក្រែបផ្កា
២៣-បទដួងចំប៉ា	២៤-បទទោចយំ
២៥-បទដួងចំប៉ាក្លាយ	២៦-បទសយលំហួន
២៧-បទសយភ្លេង	២៨-បទបុប្ផអណ្ណត
២៩-បទឡាវឡិន	៣០-បទភ្លេងមាំមួន
៣១-បទខ្មែរឡើងព្រះពន្លា	៣២-បទទេពធីតា
៣៣-បទននីរងហាយ	៣៤-បទនរោត្តម
៣៥-បទរំជី	៣៦-បទដីណ្ណារឿ
៣៧-បទភ្លេងមរកត	៣៨-បទណាងឆ្លូន
៣៩-បទស្រែងចង្កុំ	៤០-បទសែងដៀន
៤១-បទនឹកណាស់	៤២-បទរលកផ្លូវប្រាំង
៤៣-បទជិនបាំងឡាង	៤៤-បទជិនតាយរ
៤៥-បទសំឡឹងព្រះចង្កុំ	៤៦-បទកូឡាបរោយ
៤៧-បទកូឡាបក្រពុំ	៤៨-បទខ្លែមស្រម័យ
៤៩-បទបុប្ផរឿងចាន់	៥០-បទចៅព្រាហ្មណ៍
៥១-បទដំណើរខ្មែរ	៥២-បទចុងយឹម
៥៣-បទបិនដំដែក	៥៤-បទកែវជីវី
៥៥-បទភ្លឹកភ្លក់	៥៦-បទជំនោរខែប្រាំង

៥៧-បទវាល់តូច	៥៨-បទអាទិឃើហាវៃ
៥៩-បទដីរលេងភ្នក	៦០-បទនាងកង្រី
៦១-បទចុងស្រល់	៦២-បទចានុននាអន
៦៣-បទចុងអូ	៦៤-បទកល្យាណ
៦៥-បទសេតាដកហាត់	៦៦-បទសេតាយសច្ចៀង
៦៨-បទចុងតាបក	៦៩-បទកាបិលឡេឡា

ក្នុងនោះនាំមានបទភ្លេងមួយចំនួនទៀត ដែលត្រូវយកមកប្រើនៅក្នុងវង់បាសាក់នេះ ប៉ុន្តែការស្រាវជ្រាវយកមកបង្ហាញជូនដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ សំរាប់កំណត់សំគាល់ នូវប្រភេទបទភ្លេងផង ។

៤. ពិធីសំពះត្រូវផ្អែកតម្រូវបុព្វធាន៍ខ្មែរ

ជាស្មុំក្នុងបរមរាជវាំងមានអាយុជាច្រើនស.វមកហើយ មកដល់សព្វថ្ងៃនេះយើងខ្ញុំ បានចម្លងតាមដើមទាំងស្រុង ទុកសំរាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយរៀនសូត្រតាម ។ ពិធីសំពះត្រូវនេះជាពិធីមួយមានសារៈសំខាន់ណាស់ សំរាប់កម្មសិក្សាការិនិងសិល្បករ សិល្បការិនិព្រមទាំងនរណាដែលមានជំនឿទៅលើបុព្វការីជន មានមាតាបិតានិង ត្រូវបានប្រោយជាដើម ។ ព្រោះរូបភាពនៃទង្វើនេះ មានលក្ខណៈអប់រំផ្លូវកាយវាចារចិត្ត និយាយរួមអប់រំផ្នែកសីលធម៌សង្គម ។ ម្យ៉ាងទៀតជាចិត្តសាស្ត្រមួយនាំមកនូវកត្តាធុម័ត នៃមនោសញ្ចេតនាផ្សារភ្ជាប់រវាងមាតាបិតានិងបុត្រ-បុត្រីការវាងត្រូវបានប្រោយនិងសិស្ស

ជាប្រពៃណីស្តុពីបុរាណមក ជានិមិត្តរូបឬជារូបមន្តនៃការបណ្តុះបណ្តាលនូវពុទ្ធិ និង គុណធម៌សំរាប់សិស្សានុសិស្សគ្រប់រូប ។

រូបភាពពិធីសំពះគ្រូ

ក. ពិធីសំពះគ្រូធំ ក្នុងវង់ពិណពាទ្យ

ពេលប្រារព្ធពិធីមុនតំបូង ត្រូវនិម្មតការព្រះរតនត្រ័យ " នមោតស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស " (៣ចប់) ពុទ្ធិ អរធនំ ករោមិ .ធម្មំ អរធនំ ករោមិ, សឃំ អរធនំ ករោមិ " ។

យើងខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យអញ្ជូលី ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះ

បរមត្រូ បរមនាថ បរមបរពិត ស្ថិតនៅលើផែនភពព្រះធរណី គឺវិបុលតា ពីក្បាលព្រៃ
 ភ្នំក្រំថ្ម បឹងបូ ទន្លេផលសា ទេព្វាស្ថិតនៅលើវិមានអណ្តែតសោឡសំដាន់ ព័ន្ធក្រឡា
 មហាប្រថពី ស្តេចក្រុងពាលី ម្ចាស់ទឹកម្ចាស់ដី អ្នកតាចាស់ស្រុក ភូមិដ្ឋានរដ្ឋសិមា
 សូមអញ្ជើញយាងព្រះត្រូកំណើតបង្កើតរូបរាងកាយយើងខ្ញុំមកស្ថិតក្នុងទីនេះសូមអញ្ជើញ
 ត្រូធំប្រកុំតម្រូវស្រឡៃ គងសួរ សំភោរ រនាត ពាឡពិណ សូមមកប្រសិទ្ធិពររបស់ស្តេច
 ជ័យមង្គល វិបុលសុខដល់កូនចៅគ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ១-បទសាធុការ ។
 - ឧ កា ស យើងខ្ញុំអញ្ជើញព្រះត្រូព្រាហ្មណ៍មកស្ថិតនាពិធីរោងនេះ ឧ កា ស
 វន្តិអាចារិយ៍ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២-បទត្រាក់ដំ ។
 - ឧ កា ស វន្តាសិសិទ្ធិ ព្រហ្មចតុលោកបាលនាថ ឥសិសិទ្ធិ អនុត្តរំ ។
 ភ្លេងប្រគំ : ៣-បទឆ្លិត ។
 - វន្តាចាថេ អាចារិយោសិទ្ធិ ទមត្តយ៉ាមី អហំវន្តាមិ។ ភ្លេងប្រគំ : ៤-បទពញាដើរ
 ឬ"ឡាដិន" ។
 - ឧ កា ស ពិយោថេវ មនុស្សានំ ឧកាសតេ កាមេច្យបេ អថចក្ខា សយរ
 សទរទេ ចន្ទរទេ វិមានេ ទិបេរ ថេចរាមេត វណ្ណធុម្មាធុម បច្ចុយំ ទថេ រោចរដ្ឋ
 រវេ សណែយជន្តា បដិណាមាទរជតាសន្ធិ ថេយំ មុនីវច្ឆនំ សាធុមេ សុនន្ត ។
 ភ្លេងប្រគំ : ៥-បទ ហាក់ ។
 - ទ រ ម នៈ ប ពិតើយ យើងខ្ញុំសូមស្តេចយាងទៅបុត្រទេពធីតាទេព្រ័ក្យ ដែល
 ស្ថិតនៅគ្រប់ទិសទីតំបន់ សព្វដោយព្រៃភ្នំក្រំថ្ម សមុទ្រ ទន្លេ បឹងបូរ វាលរាប
 ក្នុងចំនីងទូលអង្គនឹងរក្សានូវស្មេត្រង់ត្រ ស្ថិតនៅទិស្ថានវិមានអណ្តែតគ្រប់អង្គទាំងអស់
 ខ្ញុំសូមអុជទៀនធូបច្បាយ សូមពរជ័យឱ្យទានឈ្នះមារសត្រូវទាំងឡាយ ធុក។ ថោ។
 ស្វាហយៈ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៦-បទគ្គិ ។
 - ទមោមិ សក្កាមិ សក្ការំ សូមអញ្ជើញឥន្ទ្រាធិរាជទាំងព្រះបរមនាថ ព្រះចិត្តលោក
 បាល ព្រះពិស្តការ ដែលស្តេចយាងមកទីនេះ សូមព្រះគុណប្រសិទ្ធិឱ្យកូនសិស្សប្រុស

ស្រីឈ្មោះមារសត្រូវគ្រប់ទិសទី សូមឱ្យបានដូចផ្ការីកចេកខ្ញុំ សិទ្ធិស្វាហៈ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៧-បទភោគីកតវាត់

-ពិឃោស្រី បនត្តរ ឧ កា ស ខ្ញុំសូមព្រះអង្គសូមអរធនា ព្រះបរមលីណា វាតទីណា កទិកុណា អត្ថុទិទៀ អេបិនម៉ុងខំដំឡកកាឡេ សូមអញ្ជើញមកសករចុតតុ ថោពុស្វាហៈ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៨-បទតំបងកាល់ ។

-ឧ កា ស ខ្ញុំសូមទេវព្រះក្ស័រមែន មានសិទ្ធិសក្តិស្ថិតនៅផែនស្ថានសាសព្វ បព្វតា ខ្ញុំសូមអញ្ជើញសម្តេចសាមណេរិទ្ធវិស្ណុឯកកំហែងបរិសេស ព្រះនាគវិទូក្រៃ កំហែង ព្រះសច្ចៈអ្នកតែងឡានមកជាសាក្សីកំហែងពេជ្រ ឱ្យជ័យព្រះស្រីវិទូត្រ័យឱ្យសាធុការ ឱ្យសូមបង្គំ សច្ចំ ខន្តិ ព្រះបារមីទិព្វញាណ ព្រះបាទទស្សមរៈរាជឡើងផ្កានន្ទរអស់សច្ចំ បំបាំងបាត់ សូមអញ្ជើញបងប្អូនសព្វព្រះធរណីសំដែងវិទ្ធិឱ្យពរយើងខ្ញុំ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៩-បទកាម៉ាន់ ។

-បពិត្រ យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមនិទាយ ថ្វាយបង្គំ សូមនិមន្ត លោកត្រូវកំហែង ហានុមានដែលស្ថិតដោយបព្វតានានាផងទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមអញ្ជើញស្តេចព្រះវេស្សវន្ត ស្តេចកុរុវេរោរាជវៃឆក់ ឆក់វៃ អ្នកតាចាស់ស្រុករក្សាផែនភពគ្រប់តំបន់ សូមអញ្ជើញ សំដែងវិទ្ធិទាំងឡាយគ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ១០-បទម ហារិទ្ធិ ។

-ឧ កា ស ខ្ញុំអរធនា សម្តេចព្រះត្រូវអាចារ្យ ព្រះសហំ ព្រះត្រី ព្រះខ្លាយព្រះបុតិ ព្រះភសិ១៨អង្គនិងព្រះពិស្ណុការ ព្រះវេស្សកម្មបញ្ច ខេ ខេ ទេវបុត្រ ព្រះមហោសថ សូមព្រះអង្គទ្រង់មេត្តាស្តេចយាងមកកងប្រថាប់លើទីបូជា សូមព្រះអង្គប្រសិទ្ធិឱ្យសិស្ស ទាំងឡាយបានសុខជវនណាធិតា ។ ភ្លេងប្រគំ : ១១-បទសាម្មា "រាជានំ" ។

-ឧ កា ស បពិត្រ ខ្ញុំទូលព្រះបង្គំសូមអរធនា និមន្ត ស្តេចយាងព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ៍ទាំងពីរព្រះអង្គដែលមានរស្មីបំភ្លឺមនុស្សលោកទាំង៤ទិសនេះ សូមឱ្យពរប្រសិទ្ធិ មានវិទ្ធិ បារមី សុខសេណៃ ចយុជវាទិត ។ ភ្លេងប្រគំ : ១២-បទស្វិខណ្ឌសមុទ្រ ។

-ពិឃោនមនុស្សនិ មទរៈ ឧតថេបញ្ច វច្ឆសាត តយោ អលោករោតិ យោប

ចេញ សិទ្ធិតោរឆ្នោ ចបសទកំ វេទនៈ សុវណ្ណរចថ ចម៍ហិធិថានៈត្ស្រហន្តិ ។ ភ្លេង
ប្រគំ : ១៣-បទជើតណ្ណាន។

-ឧ កា ស រស្មីថ្ងៃនេះជាថ្ងៃជោគជ័យ សិរស្មស្មិល្អ ពួកខ្ញុំទាំងអស់គ្នាសូមនម្យការ
ថ្វាយបង្គំព្រះឥសូរ ដែលជាគ្រូយក្ខំទាំងឡាយ សូមយាងមកឱ្យពរសាធុការ ឱ្យបានដូច
សេចក្តីប្រាថ្នា ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៤-បទសន្តិកក្នុង ។

-ពិ ហោ ស រាជ រន្ទំ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៥-បទរាជព្រះបាទសន្តិ

-ពិ និស យំ ន មាមិ ហំ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៦-បទភិរិបិរិ ។

-បពិត្រិយ យើងខ្ញុំសូមអញ្ជើញនាងវិណិជាត្រីយ៍ ដែលមានវិទូចេស្តាស្ថិតក្នុងបុព្វ
កាលមហាសមុទ្រ ព្រៃហោមពាន្តផងទាំងឡាយនានា ព្រាយពិសៀ សន្ធមា សន្ធរស់
នូវវណិទាំងឡាយ សូមជូនពរឲ្យយងលំយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា មានសិរស្មស្មិជ័យមង្គល
គ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៧-បទខែកបរឆេក ។

-ឧ កា ស វន្តាព្រហ្មា សមេនានិមន្តព្រះមហាឥសីជាច្បង ដែលមានវិទូសែងសាយ
គ្រប់ជំពូទីពនេះ សូមនិមន្តព្រះឥសីអគ្គិនេត្រ ឥសីភ្នែកគោណី ឥសីភាសព្វ ឥសីធ្មេច
នេត្រ ឥសីកក្រវែង ឥសីពុទ្ធមង្គល ឥសីមុនីតេជ្ជា ឥសីតាបស ព្រះមហាឥសីទាំង
អស់គ្រប់អង្គសូមនិមន្តមកឱ្យពរកូនសិស្សគ្រប់គ្នាហោង។ ភ្លេងប្រគំ : ១៨-បទជើត។

-ឧ កា ស យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាលើកហត្ថាដាក់លើសិរសី ថ្វាយបង្គំបួងសួងអញ្ជើញ
ព្រះឧមា នាងទេវេត សូមស្តេចយាងមកឱ្យពរជ័យសព្វសាធុការដល់កូនសិស្សគ្រប់គ្នា
សូមអញ្ជើញទេពធិតាទេពអប្សររបរកញ្ញា ព្រមទាំងព្រះនាងព្រះធរណីមណីមេខ្សា
ទេវិមែព្រះយោស៊ុកនោមស៊ុមានកុណាធ្ងន់ដ៏ក្រៃលែង សូមយាងមកឆាប់ៗយើងនឹងថ្វាយ
សក្ការៈបូជាហើយសូមពរបានសុខសុវត្តិកំចាត់ភ័យ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៩-បទជើតណ្ណិង។

-ឧ កា ស ពិហោការវណំ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២០-បទបថម ។

-ធីរិ សុរិយំ វិណារំ នមាមិហំ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២១-បទរុករុន ។

-យើងខ្ញុំបង្គំចាទទាំងពីរព្រះសុរិវង្ស ដែលទ្រង់មានវិទូជាច្បងក្នុងលោកា យើងខ្ញុំបង្គំ

- ព្រះនរាយណ៍រាមាអស់ពួកអសោរិកពផង ព្រះចក្រវង្សទ្រង់ប្រសិទ្ធិពរឱ្យយើងទាំងឡាយ
 គ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ២២-បទជើងឆាប់ ។
- ស្សីមេថ្មី ច័ថេវច្ឆនៈ លោកានំថេវច្ឆា មឡមេសតេវេច កេច្ឆកានំ ចេព្រះសុំព្រះ
 តាម្មាព្រះសិទ្ធិមេ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២៣-បទមហាជ័យ ។
- ឧ កា ស ខ្ញុំព្រះករុណាទូលព្រះបង្គំយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា លើកគ្រឿងសង្ហារះបូជាថ្វាយ
 ចំពោះសម្តេចព្រះត្រូគ្រប់អង្គសូមស្តេចទ្រង់ទសន៍ ទទួលដោយហរទ័យសោមនុស្ស
 គ្រប់ព្រះអង្គហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ២៤-បទសាធុកា ។
- ឧ កា ស យើងខ្ញុំសូមនិមន្តអញ្ជើញព្រះពុទ្ធក្លឹម ព្រះពុទ្ធតេជ្ញៈទាំងពីរព្រះអង្គដែល
 យាងមកកងនេទីនេះសូមទ្រង់ឱ្យពរជ័យសិរីមង្គលដល់សិស្សគ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេង
 ប្រគំ : ២៥-បទផាយរឿ ។
- ឧ កា ស ពុទ្ធិ ធម្មំ សំឃំ ថេរ ឯទិធ ឯហិ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២៦-បទលោហី ។
- ឧ កា ស យើងខ្ញុំសូមនិមន្ត ស្តេចយាងព្រះបាទកងចក្រ ព្រះបាទកងព័ន្ធទាំងពីរ
 ព្រះអង្គសូមយាងមកឱ្យពរជ័យដល់សិស្សគ្រប់គ្នាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ២៧-បទក្នុះ
 គុនម៉ាយ ។
- វន្ទា មិភន្តេ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមអរធនានិមន្តព្រះមហាតសី១០៨ សឹងមានវិទ្ធិសែង
 សាយព្រះបាទមីនោមឆាយសូមស្តេចយាងព្រះព្រហ្មតន្ត្រាទេវបុត្រ ទេវតាសម្តេចព្រះត្រូ
 គ្រប់ព្រះអង្គ សូមយាងកំចាត់បង់នូវធម្មិណីផ្កាត់ ឧបទ្រពចង្រៃអ្វីៗកុំបិទានឡើយ ។
 ភ្លេងប្រគំ : ២៨-បទព្រហ្មកិបដិន ។
- ខ្ញុំព្រះករុណា ទូលព្រះបង្គំខ្ញុំក្រាបថ្វាយបង្គំ និមន្តស្តេចយាង អញ្ជើញគ្រប់ព្រះអង្គ
 ជំរះព្រះកាយព្រះអង្គឥឡូវនេះហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ២៩-បទឡុងសុង ។
- យើងខ្ញុំព្រះករុណាសូមអរធនានិមន្តស្តេចយាងអញ្ជើញព្រះត្រូគ្រប់ព្រះអង្គទាំងអស់គ្នា
 សោយនូវបង្ហាន់ព្រះស្វាយក្រហា ចំណីតាមតែសព្វព្រះរាជហរទ័យគ្រប់អង្គហោង។
 ភ្លេងប្រគំ : ៣០-បទសែនឡាវ"សែនព្រេន" ។

- យើងខ្ញុំសូមអញ្ជើញស្តេចព្រាយ ដែលនៅគ្រប់តំបន់ជិតឆ្ងាយសូមអញ្ជើញព្រះបាទមី ព្រាយក្បាល៨ ព្រាយអាកាស ព្រាយសំពោងសក់ធំ ព្រាយបិសាបរាជទូតទាំងឡាយ សូមមកទទួលថ្វាយជូនមានទាំងផ្កាលាចនេះជាដើមម្ហូបចំណីគ្រប់មុខគ្មានខ្វះអ្វីឡើយ ។
 ភ្លេងប្រគំ : ៣១-បទប្រយទៅតក ។

- ឧ កា ស ខ្ញុំព្រះករុណា ទូលព្រះបង្គំទាំងឡាយ សូមបួងសួងរំលឹកដល់គុណព្រះ ត្រូវគ្រប់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់និមន្តស្តេចយាង អញ្ជើញមកគង់ក្នុងរោងរម្យនេះ (រោងសំ ពះត្រូវហើយនឹងបានទទួលនូវវត្ថុគ្រឿងសក្ការៈបូជាដែលយើងខ្ញុំរៀបចំថ្វាយជូនជាសំបេច ហើយនេះសូមក្រាបថ្វាយបង្គំយាងអញ្ជើញព្រះត្រូវគ្រប់ព្រះអង្គ ទៅកាន់ទិស្ថានព្រះអង្គ ដូចដើមវិញហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៣២-បទរៀនធៀន (បទិលពពិលរាំថ្វាយឬសូត្រ ធម៌ជយន្តោ) , ៣៣-បទជើតជូនត្រូវ , ៣៤-បទឈប់ (ក្រៅរាំ)- បញ្ចប់ពិធី ។

រណ្តាប់រៀបចំពិធីសំពះត្រូវធំ ផ្នែកតន្ត្រី

១- បាយសី ៩ជាន់ ១គូ	២- បាយសី ៧ជាន់ ១គូ
៣- បាយសី ៥ជាន់ ១គូ	៤- បាយសី ៣ជាន់ ១គូ
៥- បាយសីបាំឆាម ១គូ	៦- ស្នាធម៌ ធម្មតា ១គូ
៧- ដួងឡៅ ១គូ	៨- សំពត់អារភ្លេងស្តាំ
៩- ចេកទុំ២ស្លឹក	១០- ផ្លែឈើ ១គូ
១១- បង្កែម ១គូ	១២- ចង្ហាប ១គូ
១៣- មាន់ស្មោ ១គូ	១៤- ក្បាលត្រូវកង្កិន ១គូ
១៥- ទឹកបូណាត ១គូ	១៦- បារី ៥
១៧- ស្វា ៥	១៨- ប្រេងម្សៅ
១៩- ទឹកអប់ ១គូ	២០- ទឹកមួយផ្តិលធំ

បទក្មេងសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងពិធី

ផ្នែកនេះ គឺសូមបង្ហាញបញ្ជាក់ជូននូវអត្ថប្រយោជន៍នៃឈ្មោះបទក្មេងនីមួយៗ ដែលសំរាប់ប្រគំថ្វាយជូនចំពោះ បារមីនីមួយៗនៅពេលប្រារព្ធពិធីសំពះត្រូ ។

១-បទសាធុការ : -សំរាប់ប្រគំគោរពវិលីកគុណគ្រូបាធុរាយ ដែលបានដឹកដៃបំភ្លឺផ្លូវផ្តល់នូវចំណេះវិជ្ជាដល់ខ្លួនឬប្រគំនៅពេលឧទ្ទិសអនុមោទនាធិស្ឋានិស្សង ត្រេកអរនូវអំពើល្អនោះផង ។

២-បទត្រាក់ធំ :-សំរាប់ប្រគំកំដរអ្នកមានឫទ្ធិចេស្ដា ឧទ្ទិសសិលវេទមន្ត មានព្រះឥសូរ ព្រះនរាយណ៍និងអវលោកិត្យៈ ជាដើម ។

៣-បទផ្ចិត :-សំរាប់ប្រគំជូនដំណើរឥសិវិទ្ធិព្រហ្មចតុលោកបាយ និងស្ដេចសិម្ពលីក្រុននៅពេលហោះហើរប្រពាតព្រៃពិក្សាកំសាន្តកាយឬយាងទៅកាន់នគរសិរិលង្កា ។ ដោយឡែកទ្រង់យាងទៅកាន់បង្គោបក្រុងរាមណាសូរ ជាកងសេនាឃោធាសុរាស័ន្ធជិតផង ។

៤-បទពញាដើរ :-សំរាប់ប្រគំអមព្រះដំណើរព្រះមហាក្សត្រនិងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ឬដំណើរក្រុមទេពមនោរម្យ ចេញទៅក្រសាលឧទ្យាន និងវិលត្រឡប់ចូលក្នុងនគរវិញ ។

៥-បទ . . . . . ហាក់ :-សំរាប់ប្រគំជូនដំណើរសម្ដេចព្រះមហាសុនន្តមេហោះហើរ ជួយសង្គ្រោះមនុស្សសត្វទាំងឡាយឆ្លងកាត់ពិនិតមមួយទៅនិតមមួយទៀត ។

៦-បទភ្នំ :-សំរាប់ប្រគំជូនដំណើរទេវបុត្រធីតាទេព្រក្ស៍ដែលស្ថិតនៅស្ថានវិមានអណ្ដែតសោឡស័ជាន់ស្ថិតនៅលើព្រះមហាស្ដេចធំត្រ ឬព្រៃព្រឹក្សា ជ្រោះភ្នំក្រំថ្ម ជ្រលងដងអូរ បឹងបូរ វាលរាប ។

៧-ភោទិភពធាន :-សំរាប់ប្រគំដំណើរព្រះឥន្ទ្រាធិរាជនិងព្រះបាទយមរាជ ព្រះចិន្ដលោក ចាលមានវិទ្ធិចេស្ដា សូមយាងមកប្រសិទ្ធិពរបវរស្នស្និឱ្យសិស្សគណ បានសុខចំរើនរុងរឿងតរៀងទៅ ។

៨-បទដំបងកាល : -សំរាប់ប្រគំបង្គំអរធានាព្រះបរមណីណារាត័ទីណា ប្រកបដោយបារមីខ្លាំងក្លាលើលោក សូមយាងមកប្រគំព្រំដល់កូនចៅសិស្សគណឱ្យបានសុខគ្រប់គ្នា។

- ៩-បទកាមាត់ : -សំរាប់ប្រគំយាងអ្នកសច្ចំ ខន្តី ចារមីទិព្វញ្ញាណ ឧស្សបរៈកំហែងពេជ្រ ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ៍ ចមក្សត្រេកោដិ វិនិច្ឆ័យខ្មែរ សូមយាង មកប្រសិទ្ធិពរដល់កូនចៅបានជោគជ័យផង ។
- ១០-បទមហាវិទ្ធិ : -សំរាប់ប្រគំយាងអញ្ជើញស្តេចហេតុមាន កំហែងចាដាលនិងស្តេច យាងព្រះវេសន្យវន្តីកុរុរាជ វៃឆក់ឆក់វៃ មកសំដែងវិទ្ធិចាដិហារ្យគ្រប់ព្រះអង្គទាំងអស់ ក្នុងពិធីមហារោងជ័យនេះ ។
- ១១-បទសាម្មា ឬរោទិ៍ពាជាន់ : -សំរាប់ប្រគំអរធនា សម្តេចព្រះត្រូវអាចារ្យព្រះមហា ឥសិ១៨អង្គ ព្រះពិស្ណុ ព្រះវេសកម្មទេវបុត្រមកប្រសំព្រហ្មឱ្យកូនចៅបានសុខគ្រប់គ្នា ។
- ១២-បទស្វិរខន្ធសម្ពុទ្ធ : -សំរាប់ប្រគំយាងព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ៍មកបំភ្លឺទិសទាំងបួនឆ្នង ផ្ទៃជលសាដើម្បីរក្សាសុខ។
- ១៣-ជើង ឈាន : -សំរាប់ប្រគំជូនដំណើរអ្នកមានសិលព្រហ្មវិហារធម៌ សច្ចំ ខន្តី ឥសិ តាបស និមន្តប្រសំព្រហ្ម ។
- ១៤-បទ សន្តិកក្នុង : - សំរាប់ប្រគំជូនដំណើរព្រះឥសូរជាត្រូនៃយក្ខ ឬ ដំណើរនៃពួកទង្គិយក្ខ ដែលចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងបច្ចាមិត្តនៅសមរម្យមិផ្សេងៗ ។
- ១៥-រងព្រះបាទសង្គមី : -សំរាប់ប្រគំថ្វាយព្រះមហារាជតេជ្ជវិទ្ធិ យាងមកទទួលដង្ហាយ ផ្សេងៗនិងក្រសាលនូវរតំសេនេតន្តិ ជាទិសព្រះរាជហរទយ័ផង ។
- ១៦-បទភិរិបរិវង : -សំរាប់ប្រគំថ្វាយអ្នកមានវិទ្ធិចាដិហារ្យតម្លើងសិលវេន្តមន្តបែងភាគ បំបាំងកាយយ៉ាងខ្លាំងក្លា ។
- ១៧-បទខែកបរឆេត : -សំរាប់ប្រគំយាងអញ្ជើញ និងកំដរគាល់បំរើក្សត្រិយកិណីមាន វិទ្ធិនិងព្រាយពិលៀមកប្រគំព្រំប្រសិទ្ធិពលិការឱ្យកូនចៅ ឬប្រគំជូនដំណើរនាងព្រាហ្មណី ទាំងបួន ក្នុងរឿងព្រះវេស្សន្តរ ។
- ១៨-បទជើងឬដើរ : -សំរាប់ប្រគំព្រះមហាឥសិជាចំបង និងនិមន្តឥសិអគ្គិនេត្រ ឥសិ ធ្មេចនេត្រឥសិភ្នែកគោណី ឥសិភក្រែវែង ឥសិពុទ្ធវង្ស ឥសិមុទិចេជ្ជាទាំងអស់អង្គមក

ប្រសិទ្ធិឱ្យសិស្សគណបានសុខសាន្ត ។

១៩-បទជើងឈើ : -សំរាប់ប្រគំប្លងស្នងឱ្យសូមយាងព្រះនាងទេវត ទេពអប្សរ បវរ
កញ្ញានិងព្រះមនីមេខត្តាទេវវិទូក្រៃ ឧបទ្រព្យទាំងឡាយឱ្យកូនចៅបានសុខគរៀងទៅ ។

២០-បទបឋម : -សំរាប់ប្រគំនៅពេលទំពហានុមានឬស្វាចេញទៅឲ្យរាំងធ្វើពិធីសមយុទ្ធ
នៃពលវេហ៍ ។

២១-បទរុក្ខន : -សំរាប់ប្រគំថ្វាយបារមីធារិសុរិយំនមាមិហំជាបារមី ប្រកបដោយអង្គ
សច្ចៈវៈអង្គលក្រែកន្លង ។

២២-បទជើងឆាប់ : -សំរាប់នៅពេលទំពស្វា និងទំពយក្ស័ប្រយុទ្ធគ្នា ខ្លួនទល់ខ្លួនជាប់
គ្នា ប្រយុទ្ធយកស្លាប់រស់រៀងខ្លួន ។

២៣-បទមហាជ័យ : -សំរាប់ប្រគំថ្វាយព្រះមហាក្សត្រអាសោវិភព មានវិទូគេផ្ទះខ្លាំង
ក្រៃ គ្រង់ប្រសិទ្ធិឱ្យកូនចៅបានសុខ ។

២៤-បទសាធុការ : -បានបកស្រាយពីខាងលើរួចហើយ ។

២៥-បទជាយរៀ : -សំរាប់ប្រគំថ្វាយក្សត្រិយក្ខិណី នាងសន្ធិមារនិងស្តេចព្រាយពិស្ស័
មកទទួលដង្ហាយជាទីភាគចិត្ត ។ លុះសេពសោយរួចហើយ សូមប្រសិទ្ធិកូនចៅបាន
សុខផង ។

២៦-បទលោហ : -សំរាប់ប្រគំនៅពេលអមព្រះរាជដំណើរ ក្រសាលប្រពាទ្យតាមផ្លូវ
ជលសានិងប្រើក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍ គ្រង់ឈុតសពនាងរសតាអណ្ណតទឹក ។

២៧-បទខ្លះតុនមាយ : -សំរាប់ប្រគំយាងព្រះបាទកងចក្រី ព្រះបាទកងពន្លឺលាន់វន្តិបំភី
វិទូប្រសិទ្ធិពរកូនចៅ ។

២៨-បទព្រាហ្មណ៍ដោះចិញ្ចៀនឬព្រាហ្មណ៍កិបវរិន : -សំរាប់ប្រគំយាងបារមី១០៨អង្គ
និងព្រះព្រាហ្មណ៍ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ្រាធិរាជ និមន្តមកកំចាត់ឧបទ្រព្យចង្រៃឱ្យវិនាស
សាបសូន្យទៅ ហើយប្រសិទ្ធិប្រគំព្រំឱ្យកូនចៅបានសុខផង ។

២៩-បទឡងសុង : -សំរាប់យាងបារមីគ្រប់ព្រះអង្គស្រង់ព្រះឥដ្ឋាជីរកាយ សប្បាយ

- ព្រះហរម័យត្រជាក់ត្រជុំ - បរមសុខសួស្តី ប្រសិទ្ធិឱ្យកូនចៅបានសុខផង ។
- ៣០-បទសែនព្រេនស៊ីឡាវ : - សំរាប់ប្រគំយាងនិងកំអរចារមីគ្រប់អង្គធាន់និងសោយ
ព្រះសោយ ដោយសោមន្មទ្រង់ហើយឱ្យពរសព្វសាមុកាដល់កូនចៅផង ។
- ៣១-បទចាចលាច"ប្រួយខេវធាក" : -សំរាប់ប្រគំអញ្ជើញព្រាយក្បាលប្រាំបី ព្រាយ
អាកាសសំពោងសក់ធំ បិសាចរាជភូត ទាំងអស់មកទទួលនូវចំណីអាហារ ចារិស្វា
ផ្កាភី មានបំពងលាចគ្រប់មុខគ្មានខ្លះអ្វីឡើយ ។
- ៣២-បទរៀនជៀន : - សំរាប់ប្រគំនិងកំច្រៀងបង្វិលពពិលថ្វាយចារមីក្រសាលយ៉ាង
សប្បាយឬស្ម័គ្រធម៌ជំនឿផង ។
- ៣៣-បទជើងជួនជួន : -សំរាប់ប្រគំជួនដំណើរចារមីគ្រប់អង្គដែលស្ថិតក្នុងទីនេះសូម
យាងត្រឡប់ទៅកាន់ទីស្ថានកន្លែងដើមវិញ ។
- ៣៤-បទក្រៅវិបុក្ខេងឈប់ : -សំរាប់ប្រគំក្រោយពីចារមីយាងផុតពីមន្ទីរោងជ័យទៅ
កាន់កន្លែងរៀងៗខ្លួន ។

ខ- ពិធីសំពះត្រួត្រួច ក្នុងវង់ពិណពាទ្យ

ធរណ្ណបំរើបច្ច័យគ្រឿងសក្ការៈបូជានិងដង្វាយផ្សេងៗ មានរៀបចំប្រហាក់ប្រហែលជា
មធ្យមនៃពិធីសំពះត្រួត្រួចដែរ ។ មុនតំបូងធ្វើការវតិច្ច នមស្យការ ព្រះរតនត្រ័យ :

-នមោតស្សៈ ភគវនោអរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សៈ(ពាំចប់) ពុទ្ធិអរធនិកោមិ
ធម្មិអរធនិកោមិ សំយំអរធនិកោមិ ។

-យើងខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសូមថ្វាយវន្ទាប្រណម្យអញ្ជូលី ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះបរមត្រូ
បរមបពិតស្ថិតលើផែនភពព្រះធរណីគិរិបច្ចុស្តា ព្រឹក្សាព្រៃភ្នំ ក្រំថ្ម បឹងជួរ ទន្លេជលសា
ទេព្ភាស្ថិតនៅលើស្ថានវិមានអណ្តែតសោឡសំធាន់ពន្លឺក្រលាមហាប្រថពីស្តេចក្រុងពាលី
ម្ចាស់ទឹកដីរដ្ឋសិមាអ្នកតាចាស់ស្រុករក្សភូមិដ្ឋានបានសុខសួស្តី សូមអញ្ជើញយាងត្រូ
កំណើតបង្កើតរូបរាងកាយ ផ្តល់ចំណេះចេះដឹងដល់យើងខ្ញុំរាល់គ្នា សូមអញ្ជើញត្រូធំ

ប្រកុំស្រឡែករាងសួរ សំភោរ រនាត ពាឡពិណ មកប្រសិទ្ធិពររបស់ស្និទ្ធិកូនចៅសិស្ស
 គណនាដោយសិរិមង្គលវិបុលសុខគ្រប់វាគ្មារហោង។ ភ្លេងប្រគំ : ១-បទសាធុការ។
 -ឧ កា ស រន្ធិ អាចារយ័សុខំហោនុ សូមអញ្ជើញព្រះគ្រូព្រាហ្មណ៍ទ្រង់សិលបរិសុទ្ធ
 មកសន្និគភ្នងពិធីរោងនេះជាអធិបតី ។ ភ្លេងប្រគំ : ២-បទចានៈតូច ត្រាក់តូច ។
 -ឧ កា ស ខ្ញុំសូមអញ្ជើញទេព្រ័ក្យ មេ នមានវិទ្ធិស័ក្ត ស្ថិតនៅលើដៃនសាសព្វបុព្វតា
 សូមយាងសម្តេចសាមណេរិទ្ធិក្រែកំហែងព្រះសច្ចៈ អ្នកតែងឡានជាសាក្សីព្រះស្រីវត្ត
 ត្រ័យឱ្យពរសព្វសាធុការ ។សូមបង្ខំនូវអង្គសច្ច័ខន្តិពារមិទិព្វាណទស្សមរៈ សច្ច័បំបាំង
 បាត់សព្វព្រះធរណី សំដែងវិទ្ធិឱ្យពរជ័យហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៣-បទកាម៉ាន់

-ឧ កា ស ពិឃោការវណ៌ សូមអញ្ជើញស្តេចហានុមានវិទ្ធិខ្លាំងក្រៃ មកស្តែងសិល
 កំពាត់ឧបទ្រព្យចង្រៃឱ្យបានសុខសាន្តរៀងទៅ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៤-បទបថម ។

-ឧ កា ស ពុទ្ធិ ធម្មំ សំយំ ថេរៈ ឯទិធចហិ សូមយាងចារមិ
 ព្រះត្រ័យវត្តក្រសាលតាមឆ្នេរ ព្រះគង្វាក់សាន្តព្រះរាជហរទ័យផង ។ ភ្លេងប្រគំ :
 ៥-បទលោហី ។

-ឧ កា ស បពិភេយ ទូលព្រះបង្គំសូមអរធនានិមន្តយាងព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ៍
 ដែលមានរស្មីបំភ្លឺទិពលោកទាំង៤ ចារមិសុខសេណៃរាជយុជវាចិតៈ ។ ភ្លេងប្រគំ :
 ៦-បទស្វីស។

-ឧ កា ស យើងខ្ញុំសូមលើកហត្ថាដាក់លើសិរសិ បួងសួងចំពោះព្រះឧមាទេវត
 មុនីមេខលាទេវិមែព្រះស៊ុកនោមស៊ី យើងឱ្យសូមថ្វាយសក្ការៈបូជាំ សូមពរជ័យសុវត្ថិ
 បំបាត់ភ័យហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៧-បទជើតលីង ។

-ឧ កា ស ចត្រហ្មា អរធនានិមន្តព្រះមហាឥសីជាច្បង និមន្តឥសីអគ្គិនេត្រ ឥសី
 ឆ្មេចនេត្រ ឥសីមុនីតេជ្ជោ ឥសីតាបស គ្រប់អង្គ និមន្តមកឱ្យពរជ័យដល់សិស្ស
 គណនាសុខគ្រប់វាគ្មារហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៨-បទជើត ។

-ឱ កា ស ទមន បពិត្តិយ យើងខ្ញុំសូមយាង ទេវបុត្រ ទេពធីតា ទេពព្រឹក្ស គ្រប់ទិដ្ឋិបន្តិចព្រៃភ្នំក្រំថ្ម សមុទ្រទន្លេបឹងបួរ វាលរាប ទួលអង្គ ទេព្យារក្សស្វេត្រធាត្រី សូមយាងមកកំចាត់សត្រូវ ធុកៗ ថៅៗ ស្វាហាយៈ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៩-បទភ្នំ ។

-ឱ កា ស វន្តាមិសរណំ បាថេវៈអាចារយំជានាមិ សូមអញ្ជើញព្រះគ្រូជំនាញវេទមន្ត ជាទិពិមកជួយប្រគំព្រំដល់សិស្សគណៈគ្រប់ៗគ្នាហោង។ ភ្លេងប្រគំ : ១០-បទចំណាន ឬជំនាញ ។

-ឱ កា ស យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះឥសូរ ព្រះនរាយណ៍រាមាត្រ្យយក្ខ សូមយាងមកប្រសំព្រហ្មសិស្សគណៈឱ្យបានសុខសប្បាយតរៀងទៅ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១១-បទ សន្តិកក្នុង ។

-ឱ កា ស យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមយាងបារមីទាំងអស់ សេពសោយក្រយាបូជាភូនចៅ សូមច្រៀងកំកំដរថ្វាយជាទិភាប័កធារទ័យ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១២-បទក្រៅរាំ ។

-ឱ កា ស យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមហោរហមជូនដំណើរបារមីទាំងអស់យាងទៅកាន់ ទឹកឆ្នែងដើមវិញដោយសុវត្ថិភាព ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៣-បទលា ។

បទភ្លេងសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងពិធី

១-បទសាធុការ : -សំរាប់ប្រគំគោរពរំលឹកគុណគ្រូបាណ្ឌយ ដែលបានដឹកដៃបំភ្លឺផ្លូវ ផ្តល់នូវចំណេះវិជ្ជាដល់ខ្លួនឬប្រគំនៅពេលឧទ្ទិសអនុមោទនា ត្រេកអរផល្លាទិស្សឯនូវ អំពើល្អនោះផង ។

២-បទចានៈតូចឬត្រាក់តូច : - សំរាប់ប្រគំកំដរតួអង្គអ្នកមានវិទ្ធិថេស្តាឧទ្ទិសសិល វេទមន្តដល់ព្រះឥសូរ ព្រះនរាយណ៍ និងអវលោកិត្យៈជាដើម ។

៣-បទកាម៉ាន់ : -សំរាប់ប្រគំអញ្ជើញទេព្រឹក្សស្ថិតនៅដែនបច្ចុតា សូមយាងស្តេចសាមណេរមានវិទ្ធិស្តែងនូវកំហែងបរិស័ទ្យ ព្រះនាគវិទ្ធិក្រៃ កំហែងព្រះ សព្វៈអ្នកទាំងឡាយនិងអង្គសច្ច័ខន្តិបារមីទិព្វញ្ញាណទស្សៈសច្ច័បំបាំងបាត់ យាងមក ប្រសិទ្ធិពរឱ្យពរជ័យដល់ភូនចៅសិស្សគណៈបានគ្រប់ៗគ្នាហោង ។

- ៤-បទបថម : -សំរាប់ប្រគំអញ្ជើញស្តេចហានុមាន មានវិទ្ធិខ្លាំងក្រៃមកស្តែងសិល
កំចាត់ឧបទ្រពចង្រៃឱ្យបានសុខសាន្តរៀងទៅ ។
- ៥-បទលោហ៍ : -សំរាប់ប្រគំហែរហាមបារមីយាងក្រសាលតាមឆ្នេរព្រះគង្គាកំសាន្តរាជ
ហរទ័យ ។
- ៦-បទស្នីស : -សំរាប់ប្រគំអរធនានិមន្តបារមីវិទ្ធិខ្លាំងក្លានិងសូមយាងព្រះអាទិត្យព្រះចន្ទ
ដែលមានរស្មីបំភ្លឺបលោកទាំងបួន មកជាអធិបតីផង ។
- ៧-បទជើតឈឹង : -សំរាប់ប្រគំប្លងស្លង់ចំពោះព្រះឧមាទេវតមុនីមេខត្យាទេវិមៃ ព្រះ
ស៊ុកនោមស៊ី មកប្រសិទ្ធិកំចាត់គ្រោះថ្នាក់បំបាត់ភ័យហោង ។
- ៨-បទជើត : -សំរាប់ប្រគំអរធនានិមន្តព្រះមហាឥសីជាច្បង និងមន្តសិអគ្គីនេត្រតសី
ធ្វើចនេត្រតសីតាបសត្រប់អង្គ និងមន្តប្រកំព្រំឱ្យពរដល់កូនចៅសិស្សគណៈបានសុខគ្រប់ៗ
គ្នាហោង ។
- ៩-បទផ្គុំ : -សំរាប់ប្រគំសូមយាងទេវបុត្រ ទេពធីតា ទេព្រ័ក្ស គ្រប់ទីតំបន់ ព្រៃភ្នំ
ក្រំថ្មលើទួលអង្គសមុត្រទន្លេជលសាវាលរាប ទេព្តារក្សាព្រះស្មេត្រជ័ត្រ យាងមកកំចាត់
សត្រូវ ធុកៗ ថៅៗ ស្វាហាយៈ ។
- ១០-បទចំណានបូជនាញ : -សំរាប់ប្រគំយាងអញ្ជើញព្រះគ្រូទ្រង់សិលវិសេសជំនាញ
វេទមន្តជាទីពឹងមាននាមថាវន្ទាមិ សរណំ ចាថេវៈ អថារិយំជានាមិ មកជួយប្រកំព្រំ
កូនចៅសិស្សគណៈឱ្យបានសុខដុមរមនាតរៀងទៅ ។
- ១១- បទសន្លឹកក្នុង : -សំរាប់ប្រគំកំដរថ្វាយព្រះឥសូរ ព្រះនរាយណ៍ជាគ្រូយក
សូមយាងទតកំសាន្តសប្បាយនិងប្រសំព្រហ្មកូនចៅ សិស្សគណៈគ្រប់ៗគ្នាហោង ។
- ១២-បទក្រៅរំបូរំថ្វាយ : -សំរាប់ប្រគំច្រៀងរំថ្វាយបារមីសេនសោយគ្រឿងក្រយាបូជា
ជាទីកាប់ហរទ័យផង ។
- ១៣-បទលា : -សំរាប់ប្រគំហែរហាមជូនបារមីទាំងអស់យាងទៅកាន់ទីកន្លែងដើមវិញ
ក្រោយពីបានទទួលនូវសក្ការៈបូជាពីកូនចៅសិស្សគណៈហើយដោយសុវត្ថិភាព។

ក-ពិធីសំពះត្រកូងរវាងមហោរី

រណ្តាប់រៀបចំគ្រឿងសក្ការៈអាសនៈ ស្នាធម៌ បាយសិត្រប់ច្នាក់និងគ្រឿងដង្ហាយផ្សេងៗ មានដូចជាពិធីសំពះត្រកូងពិណពាទ្យដែរ ។ ប៉ុន្តែឈ្មោះបារមីត្រូវសន្តិភូតនិងបទភ្លេង មានឈ្មោះខុសគ្នា ។ កម្មវិធីមានដូចតទៅ : មុនតំបូងប្រកាសអញ្ជើញបារមី នមោតស្សៈ ភគវតោ អរហតោ សម្មា សម្ពុទ្ធស្សៈ (៣ចប់) ពុទ្ធិ អរធនំ ករោមិ ធម្មំ អរធនំ ករោមិ សំយំ អរធនំ ករោមិ

-ឧ កា ស យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមថ្វាយបង្គំប្រណម្យ អញ្ជូលី វន្តាចំពោះព្រះបរមនាថ បរមបពិត្រស្ថិតនៅលើស្ថានសោឡស៍ជាន់ពាន់ក្រឡាមហាប្រថពី ពីរប្រាសាទព្រៃក្បាលព្រៃភ្នំ ក្រំចុងជ្រោះជ្រលងដងអូរ បឹងបូ សមុទ្រ ជលសា វាលរាប ប្រៃញាតិស្សាត ភូមិដ្ឋាន ប្តីរដ្ឋសីមា អ្នកតាចាស់ស្រុក ស្តេចក្រុងពាលី ម្ចាស់ទឹកដីជាប្រធាន ។

សូមយាងអវលោកិតិស្វរៈ ព្រះឥសូរ ព្រះនារាយណ៍រាមា ព្រះពិស្ណុការិទ្ធិខ្លាំងក្លា សូមនិមន្តព្រះមុនីឥសិទាំង១០៨អង្គ មកកងក្នុងទីនេះជាអធិបតី ។

សូមអញ្ជើញត្រូតឆ្មើ ស្រឡៃ ប៊ុអរ រនាត តង ឆ្លង ឈឹង ត្រូទ្រសោ ទ្រអ៊ូ តៈខេ យឹម ខ្ពុយ សួរ រមនាជាទីមនោរម្យ ។

សូមអញ្ជើញយាងបារមីទាំងអស់មកកងស្ថិតលើអាសនៈនេះ ដើម្បីអបអរសាទរទទួល នូវគ្រឿងសក្ការៈបូជាមាន ថ្លៃឈើ នំចំណី បង្អែមចង្ហាប បារិស្វា ផ្កាភ្លឺ សំពត់អាវ សាវស្សៈ គ្រឿងក្រអូបគ្រឿងលាបផ្សេងៗ ដែលកូនចៅសិស្សគណបាទរៀបចំថ្វាយនៅ ចំពោះមុខនេះ សូមយាងបារមីទាំងអស់សេពសោយដោយសោមនស្ស ។ កាលបើបាន សេពសោយរួចហើយសូមបារមីគ្រប់អង្គប្រទានពរសព្វសាធុការ ដល់សិស្សគណទាំង អស់ឱ្យបានសុខសប្បាយ ចំរុងចំរើនឈ្នះមារសត្រូវគ្រប់ទិសទីចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ :

- សូមអញ្ជើញព្រះត្រកំណើតបង្កើតរូបរាងកាយយើងរាល់គ្នា អប់រំឱ្យចំណេះដឹងបានសុខ សួស្តី សិរីមង្គលគ្រប់ប្រការ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១-បទអាយុយិនយូរឬអាយុរិត ។

-សូមអញ្ជើញទេព្តាទាំង៨ទិសមកកងក្នុងមន្ទីររោងនេះ ដើម្បីឱ្យពរជ័យដល់កូនចៅសិស្ស

- គណនាបានសុខតរៀងទៅ ។ ភ្លេងប្រគំ : ២-បទទេពវិជ្ជុល ។
- សូមយាងទេព្តាគ្រប់អង្គប្រារព្ធ ឧទិសវេទមន្តប្រទ័ក្សិណាជុំវិញពិធីរោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៣-បទទេពប្រារព្ធ ។
- សូមទេព្តាគ្រប់អង្គទ្រង់និមិត្ត ចារមី ប្រសិទ្ធិដល់កូនចៅសិស្សគណនាឱ្យបានប្រកបដោយសុខសួស្តីគ្រប់វាគ្មា ។ ភ្លេងប្រគំ : ៤-បទទេពនិមិត្ត ។
- សូមអញ្ជើញទេព្តាគ្រប់អង្គយាងផ្ទំ ទតក្រសាលនេះលើទិសអាសនៈជាទិសនោះម្យ៉ាង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៥-បទទេពបន្ទំបូទេព្តាផ្ទំ ។
- សូមយាងចារមីស្មេត្រង់ត្រង់និងព្រះព្រាហ្មណ៍មកស្ថិតនៅលើមន្ទីររោងនេះ។ ភ្លេងប្រគំ : ៦-បទដ៏ស្រួតពាជាន់ ។
- សូមយាងព្រះវិស្វកម្ម ទេវបុត្រមករួមក្នុងពិធីរោងនេះ ។ ភ្លេងប្រគំ : ៧-ភ្លេងបទវិស្វកម្មពាជាន់ ។
- សូមយាង ព្រះនាងទេវិមុនីមេខឡា វិទ្ធិអស្ចារ្យមកកង់ប្រថាប់ប្រគំព្រំឱ្យពរដល់កូនចៅសិស្សគណនាបានសុខគ្រប់វាគ្មាហោង ។ ភ្លេងប្រគំ : ៨-បទទេវេត ។
- សូមយាងសក្កទេវវរាជចតុលោកចាលជាស្តេចនៃទេវតា មកកង់ប្រថាប់លើអាសនៈនេះជាអធិបតី ។ ភ្លេងប្រគំ : ៩-បទខួបចក្រវាឡពាជាន់ ។
- ឧ កា ស ចន្ទ្រាអាទិត្យវង្ស សូមយាងព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ្រ បំភ្លឺទិវាទាំងបួន មកប្រទាននូវសច្ចៈយុត្តិធម៌ សុខមាលភាពដល់មនុស្សលោកទូទៅ។ ភ្លេងប្រគំ : ១០-បទចន្ទ្រចៅខា ។
- សូមយាងព្រះមុនីកសីទាំង១០៨អង្គ មកប្រសិទ្ធិដល់កូនចៅសិស្សគណនាឱ្យបានសុខសប្បាយតរៀងទៅ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១១-បទតាយ៉ៃពាជាន់ ។
- សូមយាងស្តេចព្រះចៅវិះក្សត្រដ៏ឧត្តមមកជួយអបអរសាទរក្នុងពិធីនេះ ជាប្រពៃណីផង ។ ភ្លេងប្រគំ : ១២-បទព្រះចៅវង ។
- យើងខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបុព្វ ផ្កាភី គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបពិដោលយុយឈប់

- សូមទទួលដោយសោមនស្សចេតនា ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៣-បទបុណ្ណស្ថានសួគ៌ ។
- យើងខ្ញុំសូមថ្វាយនូវផ្កាចំប៉ី ជាទីគាប់រាជហរទ័យដល់ពារមិត្រប្រាប់អង្គ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៤-បទមេលីម ។
- សូមយាងអញ្ជើញពារមិត្រប្រាប់ព្រះអង្គសេពសោយក្រយាបូជា ដែលកូនចៅសិស្សគណ បានរៀបចំថ្វាយនៅចំពោះមុខនេះដោយវិករាយ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៥-បទធ្វើកំរងបាយបូរ ។
- យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមថ្វាយនៅបទភ្លេងកំរងរាំអភិវឌ្ឍន៍តាមប្រពៃណីពិបូរណ សូមទត កំសាន្តរាជហរទ័យ ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៦-បទចាវលុត ។
- សូមយាងពារមិត្រប្រាប់អង្គទាំងអស់ចុះទតសួនឧទ្យានមានបុណ្ណផ្ការីកចំរុះពណ៌មាស ពណ៌ ប្រាក់ប្រទាក់ប្រទងរងផ្កាគួរជាទីសព្វរាជហរទ័យផង ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៧-បទក្រសាល ឧទ្យានពាជាន់ ។
- សូមយាងពារមិត្រប្រាប់អង្គសំរួលព្រះកាយមុននឹងត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដើមវិញ ។ ភ្លេង ប្រគំ : ១៨-បទស៊ីន្ទន ។
- ជាទីអរសាទ្តនេះ សូមពារមិត្រប្រាប់អង្គទាំងអស់ បានទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈបូជាសេព សោយទតក្រសាលគ្រប់សព្វអស់ហើយ យើងខ្ញុំសូមជូនដំណើរពារមិត្រប្រាប់អង្គយាង ទៅកាន់ទីដ្ឋានកន្លែងដើមវិញដោយសុវត្ថិភាព ។ ភ្លេងប្រគំ : ១៩-បទអ៊ុន្ទក ។
- ក្រោយពីពារមិត្រយាងចេញទៅអស់យើងខ្ញុំជាកូនចៅសិស្សគណទាំងអស់ សូមអបអរ សាទរជូនដំណើរនិងទទួលនូវពរជ័យគ្រប់ប្រការគ្រប់វាគ្គហោង។ ភ្លេងប្រគំ : ២០-បទ ការប៉ីបាយសេ ។

បទភ្លេងសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងពិធី

- ១- បទអាយុយិនយូរបុរាណ : -សំរាប់អញ្ជើញព្រះត្រកូលពិតបង្កើតរូបរាងកាយយើង រាល់គ្នា អប់រំឱ្យចំណេះដឹងបានសុខសួស្តី សិរីមង្គលគ្រប់ប្រការ ។
- ២- បទទេពវិជ្ជុល : -សំរាប់អញ្ជើញទេព្តាទាំងឆតិសមកកងក្នុងមន្ទិរោងនេះដើម្បីឱ្យពរ ជ័យដល់កូនចៅសិស្សគណបានសុខគររៀងទៅ ។

- ៣-បទទេពព្រារព្វ : -សំរាប់យាងទេព្វាគ្រប់អង្គព្រារព្វ ឧទិសវេទមន្តប្រទ័ក្សិណជុំវិញ ពិធីរោង ។
- ៤-បទទេពនិមិត្ត : -សំរាប់យាងទេព្វាគ្រប់អង្គទ្រង់និមិត្ត ធារមី ប្រសិទ្ធិដល់កូនចៅ សិស្សគណន្យបានប្រកបដោយសុខសួស្តីគ្រប់ៗគ្នា ។
- ៥-បទទេពបន្ទីបុទេព្វធួ : -សំរាប់អញ្ជើញទេព្វគ្រប់អង្គយាងផ្គំ ទេពក្រសាលទៅលើទី អាសនៈជាទីមនោរម្យ ។
- ៦-បទអំស្រុតពាជាន់ : -សំរាប់យាងធារមីស្មេត្រង់ត្រ និងព្រះព្រះព្រាហ្មណ៍មកស្ថិតនៅ លើមន្ទីររោងនេះ ។
- ៧-ភ្លេងបទវិស្វកម្មពាជាន់ : -សំរាប់យាងព្រះវិស្វកម្មទេវបុត្រមក្សប្បម ក្នុងពិធីរោងនេះ។
- ៨-បទទេវេត : -សំរាប់យាងព្រះនាងទេវិមុនីមេខុព្រិទ្ធិអស្សា មកគង់ប្រថាប់ប្រក់ព្រំ ឱ្យពរដល់កូនចៅ សិស្សគណន្យបានសុខគ្រប់ៗគ្នាហោង ។
- ៩-បទខ្ពបចក្រវាឡពាជាន់ : -សំរាប់យាងសក្កទេវរាជ ចតុលោកបាលជាស្តេចនៃទេវតា មកគង់ប្រថាប់លើអាសនៈនេះជាអធិបតី ។
- ១០-បទចង្គំចៅខា : -សំរាប់យាងព្រះអាទិត្យព្រះចង្គំបំភ្លឺទីបនាំងបួន មកប្រទាននូវ សច្ចៈយុត្តិធម៌ សុខមាលភាពដល់មនុស្សលោកទូទៅ ។
- ១១-បទតាវៃពាជាន់ : -សំរាប់យាងព្រះមុនីសីទាំង១០៨អង្គ មកប្រសិទ្ធិដល់កូន ចៅសិស្សគណន្យបានសុខសប្បាយតរៀងទៅ ។
- ១២-បទព្រះចោង : -សំរាប់យាងស្តេចព្រះចោងវិរក្សត្រង័ធីនុត្តម មកជួយអបអរសាទរ ក្នុងពិធីនេះជាប្រពៃណីផង ។
- ១៣-បទបុណ្យស្ថានសួគ៌ : -សំរាប់ថ្វាយបុណ្យ ផ្កាភី គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ពិដោលុយល្អបំប្លែងទទួលដោយសោមនស្សចេតនា ។
- ១៤-បទមេលីម : -យើងខ្ញុំសូមថ្វាយនូវផ្កាចំប៉ីជាទីគាប់រាជហរទ័យដល់ធារមីគ្រប់អង្គ ។
- ១៥-បទផ្លូវរាំងចាយបូរ : -សំរាប់យាងអញ្ជើញធារមីគ្រប់ព្រះអង្គសេពសោយ ក្រយាបូជ

ដែលកូនចៅសិស្ស គណបានរៀបចំថ្វាយនៅចំពោះមុខនេះដោយរីករាយ ។

១៦-បទបាវលុត : -សំរាប់ថ្វាយនៅបទភ្លេងកំដររតំ អភិវិន្ទ តាមប្រពៃណីពិបូណសូមទតកំសាន្តរាជហរទ័យ ។

១៧-បទក្រសាលឧទ្យានពាជាន់ : -សំរាប់យាងបារមីគ្រប់អង្គទាំងអស់ ចុះទតសួនឧទ្យានមានបុព្វជីវិតចម្រុះពណ៌មានពណ៌ប្រាក់ប្រទាក់ប្រទង រងផ្លូវ គួរជាទីសព្វរាជហរទ័យផង ។

១៨-បទស្មិទ្ធន : -សំរាប់យាងបារមីគ្រប់អង្គ ស្ស័យព្រះកាយមុននឹងត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដើមវិញ ។

១៩-បទដ្ឋិទ្ធក : -សំរាប់យាងបារមីគ្រប់អង្គទាំងអស់បានទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈបូជាសេពសោយទតក្រសាលគ្រប់សព្វអស់ហើយ យើងខ្ញុំសូមជូនដំណើរបារមីគ្រប់អង្គយាងទៅកាន់ទីដ្ឋានកន្លែងដើមវិញដោយសុវត្ថិភាព ។

២០-បទការប៊ុំបាយសេ : -សំរាប់ជូនដំណើរបារមីយាងត្រឡប់ទៅវិញ យើងខ្ញុំជាកូនចៅសិស្សគណទាំងអស់ សូមអបអរសាទរជូនដំណើរនិងទទួលនូវពរជ័យគ្រប់ប្រការគ្រប់វាគ្គហោង ។

ការសន្ទេសវិចារណា

គ្រូអារក្ស :

-ភ្លេងអារក្សគឺជាភ្លេងមួយមានលក្ខណៈបែបបទជាភ្លេងបំរើនូវជំនឿព្រលឹង មេចាត្រូចាឡាយ អារក្សអារក្ស អ្នកតាចាស់ស្រុករក្សាទឹកដីពិសម័យបុព្វកាលនិយមនិងជាចិត្តសាស្ត្រព្យាបាលរោគសតិអារម្មណ៍ពង្រឹងសាមីភាពត្រួសារខ្មែរទូទៅផង ។

-ភ្លេងអាពាហ៍ពិពាហ៍ (មង្គលការ) ភ្លេងនេះជាភ្លេងរក្សានូវទំរង់ បែបបទសញ្ជេតនា

រូបពណ៌ជាតិ អប់រំស្មារតី មនសិការចរិយាធម៌ សីលធម៌និងសង្គមធម៌ ។ ផ្សារភ្ជាប់
មនោសញ្ចេតនាស្វាមីភរិយាថ្មីទៅនឹងទឹកដីជាតិមាតុភូមិរបស់យើង ។

គ្រួសារស្នេហា :

- ភ្នែកនេះមានអនុភាពណែនាំនូវជីវិតចិត្តនៃមនុស្សម្នាក់ៗ ឱ្យបែរទៅរកការស្នេហា
កើតធម៌សង្កេតពិចារណានូវរូបរាងកាយ ដែលទទួលនូវទុកវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង មិន
ទៀងទាត់វិនាសទៅវិញជាធម្មតា ព្រោះមិនមែនជារបស់យើង ។ ភ្នែកនេះអប់រំចិត្តមិន
ឱ្យភ្លេចភ្លើន មិនឱ្យប្រមាទ ធ្វើឱ្យចិត្តស្ថិតនៅក្នុងចិត្តកុសល ធម្មារម្មណ៍ផង ។

គ្រួសារឈ្នះ ឬ ខ្លួនគ្នា :

- ភ្នែកនេះ បានចង្អុលបង្ហាញបញ្ជាក់ពីអាយុសង្ខាររបស់មនុស្ស ការកើត រស់ ឈឺ
ស្លាប់ជាពូជធារ ជាភ្នែកមរតកនិងជាបង្ខំនៃកម្មនិងផល ដែលបុគ្គលម្នាក់ៗបានធ្វើ
ហើយត្រូវតែទទួលយកមិនអាចជៀសវាងបាន ។

គ្រួសារពិណពាទ្យ :

- ភ្នែកពិណពាទ្យគឺជាភ្នែកមួយសំរាប់តំឡើងពិធី ។ ជាភ្នែកសង្ការបែបទេវនិយម មាន
លក្ខណៈរក្សានូវថាមពល អច្ឆរិយជំនឿ បង្កើនស្មារតីបិតិបញ្ញា សីលធម៌ថ្លៃថ្នូរ
រុងរឿង និងស្មោះស្មាតនៃវប្បធម៌សីល្បះផង ។

គ្រួសារមហោរី :

- ភ្នែកមហោរីគឺជាភ្នែកមួយសម្រាប់តំឡើងពិធីដូចជាភ្នែកពិណពាទ្យដែរ ។ លក្ខណៈ
សាច់បទមានក្បួនខ្ពស់ក្រិតក្រមច្បាស់លាស់ ជាក់លាក់ដូចគ្នា ។ សម្រាប់ប្រតិស័ព្វ

ត្រូវផ្អែកតន្ត្រីមហោរី គោរពពិធីបុណ្យប្រពៃណីជាតិ ព្រមទាំងប្រគំកំដរវិយាកាសជូន
ភ្ញៀវកិត្តិយសក្នុងពិធីជប់លៀងទៀតផង ។

២១ ២១ ២១ ២១ * ០៩ ០៩ ០៩ ០៩

៦. សំយោគ

គោលដៅនៃការសិក្សារាល់ចំណុចទាំងឡាយ បានបង្ហាញឱ្យយើងស្គាល់នូវតួនាទីនិង
សារៈសំខាន់របស់តន្ត្រីខ្មែរក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាំងពីបូរាណរហូតមកដល់
បច្ចុប្បន្នកាល ។

ការវិភាគនេះ ក៏អាចបង្ហាញនូវភាពសម្បូរបែបនៃតន្ត្រីខ្មែរ ព្រមទាំងវ័យចំណាស់របស់
វប្បធម៌នេះ ដែលចាំបាច់យើងត្រូវថែរក្សាឱ្យបានគង់វង្សសំរាប់ខេមរៈជាតិជំនាន់ក្រោយ
ម្យ៉ាងទៀតយើងជឿជាក់ថា ការប្រមូលផ្តុំរៀបរយចងក្រងទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះគ្រាន់
តែជាការកត់ត្រានូវការចងចាំនិងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលត្រូវភ្លេងខ្មែរបូរាណមួយរូប
បានរួមចំណែកនិងអាចផ្តល់នូវចំណេះដឹងជាទីទ្រុឌផលមួយចំនួន ដល់មិត្តអ្នកអានជាទី
គោរពទាំងឡាយបន្ថែមនូវចន្លោះលើចំណុចណាមួយបើពុំច្រើនក៏តិចដែរ ។ កម្មវត្ថុនេះ
ជាលក្ខណៈបូកសរុបសង្ខេបខ្លីតែប៉ុណ្ណោះ។

២១ ២១ ២១ ២១ * ០៩ ០៩ ០៩ ០៩

ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ
ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

យើងខ្ញុំជាកូន ខ្មៅ យ៉ាកណែ, ខ្មៅ សុផល, ខ្មៅ វិសាល, ខ្មៅ វ៉ាមុន, ខ្មៅ ភាវជា, ខ្មៅ ចំរើន និង ខ្មៅ ភារី
បានឧបត្ថម្ភការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook

ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលដល់វិញ្ញាណកូន ឧបាសក ខ្មៅ ពាញ និង ឧបាសិកា ឈរ យឿន
(ឃុំកំពង់ឃ្នាំង ស្រុកជីក្រែង ខេត្តសៀមរាប)

ស្តែនជា eBook ដោយ **អិត ចន្ទស៊ីណា**

ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៧

បើលោក លោកស្រី ចង់បានសៀវភៅនេះ ឬអានបន្តទៀត

សូមទិញ ឬជាំពីអ្នកនិពន្ធ

ឬបណ្ណាគាដោយផ្ទាល់ដើម្បីគោរព "រក្សាសិទ្ធិ" របស់អ្នកនិពន្ធ។

យើងខ្ញុំ ពុំមានការប្រស្រ័យទាក់ទង ដោយប្រភេទណាមួយជាមួយ
អ្នកនិពន្ធ ឬបណ្ណាគាទេ។

សូមអរគុណ

ខ្មៅ យុនសំរឹង

ប្រធានមូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

www.elibraryofcambodia.org

SECOND PRINTING SPONSORED BY
UNESCO CAMBODIA
OCTOBER 2000
335 COPIES

www.elibraryofcambodia.org